

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 461 1,00 € Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Κυβέρνηση Μητσοτάκη και αγορά: Ανίκανοι και επικίνδυνοι!
ΤΩΡΑ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ: ■ Μαζικές προσλήψεις και ΜΕΘ στην Υγεία
 ■ Δωρεάν τεστ για όλους ■ Πάρτε πίσω τις αντεργατικές ΠΝΠ
 ■ Όχι στη χουντική απαγόρευση της κυκλοφορίας

Παίρνουμε τη μάχη για τη ζωή

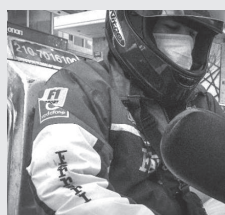

στα
 χέρια
 μας

Δεν θα πληρώσουμε την κρίση τους

Εκπαίδευση
 Η «ευκαιρία» του κορονοϊού και η απάτη της τηλεεκπαίδευσης
 σελ. 7

Εργαζόμενοι
 Διαλύουν εργασιακές σχέσεις, τσακίζουν δικαιώματα
 σελ. 10

Προσφυγικό
 Νέα ρατσιστικά, κατασταλτικά μέτρα... με φόντο τον κορονοϊό
 σελ. 12

Διεθνή
 Τουρκία και Ρωσία συγκρούονται σε βάρος του συριακού λαού
 σελ. 14

Έφυγε από τη ζωή ο Μανώλης Γλέζος

Γεννήθηκε το 1922 στην Απείρανθο Νάξου. Έζησε τα παιδικά του χρόνια στο χωριό του, όπου τελείωσε το δημοτικό. Το 1935 ήρθε στην Αθήνα μαζί με την οικογένειά του και ολοκλήρωσε το γυμνάσιο, δουλεύοντας παράλληλα ως φαρμακοϋπάλληλος. Μαθητής γυμνασίου δημιούργησε αντιφασιστική ομάδα το 1939 για την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου από τους Ιταλούς και την αποτίναξη της δικτατορίας του Μεταξά.

Το 1940 πέρασε στην ΑΣΟΕΕ. Την περίοδο της κατοχής (1941-44) συμμετείχε στην ΕΠΟΝ και στο ΕΑΜ. Τη νύχτα της 30ης προς 31η Μαΐου 1941, μαζί με τον Απόστολο Σάντα, κατέβασε από την Ακρόπολη την σβάστικα και καταδικάστηκε ερήμην σε θάνατο. Στις 24 Μαρτίου 1942 συνελήφθη μαζί με τον Απόστολο Σάντα από τα γερμανικά στρατεύματα και φυλακίστηκε ένα μήνα στις φυλακές Αβέρωφ, όπου βασανίστηκε απάνθρωπα, με αποτέλεσμα να προσβληθεί από φυματιώ-

ση βαρύτατης μορφής. Στις 10 Μαΐου 1944 εκτελέστηκε από τους Γερμανούς ο αδερφός του Νίκος μαζί με άλλους 91 αγωνιστές.

Έκτοτε και μέχρι τη Μεταπολίτευση, φυλακίστηκε και εξορίστηκε δεκάδες φορές. Πιο συγκεκριμένα, καταδικάστηκε συνολικά 28 φορές για την πολιτική του δραστηριότητα, από τις οποίες τρεις φορές σε θάνατο και παρέμεινε στις φυλακές και στην εξορία για 16 ολόκληρα χρόνια σε όλη τη ζωή του. Οι θανατικές του καταδίκες δεν εκτελέστηκαν, ύστερα από έντονες διαμαρτυρίες της ελληνικής και διεθνούς κοινής γνώμης.

Στη διάρκεια της κατοχής δούλεψε ως υπάλληλος στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό (1941-43) και τον Δήμο Αθηναίων (1943-45). Μετά την απελευθέρωση δούλεψε στο «Ριζοσπάστη» ως συντάκτης και από τις 10 Αυγούστου 1947 έως το κλείσιμό του ανέλαβε αρχισυντάκτης, εκδότης και διευθυντής.

Στις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου

1951, αν και φυλακισμένος, εκλέχτηκε βουλευτής Αθηνών με την ΕΔΑ. Τότε κήρυξε απεργία πείνας, με αίτημα την αποφυλάκιση των δέκα εκλεγέντων βουλευτών της ΕΔΑ που ήταν εξορία και φυλακή. Σταμάτησε την απεργία πείνας τη 12η ημέρα, όταν έφεραν από την εξορία τους επτά εξοριστούς βουλευτές. Τον Δεκέμβριο του 1956 ανέλαβε τη διεύθυνση της εφημερίδας «Η Αυγή». Στις εκλογές της 29ης Οκτωβρίου 1961 εκλέχτηκε βουλευτής Αθηνών με την ΕΔΑ, πάλι από την φυλακή. Το 1962 τιμήθηκε από τη Σοβιετική Ένωση με το Βραβείο Λένιν για την δράση του, τον αγώνα για την ειρήνη και την πάλη ενάντια στο φασισμό. Το 1968 καταδικάστηκε στην εισβολή των Σοβιετικών στην Τσεχοσλοβακία, αποχωρώντας από το ΚΚΕ.

Μετά τη Μεταπολίτευση εργάστηκε για την ανασυγκρότηση της ΕΔΑ, της οποίας διετέλεσε γραμματέας ως το 1985 και πρόεδρος από το 1985 έως

> συνέχεια στη σελίδα 10

Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

- Για την οργάνωση της αντίστασης, τη νίκη των αγώνων
- Για τον Σοσιαλισμό, μόνη διέξοδο
στην καπιταλιστική κρίση, βαρβαρότητα και παρακμή
- Για την αναγέννηση του Επαναστατικού Μαρξισμού

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα με τα μνημόνια, βιώνουμε καθημερινά την σκληρή επίθεση του κεφαλαίου. Παλιές και νέες αστικές/μνημονιακές δυνάμεις έχουν επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση και διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Έχουν ενισχύσει τις τεράστιες ανισότητες, τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας χούφτας καπιταλιστών και πλουσίων, πατώντας στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στη λεηλασία της περιουσίας και της ζωής των φτωχών, βάζοντας χέρι σε λαϊκές καταθέσεις και αποταμιεύσεις, σπίτια, πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, φάρμακα, στα πιο στοιχειώδη αγαθά. Οι αντιδραστικές μνημονιακές πολιτικές καταπατούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, εκφυλίζουν το ήθος και τον πολιτισμό της κοινωνίας, σπέρνουν οικονομική αποσύνθεση. Η απότομη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μετρά εκατομμύρια άνεργους και υποαπασχολούμενους, διάλυση του «κοινωνικού κράτους» και κοινωνικού ιστού. Τα σκληρά, αντιδραστικά μέτρα (μειώσεις μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, όλο και χειρότερες, πιο «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, ποινικοποίηση και καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, αγώνων) έχουν χτυπήσει στην καρδιά της κοινωνίας, στον σκληρό πυρήνα της εργατικής τάξης, με ξεκάθαρο στόχο το πλήρες τσάκισμά της. Με τη μαζική ανεργία και τους μισθούς πείνας, η εργατική τάξη (κυρίως οι νέοι) δυσκολεύεται ακόμα και να αναπαραχθεί.

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα, βλέπουμε τον πόλεμο να απειλεί την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη αναφλέγονται απειλώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η εξαθλίωση, φτώχεια και πείνα, η μετανάστευση και προσφυγιά εξαπλώνονται δραματικά. Η παιδική εργασία, η εγκληματικότητα, ο ρατσισμός και εθνικισμός φουντώνουν. Η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων από τις πολυεθνικές και τους ιμπεριαλιστές απειλεί με καταστροφή το περιβάλλον και το μέλλον της ανθρωπότητας. Η όξυνση αυτών των επιθέσεων γίνεται μόνο και μόνο για να σώσουν οι καπιταλιστές τα κέρδη και το παρακαμασμένο, σάπιο σύστημά τους από την κρίση.

Μόνο εμείς, οι εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Απέναντι στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης, να χρησιμοποιήσουμε τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας. Να πολεμήσουμε τον νεοφιλελευθερισμό, που γίνεται όλο πιο ακραίο, τα Μνημόνια, την κρατική καταστολή και τις σύγχρονες χούντες, τον ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο. Με όπλα τα συνδικάτα, τις επιτροπές αγώνα, τις γενικές συνελεύσεις, σε κοινωνικούς χώρους και γειτονιές. Με όλες τις μορφές αυτοοργάνωσης και τις καλύτερες παραδόσεις του εργατικού κινήματος.

Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα, στα μνημόνια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, την αντιδραστική ΕΕ, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Πρέπει να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε κάτω από εργατικό έλεγχο τις μεγάλες επιχειρήσεις στους τομείς-κλειδιά (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς, επικοινωνίες κ.λπ.). Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, να βγούμε από τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και τη «φυλακή» της ΕΕ του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και φασισμού, της καταστολής, των επεμβάσεων και πολέμων.

Πρέπει να στρατευτούμε στον αγώνα, για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμά μας στη ζωή και στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης με σύγχρονους όρους. Να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, τις πολιτικές παλιών και νέων αστικών/μνημονιακών κομμάτων, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Μέσα από αγώνες, **να επιβάλλουμε τη δική μας επαναστατική κυβέρνηση, μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ. Έτσι μπορούμε να εγγυηθούμε την εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού Προγράμματος Σωτηρίας - να ανοίξουμε τον δρόμο στη μόνη πραγματική εναλλακτική λύση, τον Σοσιαλισμό.**

Η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια εργατική κομμουνιστική οργάνωση, στο ρεύμα του επισημοποιημένου μαρξισμού/τροτσκισμού και της 4ης Διεθνούς. Δεν έχουμε καμιά σχέση με «τζάκια» και επαγγελματίες της πολιτικής, με το επίσημο κομματικό σκηνικό. Απευθυνόμαστε-Οργανώνουμε τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχά λαϊκά στρώματα, σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές και γειτονιές, στα κινήματα και τους αγώνες.

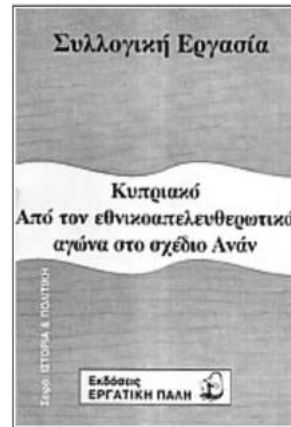
Είμαστε η παλαιότερη οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα (ίδρυση 1974 - ενώ το ρεύμα μας έχει ακόμα παλαιότερες, βαθύτερες ρίζες στην ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα). Δεν έχουμε λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος στη χώρα μας. Σε όλες τις κινητοποιήσεις και αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, «αγανακτισμένοι» κ.λπ.) παρεμβαίνουμε με σχέδιο, υπομονή και επιμονή, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, σεβόμενοι την εργατική δημοκρατία, την αυτοοργάνωση των μαζών, τους ρυθμούς ανάπτυξης της συνείδησής τους. Φιλοδοξώντας να οικοδομηθεί μια ικανή και αποφασιστική ηγεσία, ώστε οι αγώνες να φτάσουν ως την τελική νίκη.

Παλεύουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία, που καμιά σχέση δεν έχει με τις σταλινικές δικτατορίες, τα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας και «κεντροαριστεράς», κάθε ρεφορμιστικό σχέδιο νέο ή παλιό, που πρόδωσαν και δυσφήμισαν τον Σοσιαλισμό.

Παλεύουμε για μια ταξική επαναστατική πολιτική, που ακόμα διαχωρίζεται αυστηρά από τις καταστροφικές πολιτικές των «Λαϊκών Μετώπων» («εαμική κουλτούρα»), μέτπλα δημοκρατικά, πατριωτικά κ.λπ.), οι οποίες οδήγησαν σε ιστορικές προδοσίες και ήττες του εργατικού κινήματος.

Παλεύουμε για μια πολιτική διεθνιστική. Η λύση στα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας απαιτεί την αλληλεγγύη, κοινή πάλη και ισότιμη συνεργασία της εργατικής τάξης και των λαών, των εργατικών, επαναστατικών και κομμουνιστικών κινήματων/δυνάμεων διεθνώς. Τοποθετούμαστε κατηγορηματικά ενάντια στις ουτοπικές, αντιδραστικές σταλινικές θεωρίες του «σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα». Στην Ευρώπη, παλεύουμε για τη διάλυση της καπιταλιστικής/ιμπεριαλιστικής ΕΕ, για μια Ευρώπη ριζοσπαστική, δημοκρατική, σοσιαλιστική - για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Επιδιώκουμε μια οικονομία σχεδιασμένη από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, μια πραγματική δημοκρατία των «από κάτω», που θα οργανώνει την κοινωνία βάσει των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Μια σοσιαλιστική δημοκρατία πολύ πιο πλήρη, πολύ ανώτερη από το σάπιο αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα και τον σταλινικό ολοκληρωτισμό. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού, που γεννά μόνο ανεργία, μνημόνια, χούντες και πολέμους. Πρέπει λοιπόν να στρατευτούμε στην Ο.Κ.Δ.Ε. και να οικοδομήσουμε το Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μια αναγεννημένη 4η Διεθνή.

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Κυπριακό: Από τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα στο σχέδιο Ανάν**

Συγγραφέας: Συλλογική Εργασία

Χρονολογία έκδοσης: Φεβρουάριος 2005

Σελίδες: 93

Τιμή: 5 ευρώ

Το βιβλίο των Εκδόσεων «Εργατική Πάλη» κάτω από το γενικό τίτλο **Κυπριακό: Από τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα στο σχέδιο Ανάν**, είναι συλλογή τριών άρθρων που καλύπτουν ιστορικά γεγονότα και πολιτικές εξελίξεις μισού αιώνα. Επιπλέον, στα δύο πρώτα άρθρα υπάρχουν ιστορικές αναφορές στο απώτερο παρελθόν-από την κατάκτηση του νησιού από τους Τούρκους-που βοηθούν στην καλύτερη κατανόηση του προβλήματος της Κύπρου.

Το Κυπριακό είναι ένα πρόβλημα εξαιρετικά δύσκολο, όχι γιατί πάνω σ' αυτό το νησί ζουν δυο «φυλετικές» και θρησκευτικές κοινότητες, αλλά γιατί συγκρούονται τεράστια συμφέροντα. Τα συμφέροντα αυτά δε σχετίζονται με τον πλούτο της Κύπρου-είναι ανάξιος λόγου-αλλά με τη

γεωπολιτική θέση της που, μάλιστα, είναι παγκόσμιας σημασίας. Μια γεωπολιτική θέση που παίζει κρίσιμότερο ρόλο για τον έλεγχο του πλούτου δυο περιοχών (πετρέλαια Μ. Ανατολής και τα τελευταία χρόνια Κασπίας και Κ. Ασίας), για τον έλεγχο των πολιτικών εξελίξεων της ευρύτερης περιοχής, είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω της στήριξης του Ισραήλ, επιθετικού κριού των ιμπεριαλιστών, για τις ανάγκες στραγγαλισμού της παλαιστινιακής αντίστασης και του πολέμου στο Ιράκ και όχι μόνο, για τον έλεγχο της Ν. Α. Μεσογείου, για την επιτήρηση σημαντικών διόδων πετρελαίου και της παγκοσμίου σημασίας διώρυγας του Σουέζ και φυσικά για τα συμφέροντα στην περιοχή των αστικών τάξεων Ελλάδας-Τουρκίας.

Από τον Πρόλογο

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Αθήνα**

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 & σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Πάνασσα

Βιβλιοπωλείο: "Αναγνώστης" Πυρσινέλα 11

Πού θα βρείτε την εφημερίδα ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Αθήνα**

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα", Αμύντα 12, ισόγειο

Βιβλιοπωλείο "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Πάνασσα

Ψυλικατζίδικο "Ψυλικατέσεν" Γρ. Σακκά 14

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗΓράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

Γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Η επιδημία του κορονοϊού έχει συντελέσει και επιδεινώσει την τεράστια οικονομική κρίση. Εργοστάσια και επιχειρήσεις κλείνουν, τα χρηματιστήρια κλυδωνίζονται, το ίδιο και οι αγορές ομολόγων. Η ανεργία και η εξαθλίωση πολλαπλασιάζονται καθημερινά. Σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις, ο ρυθμός της οικονομικής ανάπτυξης παγκοσμίως σίγουρα θα μειωθεί σημαντικά, ενώ σε κάποιες χώρες, όπως και στη δική μας, θα μειωθεί δραματικά. Αυτό θα έχει σαν συνέπεια τη μείωση του ΑΕΠ και τη δραματική μείωση των μισθών, συντάξεων και γενικά του εισοδήματος των εργατικών και λαϊκών μαζών. Δεν αποκλείεται αυτή η μείωση να είναι μεγαλύτερη από αυτή που βίωσε ο ελληνικός λαός με τα μνημόνια και τις πολιτικές των μνημονιακών κυβερνήσεων (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ).

...το χρέος αυξάνει

Το δημόσιο χρέος που έφτασε στο τέλος του 2019 τα 356 δισ. ευρώ (περίπου 190% του ΑΕΠ), έχει ουσιαστικά μετατρέψει τη χώρα σε αποικία χρέους με επικυρίαρχους τους δανειστές/τοκογλύφους και κυρίως την ΕΕ. Είναι βέβαιο ότι η τεράστια οικονομική κρίση και η πολιτική των νεοφιλελεύθερων της ΝΔ, θα μεγαλώσει ακόμη περισσότερο το δημόσιο χρέος και κυρίως το χρέος των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών.

Για την εξυπηρέτηση (όχι αποπληρωμή) αυτού του χρέους από το 2010, δηλαδή τα τελευταία 10 χρόνια, ο ελληνικός λαός πλήρωσε (χωρίς να έχει την παραμικρή ευθύνη) για χρεολύσια 265,6 δισ. και για τόκους άλλα 83,8 δισ. ευρώ. Σύνολο 349,4 δισ., και πρέπει να πληρωθούν, όπως γράψαμε παραπάνω, άλλα τόσα (356 δισ.)! Σε μεγάλο βαθμό αυτό το χρέος (356+349,4 δισ. ευρώ) δημιουργήθηκε από συνεχή νέο δανεισμό

Κορονοϊός και Χρέος

(ακόμη και όταν χρεοκόπησε ο ελληνικός καπιταλισμός) προκειμένου να διατηρηθεί η φερεγγυότητα των αστικών/μνημονιακών κυβερνήσεων απέναντι στους δανειστές/τοκογλύφους της ΕΕ και μερικούς μεγαλοκαπιταλιστές κυρίως τραπεζίτες. Τα τελευταία τρία χρόνια με το μνημόνιο που υπέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ, οι τόκοι πληρώνονται από το 3,5% πρωτογενές αποτέλεσμα του προϋπολογισμού (όχι πλεόνασμα όπως λανθασμένα και σκόπιμα το λένε), με την αιτιολογία της μη αύξησης του χρέους, που, ωστόσο, είναι το ίδιο και χειρότερο από τον δανεισμό γιατί κόβονται χρήματα από τα συστήματα υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης και γενικά από την οικονομία.

Η άθλια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ άφησε ένα μαξιλάρι 34 δισ. ευρώ –για τα οποία θριαμβολογεί– σαν εγγύηση όμως για την εξυπηρέτηση του χρέους. Καμιά κυβέρνηση, σύμφωνα με το 3ο μνημόνιο, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτό το ποσό, χωρίς την άδεια των δανειστών/τοκογλύφων, αν πρώτα δεν ικανοποιηθούν τα συμφέροντα αυτών που κατέχουν το χρέος. Αυτή η αδιανόητη κατάσταση, από την μια μεριά, δείχνει ότι όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν μεταβάλει την χώρα σε αποικία χρέους, από την άλλη, έχει σαν αποτέλεσμα να μην υπάρχουν χρήματα για δημόσιες παραγωγικές επενδύσεις και μειώνοντας διαρκώς τις προοπτικές οικονομικής ανάπτυξης. Η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση και οι άλλες μνημονιακές δυνάμεις του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος, δεν μπορούν να λάβουν ανεξάρτητες αποφάσεις, γιατί δεν θέλουν και δεν μπορούν να έρθουν ολική ρήξη με τα δεσμά της ΕΕ και τον ζουρλομανδύα του Ευρώ. Ακόμη και τώρα, που η πανδημία επι-

δείνωσε την κρίση του συστήματος τους, που ο κίνδυνος καταστροφής του βιοτικού επιπέδου, τεράστιας ανεργίας, εξαθλίωσης και πείνας των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας αρχίζει να πραγματοποιείται, εξακολουθούν να πειθαρχούν στις εντολές και στις δουλειές της ΕΕ και των δανειστών/τοκογλύφων.

Έρχεται οικονομική καταστροφή

Ο κορονοϊός χτύπησε μια οικονομία που ήταν ήδη εξουθενωμένη και που ποτέ δεν βγήκε από την χρεοκοπία που την είχαν οδηγήσει οι αστικές δυνάμεις. Όλα όσα έλεγαν την προηγούμενη περίοδο περί εξόδου από την κρίση, περί εξόδου από τα μνημόνια, περί ανάκαμψης ήταν απλά ψέματα. Αντίθετα η οικονομία αδυνατεί διαρκώς, όπως και αυτή της ΕΕ. Ο κορονοϊός ήταν απλά ο καταλύτης για το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, της αποκάλυψης των ασθενειών του καπιταλιστικού συστήματος.

Τραγική απόδειξη όλων αυτών των ψεμάτων, είναι ότι οι συνάνθρωποι μας πεθαίνουν αβοήθητοι, γιατί τα συστήματα υγείας, όλα αυτά χρόνια, έχουν υποστεί τεράστιες περικοπές και έτσι έχουν τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό (γιατρούς νοσηλευτές κ.λπ.), σε ιατροφαρμακευτικά υλικά αναγκαία για την καταπολέμηση του ιού. Ακόμη, οι ελλείψεις σε αναγκαία και στοιχειώδη υλικά (μάσκες, γάντια, κ.λπ.) και ακόμη χειρότερα το γεγονός ότι πεθαίνουν άνθρωποι λόγω έλλειψης αναπνευστήρων ή ΜΕΘ είναι εξοργιστικές όσο και αποκαλυπτικές για το πόσο ανίκανοι και δέσμοι των νεοφιλελεύθερων δογμάτων τους είναι οι «άριστοι» της κυβέρνησης της ΝΔ.

Παρ' όλα αυτά, παρ' όλο που τα θύμα-

τα αυξάνουν και τα χειρότερα είναι μπροστά μας σε επίπεδο δημόσιας υγείας και οικονομικής καταστροφής, τα μέτρα που παίρνει η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση είναι προς όφελος του κεφαλαίου και κατά των εργαζομένων. Η πανδημία του κορονοϊού δεν αντιμετωπίζεται με χουντικού τύπου «απαγόρευση κυκλοφορίας», ούτε η αντιμετώπιση της οικονομικής καταστροφής των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με ψίχουλα των 800 ευρώ.

Χρειάζεται άμεσα να γίνει παύση πληρωμών αυτού χρέους, για να εξοικονομηθούν χρήματα για τις ανάγκες της δημόσιας υγείας, για να σωθούν οι θέσεις εργασίας, για να γίνουν δημόσιες παραγωγικές επενδύσεις και να γίνουν προσλήψεις. Όλα τ' άλλα είναι εμπαιγμός, είναι μια προσπάθεια να ενοχοποιηθούν οι εργαζόμενοι για τα αποτελέσματα της ολέθριας πολιτικής τους, για να κερδίσουν χρόνο και να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό για ακόμη μια φορά.

Για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης χρειάζεται ένα πρόγραμμα σωτηρίας με ριζικά μέτρα που να αρχίζουν από τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους, την απαγόρευση των απολύσεων, την εθνικοποίηση της βιομηχανίας φαρμάκων και όλων των τομέων-κλειδιά της οικονομίας και να αντιμετωπίζει αποφασιστικά το πολιτικό πρόβλημα.

Πρέπει να είμαστε όλοι σε αγωνιστική ετοιμότητα. Έτοιμοι για δράση για να ανατρέψουμε την νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση Μητσοτάκη και όλους τους μνημονιακούς. Γιατί αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα στο οποίο οφείλονται όλα τα δεινά των εργαζομένων. Και στην θέση όλων αυτών των υπηρετών του κεφαλαίου, της ΕΕ και των δανειστών/τοκογλύφων να εγκαταστήσουμε μια δική μας κυβέρνηση, μια κυβέρνηση των εργαζομένων που θα εφαρμόσει άμεσα ένα τέτοιο πρόγραμμα σωτηρίας του ελληνικού λαού.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Στις 20 Μάρτη, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO) εκτίμησε ότι η πανδημία του κορονοϊού θα οδηγήσει σε παγκόσμια αύξηση των ανέργων κατά 5,3 έως 24,7 εκατομμύρια. Μια εβδομάδα αργότερα, η εκτίμηση αυτή έχει ξεπεραστεί, καθώς οι ανά τον κόσμο απολύσεις, οι αιτήσεις για επίδομα ανεργίας και η προσωρινή απασχόληση έχουν εκτοξευτεί σε ύψη πολύ μεγαλύτερα από αυτά που προβλέπονταν. Πιο συγκεκριμένα, στις ΗΠΑ οι αιτήσεις των ανέργων για χορήγηση επιδόματος υπερδεκαπλασιάστηκαν την προηγούμενη εβδομάδα, στα 3,3 εκατομμύρια. Στην Κίνα, όπου ξεκίνησε η πανδημία, 5 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη δουλειά τους στους δύο πρώτους μήνες του 2020. Η ανεργία εκτοξεύτηκε τον Φεβρουάριο στο 6,2% (από 5,2% τον Δεκέμβριο και 5,3% τον Γενάρη). Στην Ινδία, η οποία μίληκε πρόσφατα σε καραντίνα, οι πρώτες εκτιμήσεις για τις ζημιές που θα υποστεί σε τουρισμό και ξενοδοχεία ανεβάζουν τις προβλεπόμενες απώλειες θέσεων εργασίας (μόνο σε αυτόν τον τομέα) στα 38 εκατομμύρια. Μεταξύ των εργαζομένων που βάλλονται περισσότερο είναι τα 120 εκατομμύρια εσωτερικοί μετανάστες εργάτες. Ήδη πολλοί δεν μπορούν να καλύψουν τις δαπάνες για το ενοίκιο ή το φαγητό τους στις πόλεις. Καθώς τα συστήματα συγκοινωνιών και μεταφορών έχουν κλείσει, αρκετοί εξ αυτών ήδη έχουν αρχίσει να περπατούν εκατοντάδες χιλιόμετρα για να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Στη Βρετανία, 477.000 άνθρωποι κατέθεσαν τις τελευταίες 9 ημέρες αίτηση για χορήγηση επιδόματος (Universal Credit), που βοηθά στην κάλυψη των βασικών αναγκών των ανέργων και των χαμηλών εισοδημάτων. Οι αιτήσεις που κατατέθηκαν ήταν αυξημένες κατά 500% σε σχέση με την ίδια χρονική περίοδο πέρυσι, αποδεικνύοντας ότι η χώρα βιώνει ήδη κρίση ανεργίας. Στην Ιρλανδία, το Ινστιτούτο Οικονομικών και Κοινωνικών Ερευνών προβλέπει ότι η ανεργία θα εκτοξευτεί, μέχρι το καλοκαίρι, στο 18% (από 4,8% τον προηγούμενο μήνα). Στη Γαλλία, η κυβέρνηση έχει υιοθετήσει επιδοτήσεις που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να μειώνουν τα ωράρια εργασίας των εργαζομένων χωρίς να μειώνονται σημαντικά οι αποδοχές τους. Ήδη 100.000 γαλλικές εταιρείες έχουν αιτηθεί αποζημίωση.

Η πανδημία του κορονοϊού αποκάλυψε τις ελλείψεις στα συστήματα υγείας και υγειονομικής περίθαλψης σχεδόν του συνόλου των χωρών παγκοσμίως. Πιο συγκεκριμένα, η Ιταλία δαπανά μόνο το 6,8% του ΑΕΠ της για την υγεία, όταν το 2012 οι δαπάνες για την υγεία ήταν σχεδόν τρεις μονάδες πάνω (9,2%). Η Γαλλία δαπανά το 11,5%, ενώ η Βρετανία το 9,6%. Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στην Ισπανία. Πιο συγκεκριμένα, στην περιφέρεια της Μαδρίτης υπάρχουν 33 δημόσια νοσοκομεία και 50 ιδιωτικά, σύμφωνα με την εθνική λίστα νοσοκομείων. Μεταξύ 2010 και 2018, ο πληθυσμός της αυξήθηκε κατά σχεδόν μισό εκατομμύριο άτομα, ενώ παράλληλα το υγειονομικό προσωπικό μειώθηκε κατά 3.300 άτομα, σύμφωνα με την Υγειονομική Υπηρεσία της Μαδρίτης. Στη Βρετανία, σύμφωνα με πανευρωπαϊκά στοιχεία του 2012, ο αριθμός των θέσεων στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας ήταν συνολικά 4100 κλίνες, συμπεριλαμβανομένων και των μονάδων αυξημένης φροντίδας. Σήμερα, η Βρετανία είναι η δεύτερη χώρα στην Ευρώπη με τις λιγότερες κατά κεφαλήν νοσοκομειακές κλίνες, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την ίδια στιγμή, έχει γίνει φανερό ότι η καταπολέμηση της πανδημίας και η προστασία του πληθυσμού προϋποθέτει ένα δυνατό δημόσιο σύστημα υγείας.

Vodafone-Wind-Victus

Ανακοίνωση του Σωματίου για τις εξελίξεις με τον Κορονοϊό

**Δεν ενδίδουμε στις υπερβολές των ΜΜΕ – επενδύουμε στην υγεία και στην ενημέρωση
Διεκδικούμε την ενίσχυση της ποιοτικής, δημόσιας και δωρεάν υγείας και κοινωνικής πρόνοιας
Είμαστε αντίθετοι στο “Home Office” και την εξαναγκαστική εργασία από το σπίτι**

Συνάδελφοι,

Παρακολουθούμε τις τελευταίες ημέρες την εξάπλωση του νέου ιού και γινόμαστε δέκτες καθημερινά στη δουλειά και στο περιβάλλον μας της διάσπαρτης ανησυχίας που εξαπλώνεται [...]

Η καθημερινότητα της εργασίας στη χώρα, και στις επιχειρήσεις Vodafone, Wind και Victus, είναι γεγονός πως υποβαθμίζει την καθημερινή υγιεινή και για αυτό το λόγο δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την εύκολη μετάδοση του νέου ιού. Συγκεκριμένα:

– Στην προσπάθεια μεγιστοποίησης κέρδους έχουν χρησιμοποιήσει ως οικονομία κλίμακας την **συρρίκνωση και τη συγκεντροποίηση κτηριακών δομών** με αποτέλεσμα εργαζόμενοι να συνωστίζονται σε σχετικά μικρούς χώρους, πολλές φορές με προβλήματα στον σωστό εξαερισμό, έλεγχο του αέρα, της θερμοκρασίας κ.λπ. Επίσης, με περιορισμένο αριθμό τουαλετών σε σχέση με το σύνολο των ανθρώπων σε κάποια κτήρια κ.ο.κ. Αυτά έχουν ως αποτέλεσμα την συχνή μετάδοση απλών ασθενειών και παρασίτων. Είναι πρόσφατα και τα 3 περιστατικά ψώρας στο κτήριο του Φαλήρου (Vodafone), όπου μεταδόθηκαν, έως ότου η διοίκηση πάρει κάποια μέτρα. Αυτά τα περιστατικά καταδεικνύουν πόσο εύλωτοι είναι όλοι λόγω των καθημερινών συνθηκών στην εργασία.

– Επιπλέον, για τον ίδιο λόγο της εξοικονόμησης κόστους, η Vodafone χρησιμοποιεί σε πολλά τμήματα και ιδιαίτερα στα πληθυσιακά call centers την πρακτική των **“κοινοχρήστων γραφείων”** με αποτέλεσμα να χρησιμοποιούνται πληκτρολόγια, γραφεία κ.λπ την ίδια ημέρα από 2 ή και 3 εργαζόμενους με ότι αυτό συνεπάγεται. Πριν λίγες ημέρες είχαμε και περιστατικό στην εταιρεία -από όσο γνωρίζουμε μόνο στο τμήμα του TSR call center- όπου ζητήθηκε από τους συναδέλφους εκεί να παραδώσουν τα ακουστικά τους και να γίνει μόνιμη εγκατάστασή τους στη θέση εργασίας για να είναι “κοινόχρηστα”, όπως τα ποντίκια και τα πληκτρολόγια. Είναι προφανές ότι ακόμη και χωρίς τον ιό αντικείμενα που έρχονται σε επαφή με πρόσωπο, αυτιά, στόμα είναι ιδιαίτερα ανθυγιεινά να χρησιμοποιούνται από πολλούς ανθρώπους και εγκυμονούν κινδύνους.

– Η πλειοψηφία εργαζομένων χρησιμοποιεί **MMM** για τη μετακίνηση. Λόγω της υποχρηματοδότησής τους, του χτυπήματος του δημοσίου χαρακτήρα τους τα τελευταία χρόνια έχουν μειωθεί σημαντικά τα δρομολόγια με αποτέλεσμα η καθημερινότητα του κάθε εργαζόμενου να είναι το στρίμωγμα και ο συγχρωτισμός χωρίς ουσιαστική υγιεινή.

– Γνωρίζουμε όλοι την κατάσταση της **δημόσιας υγείας**. Τις τεράστιες ελλείψεις γιατρών, την αδυναμία να εξυπηρετηθεί άμεσα στο αΐβάθμιο σύστημα υγείας, την τεράστια αναμονή και τον συνωστισμό στα επείγοντα των νοσοκομείων, ενώ στους γιατρούς στον τομέα της δημόσιας υγείας έχει δοθεί κατεύθυνση να μην παρέχουν άδειες ασθένειας σε εργαζόμενους που έχουν ελαφριές ασθένειες.

– Είναι ειρωνικό πως η έξαρση του νέου ιού συμβαίνει την ίδια χρονική στιγμή που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψήφισε το **νέο αντι-ασφαλιστικό νομοσχέδιο**, το οποίο δεν αφορά μόνο τις συντάξεις και την ουσιαστική ιδιωτικοποίησή τους αλλά αφορά όλο το σύστημα της εθνικής υγείας και κοινωνικής πρόνοιας, το οποίο υποχρηματοδοτείται και καθημερινά πλέον υποβαθμίζεται. Δεν θεωρούμε πως είναι υπερβολή να ισχυριστούμε πως σύντομα θα καλείται ο κάθε εργαζόμενος να πληρώνει για την όποια παροχή υγείας με τρομακτικές συνέπειες για τη δημόσια υγεία της χώρας.

Τί οφείλουμε να κάνουμε ως εργαζόμενοι και ως πολίτες σε αυτές τις συνθήκες;

– Πιστεύουμε πως κατά αρχάς πρέπει να είναι μόνιμος στόχος όλων των σωματείων και των εργαζομένων στη χώρα η ανατροπή του πρόσφατου αντι-ασφαλιστικού νόμου, η αύξηση κονδυλίων για την υγεία και η ενίσχυση του δημοσίου χαρακτήρα της υγείας, με δωρεάν παροχή υπηρεσιών στους ασφαλισμένους και στους εύλωτους, με άμεσες και μαζικές προσλήψεις γιατρών, με προμήθειες εξοπλισμού. Αν μέσα στους επόμενους μήνες δεν ενισχυθεί -ως άμεσο μέτρο- η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια υγεία με προσωπικό, τότε σε κάθε μελλοντική έξαρση του κάθε ιού θα είμαστε ανοχύρωτοι και εύλωτοι, εμείς και οι οικογένειές μας.

– Οφείλουμε άμεσα να διεκδικήσουμε αλλαγή της ιατρικής πρακτικής στα κέντρα υγείας και στα νοσοκομεία. Εργαζόμενοι με συμπτώματα εποχικής γρίπης οφείλουν να λαμβάνουν επαρκή άδεια ανάρρωσης ακόμη και αν δεν είναι εμπύρετοι κ.λπ.

– Οφείλουμε να διεκδικήσουμε άμεση βελτίωση των δημοσίων συγκοινωνιών. Με έμφαση στο δημόσιο χαρακτήρα των συγκοινωνιών.

Επιπλέον στην εργασία μας διεκδικούμε και καλούμε τη διοίκηση δεδομένων των συνθηκών να ανταποκριθεί στα παρακάτω:

– Δεδομένου πως οι ιώσεις τέτοιου τύπου δεν είναι φαινόμενο που θα εξαφανιστεί, να υπάρξει σχεδιασμός για κτηριακή αραίωση των συναδέλφων και των τμημάτων με καλύτερες συνθήκες υγιεινής. Να σταματήσει ειδικά ο συνωστισμός ανθρώπων ουσιαστικά στο ίδιο δωμάτιο.

– Ανεξαρτήτως του ιού να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της για επαρκή και εργονομικό εξοπλισμό με καλύτερες συνθήκες εξαερισμού και θερμοκρασίας στις αίθουσες κτηρίων, με αντισηπτικό υγρό για τα χέρια σε κάθε κοινόχρηστο χώρο και σε κάθε είσοδο γραφείων, με αυξημένη ετοιμότητα και παρουσία από τους γιατρούς εργασίας σε όλα τα κτήρια.

Άμεσα καλούμε τη διοίκηση:

– να εγκαταλείψει κάθε σκέψη για κοινόχρηστο εξοπλισμό που επιφέρει υγειονομικούς κινδύνους, όπως πρόσφατα έγινε με τα ακουστικά στο τμήμα του TSR.

– να ανακληθούν οδηγίες και πρακτικές που είναι αμφίβολο το αν βοηθούν την κατάσταση και σίγουρα θέτουν θέμα δημοκρατικών ελευθεριών, όπως στη Wind όπου δόθηκε επίσημη οδηγία αποφυγής συνάθροισης «άνω των 5 ατόμων».

– Να προχωρήσει απαραίτητα, σε οργάνωση καθαριότητας και απολύμανσης των γραφείων, των πληκτρολογίων, των ποντικιών ανάμεσα στις βάρδιες που αλλάζουν και όχι μόνο στο κλείσιμο της ημέρας.

– Αντίστοιχη οργάνωση καθαριότητας και απολύμανσης να υπάρξει και για τις κοινόχρηστες τουαλέτες εντός των κτηρίων, αύξηση δηλαδή της συχνότητας καθαριότητας με έμφαση ανάμεσα στις βάρδιες.

– Σε περίπτωση κρούσματος εποχικής γρίπης ή πολύ περισσότερο του νέου ιού, να παράσχει στον ασθενή εργαζόμενο άδεια πλήρων αποδοχών έως ότου είναι ασυμπτωματικός, είναι η μικρότερη δυνατή συνεισφορά στους συναδέλφους που θα ασθενήσουν.

– Αν σε κάποιο τμήμα ή ομάδα υπάρξει κρούσμα του νέου ιού άμεσα να αναστείλει τη λειτουργία του συγκεκριμένου τμήματος ή κτηρίου χωρίς περικοπή αποδοχών των συναδέλφων, προκειμένου να αποφύγουμε μεγαλύτερη έξαρση.

– Αν χρειαστεί αναστολή της λειτουργίας του συνόλου της εταιρίας λόγω σημαντικής έξαρσης του ιού τις επόμενες ημέρες, να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας, οι αποδοχές και το σύνολο των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Καλούμε τον κάθε συνάδελφο:

– Κατά αρχάς να είναι ψύχραιμος. Αν κάποιος ασθενήσει στο περιβάλλον του δεν σημαίνει πως αυτόματα είναι εύλωτος ο ίδιος.

– Ο καθένας μας να ακολουθεί τους απλούς κανόνες υγιεινής: Καλό πλύσιμο χεριών, χρήση αντισηπτικών, αποφεύγουμε να αγγίζουμε με τα χέρια το πρόσωπό μας, προσοχή στα κοινόχρηστα αντικείμενα. Αν ασθενήσουμε απευθυνόμαστε σε κατάλληλο ιατρό και απαιτούμε άδεια ασθένειας, αποφεύγουμε να κυκλοφορούμε και να συγχρωτιζόμαστε με οικείους ή με κόσμο για να μη διασπείρουμε περαιτέρω τον ιό.

– Δεν θεωρούμε ως λύση την τηλε-εργασία, το γνωστό σε όλους “home office”. Η διοίκηση σχεδιάζει ουσιαστικά όλοι οι εργαζόμενοι να εργαστούν από το σπίτι. Υπενθυμίζουμε πως με αυτόν τον τρόπο η διοίκηση προωθεί ατομικές συμβάσεις εργασίας, περιπλέκει σημαντικά την εμπλοκή προσωπικής και επαγγελματικής ζωής, υπονομεύει τη συλλογική οργάνωση και δράση και δημιουργεί ανοιχτά απεργοσπαστικό μηχανισμό, ο οποίος μειώνει την αποτελεσματικότητα των συλλογικών διεκδικήσεων. Προφανώς η τηλε-εργασία δεν λύνει το πρόβλημα αλλά μεταθέτει για άλλη μια φορά τις ευθύνες στον εργαζόμενο και ξελασπώνει τις επιχειρήσεις από την εφαρμογή ουσιαστικών μέτρων πρόληψης και προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων. Καλούμε τους συναδέλφους να αρνηθούν να παρέχουν εργασία από το σπίτι. Απαιτούμε σε αυτή την περίπτωση από τις διοικήσεις των εταιριών να διασφαλίσουν την καταβολή του ημερομισθίου κανονικά στους συναδέλφους.

– Καλούμε επίσης τον κάθε συνάδελφο να είναι σε εγρήγορη και σε επικοινωνία με το σωματείο. Αν η διοίκηση αδιαφορήσει για τις συνθήκες υγείας στους χώρους εργασίας στη δεδομένη κατάσταση θα χρειαστεί η συλλογική απάντησή μας.

Αθήνα, 10/3/2020

Το ΔΣ του Πανελληνίου Σωματίου Vodafone-Wind-Victus

Επίκαιρα...

Νεκρός Σύριος πρόσφυγας στη ΓΑΔΑ

Νεκρός εντοπίστηκε το πρωί του Σαββάτου 7 Μάρτη στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ ένας Σύριος πρόσφυγας. Σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία, ο θάνατος του 29χρονου άνδρα οφείλεται σε παθολογικά αίτια. Βέβαια, όποια κι αν ήταν η αιτία, αναμφισβήτητα τον σημαντικότερο ρόλο έπαιξαν οι ακούσιοι ή εκούσιοι χειρισμοί της ΕΛ.ΑΣ.

Η απάνθρωπη μεταχείριση, τα βασανιστήρια και η βία της ΕΛ.ΑΣ. μέσα και έξω από τα αστυνομικά τμήματα, απέναντι σε μετανάστες και αγωνιστές, δεν είναι απλά μια εκτροπή ή αυθαιρεσία μεμονωμένων αστυνομικών, όπως θέλει να μας πείσει η κυβέρνηση. Είναι αποτέλεσμα της κεντρικής πολιτικής των κυβερνήσεων για σκληρή της καταστολής ενάντια στον «εσωτερικό εχθρό», που είναι οι εργαζόμενοι, η νεολαία, οι μετανάστες, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και οι αγώνες τους. Για να παραμείνει στην εξουσία μια μισητή κυβέρνηση χρειάζεται ένα Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, που θα τρομοκρατεί όλους τους «από κάτω», ενόψει της γιγαντιαίας κοινωνικής σύγκρουσης που έρχεται. Γι' αυτό μεθοδεύουν ένα τοπίο μόνιμης ανασφάλειας και φόβου, εκφασισμού και κανιβαλισμού της κοινωνίας, για να επιβληθεί ένας κρατικός μηχανισμός που θα επεμβαίνει ολόενα και πιο ωμά, απροκάλυπτα και βίαια.

Αυτό το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης και οι φασιστικές συμμορίες μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με τη δράση και αυτοοργάνωση του εργατικού κινήματος, με μαζικές, ενωτικές, αποφασιστικές κινητοποιήσεις, με την οργάνωση της αυτοάμυνας μας, με κοινό αγώνα ντόπιων και μεταναστών. Η πάλη για την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ατομικών ελευθεριών, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ενάντια στην κτηνωδία της νέας γενιάς βασανιστών που εκπαίδευει η αστυνομία, είναι θέμα ζωής ή θανάτου για τους εργαζόμενους και τη νεολαία.

Έφοδοι και συλλήψεις αντιεξουσιαστών στην Αθήνα

Στη σύλληψη τεσσάρων ατόμων του αντιεξουσιαστικού χώρου, μετά από έφοδο στα σπίτια τους στο κέντρο της Αθήνας, προχώρησε η ΕΛ.ΑΣ. στις 10 Μάρτη. Πρόκειται για τρεις άνδρες και μία γυναίκα. Μάλιστα, το κατηγορητήριο για τον ένα συλληφθέντα αναμένεται αρκετά βαρύ και ενδέχεται να βρεθεί αντιμέτωπος με κατηγορίες περί τρομοκρατίας.

Όπως έχουμε δει όλο το τελευταίο διάστημα, και όχι μόνο, οι συλλήψεις, οι επιθέσεις, οι εκβιασμοί, η βία και η καταστολή από τις ορδές της αστυνομίας κι από τα πολιτικά αφεντικά τους, την κυβέρνηση, είναι συχνή και όσο περνάει ο καιρός θα γίνεται όλο και πιο έντονη, εξόφθαλμη και πυκνή. Τα κατηγορητήρια, ανυπόστατα στις περισσότερες περιπτώσεις, θα συντάσσονται με πρωτοφανή μεθόδευση και ταχύτητα.

Το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης είναι θανάσιμος κίνδυνος για τους εργαζόμενους και τη νεολαία, για τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες μας. Με την ενότητα και την αλληλεγγύη ντόπιων και μεταναστών, με μαζικούς και αποφασιστικούς αγώνες, πρέπει να επιβάλουμε στην πράξη την άσκηση των ελευθεριών μας και το δικαίωμα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, που καταπατώνται και θα συνεχίσουν να καταπατώνται καθημερινά.

Ανακοίνωση της “Αντεπίθεσης των Εργαζομένων”

Η κυβέρνηση αναβάλλει την καταβολή του Δώρου Πάσχα

Η νεοφιλελεύθερη και αντιδραστική κυβέρνηση της ΝΔ με τα «έκτακτα μέτρα στήριξης των εργαζομένων» έδωσε ξεκάθαρη εντολή. Την κρίση και την επιδείνωσή της με την πανδημία του κορονοϊού θα την πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Με κρατική εντολή προχώρησε στην αναστολή της λειτουργίας των χρεοκοπημένων επιχειρήσεων για τέσσερις μήνες και αποφάσισε για τους εργαζόμενους να «αναστέλλεται προσωρινά η σύμβαση εργασίας τους». Αυτό το μέτρο αφορά 440.000 επιχειρήσεις που απασχολούν 1.4 εκατομμύρια εργαζόμενους, με τα επίσημα στοιχεία της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση με απύθμενο θράσος αποφάσισε να δώσει αποζημίωση 400 ευρώ το μήνα στους εργαζόμενους δηλώνοντας «Και πολλά είναι τα 400 ευρώ όταν μένετε μέσα». Σαν να μην έφταναν όλα αυτά ανακοίνωσε για τις επιχειρήσεις αυτές να πάρουν «περίοδο χάριτος» που σημαίνει επί της ουσίας αναστολή των ποινικών κυρώσεων που προβλέπει ο νόμος, ώστε να καταβάλλουν το Δώρο Πάσχα το καλοκαίρι μαζί με το επίδομα αδειάς (όταν και αν ανοίξουν). Είναι βέβαιο ότι πολλοί θα βρουν ευκαιρία και δε θα το καταβάλουν. Οι Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου είναι αντισυνταγματικές και πέρα από όλα απειλούν την υγεία των εργαζομένων. Αλήθεια θα μπορούσαν οι εργαζόμενοι αυτοί να προμηθευτούν τα

απολύτως απαραίτητα για να αντιμετωπίσουν την πανδημία (τρόφιμα, μέτρα προστασίας, πληρωμή ενοικίου, ρεύματος, νερού κλπ). Για τις υπόλοιπες επιχειρήσεις προς το παρόν αποσαφηνίζει ότι πρέπει να καταβληθεί το Δώρο του Πάσχα μέχρι την Μ. Τετάρτη.

Είναι δεδομένο ότι κάποιος από εμάς θα νοσήσουμε και η αφορμή μπορεί να είναι ο κορονοϊός, η αιτία όμως είναι η χρεοκοπία της οικονομίας, τα εφιαλτικά μέτρα που εφαρμόζονται κατά των εργαζομένων, η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ο ίδιος ο καπιταλισμός που δολοφονεί τους εργαζόμενους.

Μετά την κρίση του 2007-2008 και την πρώτη χρεοκοπία της οικονομίας με τα αβάσταχτα μέτρα που εφάρμοσαν στους εργαζόμενους τώρα βρήκαν την ευκαιρία να επιβάλλουν νέα και πολύ χειρότερα. Σε αυτή την κατάσταση η κυβέρνηση Μητσοτάκη και η άθλια νεοφιλελεύθερη παρέα του προχωράει σε μια σειρά από μέτρα που εφαρμόζονται με την μαύρη προπαγάνδα του «Μένουμε Σπίτι» και οδηγεί την ελληνική κοινωνία στα τάρταρα της εξαθλίωσης. Η κατάσταση όσο και να «φαίνεται» αναγκαστική για να μην εξαπλωθεί η πανδημία, είναι αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης και των πολιτικών που εφαρμόζονται για την διαχείριση της. Η κυβέρνηση επιβάλλει την εθνική ενότητα με την μαύρη προπαγάνδα του «Μένουμε Σπίτι», ζώντας από την ελληνική

κοινωνία να πειθαρχήσει, ενοχοποιώντας τη και νομοθετώντας βαρύτερες ποινές σε όσους αντιδράσουν για να κρύψει την γύμνια της απέναντι στις απολύσεις, τη μείωση των μισθών, την διάλυση του Δημόσιου Συστήματος Υγείας, της Παιδείας.

Οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να αντισταθούν σε όλα αυτά. Όσοι αναγκαστικά «Μένουμε Σπίτι» πρέπει να απαλλαχθούν από την «ατομική ευθύνη» που μας έχουν επιβάλει και να προχωρήσουμε στην συλλογική δράση. Πρέπει να διαμαρτυρηθούμε με οποιοδήποτε τρόπο **όλοι μαζί οι εργαζόμενοι με ενότητα και αλληλεγγύη, σε κάθε χώρο εργασίας, σε κάθε γειτονιά, να προετοιμάσουμε την Αντεπίθεση μας για να απαιτήσουμε την κατάργηση των μνημονίων που έχουν φέρει την Δημόσια και Δωρεάν Υγεία στην διάλυση** με αποτέλεσμα ολόκληρη την κοινωνία να μένει στο σπίτι. Άμεσα και μέσα από τους αγώνες μας πρέπει να απαιτήσουμε:

=> Να καταβληθεί το Δώρο του Πάσχα σε όλους τους εργαζόμενους ανοιχτών και κλειστών επιχειρήσεων

=> Να διασφαλίσει το κράτος τους μισθούς των εργαζομένων σε επιχειρήσεις που κλείνουν και για όσο διάστημα παραμένουν κλειστές. Καμία αλλαγή/κατάργηση/έκπτωση των εργατικών μας δικαιωμάτων. Να ξηλώσουμε το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης.

=> Να ξηλώσουμε το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης και να εγκαθιδρύσουμε ένα πραγματικό Κοινωνικό Κράτος Πρόνοιας για όλους και ιδιαίτερα για όλα τα αδύνατα στρώματα της κοινωνίας (φτωχούς, άνεργους, συνταξιούχους κλπ).

=> Να επιταχθούν όλα τα αποθέματα που είναι αναγκαία για την επιβίωση του πληθυσμού, καθώς και οι αλυσίδες μεταφοράς και διανομής τους.

=> Να δοθεί άμεσα μηνιαίο επίδομα από τον ΟΑΕΔ ίσο με τον βασικό μισθό σε όποιον εργαζόμενο είναι άνεργος ή έχει απολυθεί, και να συμπληρωθεί άμεσα κάθε μείωση μισθού ή απασχόλησης.

=> Η ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη να είναι δωρεάν για όλους.

=> Να ανασταλεί επ' αόριστον, η καταβολή δόσεων στεγαστικών δανειών, ενοικίων, ή εταιριών ηλεκτρισμού.

=> Δωρεάν μετακίνηση με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς

=> Να απαγορευτεί οποιαδήποτε αύξηση στις τιμές των προϊόντων

=> Να απαγορευτεί κάθε νομοθετική δραστηριότητα, που δεν σχετίζεται με την εφαρμογή των παραπάνω.

=> Να σταματήσει κάθε εφαρμογή αντεργατικού μέτρου (αύξηση ωραρίων, απολύσεις, κα.) από τους εργοδότες.

**Σάββατο, 21 Μαρτίου 2020
Αντεπίθεση Των Εργαζομένων**

Σουπερμάρκετ: Οι εργαζόμενοι θύματα του εργοδοτικού και κυβερνητικού κορονοϊού

Όπως έκαναν με τους γιατρούς και τους νοσηλευτές, οι ά(χ)ριστοι του Μητσοτάκη ανακηρύσσουν σαν ήρωες 2ης γραμμής, τους εργαζόμενους στα σουπερμάρκετ. Με απίστευτη αλαζονεία και θράσος και αφού αρχικά υποβάθμιζαν τον κίνδυνο, αποδεικνύουν πλέον πόσο ανίκανοι και επικίνδυνοι είναι για την δημόσια υγεία και την κοινωνία. Εφαρμόζουν με αφορμή τον κορονοϊό, πλήρη αναρχία (στην ήδη ασύδοτη κατάσταση που επικρατούσε), στην αγορά γενικά αλλά και στους εργαζόμενους στα σουπερμάρκετ, στα δικαιώματά τους.

Η κατάσταση στην αγορά

Μέσω της εγκληματικής πολιτικής της «αυτορύθμισης της αγοράς» αναβίωσαν κατοχικά σύνδρομα και καταστάσεις, πολιτικές πλιάτσικου. Με ουρές στα σουπερμάρκετ, ελλείψεις προϊόντων, αυξήσεις στις τιμές! Έτσι, ανέλαβαν οι ιδιώτες να επιβάλουν μέτρα κατά το συμφέρον τους και ο Άδωνις να κάνει φιέστες και νεοφιλελεύθερη πασαρέλα στα ΜΜΕ, εξωραϊζοντας «το έργο της κυβέρνησης», την Ε.Ε. που «είναι θωρακισμένη» και «αλληλεγγύα», την «εύρυθμη λειτουργία της αγοράς». Με την ανακοίνωση των πρώτων και καθυστερημένων μέτρων καραντίνας, με την εφαρμογή της απάνθρωπης πολιτικής του «Πεθαίνουμε Σπίτι»:

α) Εξαφανίστηκαν από τα ράφια βασικά είδη ατομικής υγιεινής και αυτοπροστασίας. Όχι επειδή κάποιος «ασυνείδητος πολίτης» πήγαν και τα αγόρασαν όλα, αλλά γιατί από την αρχή δεν μπήκε ένα πλαφόν στις πωλήσεις ανά άτομο, προτεραιότητα στις

πωλήσεις όπου υπάρχει περισσότερη ανάγκη (εργασιακοί χώροι), όπως επίσης και μεγάλο μέρος «επιτάχτηκε» (με το αζημίωτο) για να καλύψει τις μεγάλες ελλείψεις στα νοσοκομεία και κέντρα υγείας. **Εν ολίγοις, πολιτική διαχείρισης της κατάντιας και της εξαθλίωσής μας!**

β) Εκτοξεύτηκαν οι τιμές βασικών προϊόντων λαϊκής κατανάλωσης και ατομικής υγείας! Θεώρησαν «σοβιετικό μέτρο» την διατίμηση, το πλαφόν στις τιμές, βάζοντας την αισχροκέρδεια των ιδιωτών πάνω από την κοινωνία, που αγωνιά και πεθαίνει. Για τους «άριστους» της Ν.Δ. δεν υπάρχει κανένα θέμα, η αγορά «αυτορυθμίζεται» και όποιοι λένε τα αντίθετα είναι εναντίον της «εθνικής προσπάθειας που κάνει η κυβέρνηση».

Η αιματοβαμμένη, μνημονιακή 10ετία που πέρασε ο μεγαλύτερος κλάδος εργαζομένων, στο εμπόριο, δεν σβήνει με την ανακήρυξή τους σε ήρωες. Όπως οι εργαζόμενοι στην Υγεία, πριν τον κορονοϊό, για την κυβέρνηση και τους νεοφιλελεύθερους ήταν «τεμπέληδες, φακελάκηδες, υπεράριθμοι, ακριβοπληρωμένοι», (δηλαδή πραγματικοί ήρωες που κρατούσαν όρθιο το Σύστημα Υγείας). Έτσι και οι εργαζόμενοι στα σουπερμάρκετ, ήταν καταδικασμένοι από τις μνημονιακές πολιτικές τους χωρίς Κλαδική ΣΣΕ από το 2012, με 544 ευρώ βασικό μισθό, σε καθεστώς μερικής απασχόλησης (δηλαδή μισής δουλειάς – μισής ζωής), χωρίς βαριά και ανθυγιεινά ένσημα, έρμαια στις απολύσεις και τα κανόνια των διάφορων «νοικοκυραίων», «κουμπάρων», «επενδυτών» (βλ. Μαρινόπουλος, Αρβανιτίδης κ.α.), σε πρακτικές «χαμογελάτες» (My

Market), στην επέκταση της 7ήμερης εργασίας με το άνοιγμα των καταστημάτων τις Κυριακές.

Ο κυβερνητικός και εργοδοτικός κορονοϊός των Ν.Δ, ΕΣΣΕ, ΓΕΣΕΒΕΕ, φρόντισε για τους «ήρωες»

Μνημονιακό απωθημένο και νεοφιλελεύθερο γινάτι, είναι η επέκταση του ωραρίου στα σουπερμάρκετ και το άνοιγμα τις Κυριακές. Δεν έχει καμία σχέση με την προστασία της κοινωνίας από τον κορονοϊό, δεν έχει καμία σχέση με την εξυπηρέτηση. **Αυτό το μέτρο είναι από αυτά που σίγουρα θα μείνουν!**

Έτσι, οι εργαζόμενοι στα σουπερμάρκετ εργάζονται με απάνθρωπους ρυθμούς, λόγω της αύξησης του όγκου εργασίας αλλά και της μείωσης του προσωπικού, λόγω αδειών ειδικού σκοπού που δικαίως πήραν κάποιες εργαζόμενοι γονείς, παρά και ενάντια στις «παραινέσεις» των προϊσταμένων και διευθυντών. Καμιά μέριμνα δεν έχει παρθεί από κυβέρνηση και εργοδότες για μέτρα ασφάλειας και υγιεινής, θέτοντας σε κίνδυνο εργαζόμενους και καταναλωτές, ενώ οι εργαζόμενοι είναι υποχρεωμένοι να ακούνε την «γκρίνια των πελατών» ως αποτέλεσμα της αντιδραστικής πολιτικής της «ατομικής ευθύνης». Καμία προστασία για τα εργατικά τους δικαιώματα όπως απαγόρευση των υπερωριών, επιβολή ρίφρας εποχικών προσλήψεων, απαγόρευση του διευθυντικού δικαιώματος, πληρωμή της πρόσθετης εργασίας με 30% όπως και η 6η μέρα εργασίας, υποχρεωτικά 1 ρεπό την εβδομάδα, υποχρεωτική δήλωση του ωραρίου στο ΕΡΓΑΝΗ.

«Άριστοι και ευεργέτες»

Κάποιες μεγάλες αλυσίδες σουπερμάρκετ ανακοίνωσαν ότι θα διανέμουν το 30% των κερδών τους στους εργαζόμενους. Έτσι παίρνουν τα εύσημα από την κυβέρνηση και τον Υπουργό μαύρης αγοράς Άδωνι, που σπεύδει να μας πει για την συναίνεση εργοδοτών και εργαζομένων και την καλή πίστη, τον ηρωισμό του ιδιωτικού τομέα.

Πάμε τώρα στην αλήθεια! Οι άλλοτε «λαδέμπορες» και «μπακάληδες» της κατοχής και της χούντας, που επιδοτήθηκαν με την σέσουλα, με δάνεια και ζεστό κρατικό χρήμα, το παίζουν τώρα ευεργέτες. Αν θα δώσουν ένα μέρος των κερδών, αυτό θα είναι γιατί θα είναι αδήλωτες οι υπερωρίες, οι παραπάνω μέρες εργασίας κ.λπ. Θα πάρουν σίγουρα φοροαπαλλαγές ως ευεργέτες και μονιμοποίηση του μέτρου της επέκτασης του ωραρίου και τις Κυριακές. Την όποια ελεημοσύνη πάρουν οι εργαζόμενοι θα είναι από την αισχροκέρδεια σε βάρος της πλειοψηφίας της κοινωνίας.

Καλούμε όλους τους συνάδελφους:

=> **Να αρνούνται να αναλάβουν εργασία, αν ο εργοδότης δεν τηρεί την εργατική νομοθεσία και δεν παρέχει όλα τα μέσα προστασίας και υγιεινής.**

=> **Να διαμαρτυρηθούν έντονα για τις υπερωρίες. Να μην αφήσουμε να περάσει η επέκταση ωραρίου και η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας.**

=> **Άμεσα προσλήψτε προσωπικό.**

=> **Κανένας συνάδελφος μόνος του! Να καταγγέλλουν άμεσα τις παραβάσεις εργοδοτών στις αρμόδιες υπηρεσίες. Δεν βάζουμε σε κίνδυνο τις ζωές μας και των οικείων μας.**

Ανακοίνωση ΣΣΠ: Εγκληματική & ανεύθυνη απόφαση της κυβέρνησης να κλείσει τις φοιτητικές εστίες

Η κυβέρνηση της ΝΔ αποφάσισε το Σάββατο 21/3 να κλείσει τις εστίες όλων των πανεπιστημίων πανελλαδικά από την Τετάρτη 25/3, για υγειονομικούς λόγους. Η απόφαση της αυτή είναι εξοργιστική και ανεύθυνη, **κυρίως γιατί υποχρεώνει χιλιάδες φοιτητές σε όλη την Ελλάδα να γυρίσουν στα σπίτια τους, θέτοντας σε κίνδυνο τους ίδιους και τις οικογένειές τους και μάλιστα προκαλώντας πιθανή διασπορά του ιού σε πανελλαδικό επίπεδο!** Πολλοί φοιτητές (αν όχι οι περισσότεροι) έχουν στην οικογένειά τους άτομα, που ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες και είναι προφανές πως δεν θέλουν να διακινδυνεύσουν να τους κολλήσουν, καθώς μπορεί πιθανά να είναι φορείς του ιού και να μην το γνωρίζουν! Παράλληλα, οι φοιτητές που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Erasmus και μένουν στις εστίες δεν μπορούν να γυρίσουν στις χώρες τους γιατί έχουν απαγορευθεί οι μετακινήσεις! Δεν υπάρχει καμία πρόνοια ή μέριμνα για χιλιάδες φοιτητές, τους οποίους η κυβέρνηση όχι μόνο τους πετάει στο δρόμο, αλλά διακινδυνεύει τις ζωές των ίδιων και των οικογενειών τους! Αλήθεια τι άλλαξε ξαφνικά, μέσα σε 10 ημέρες από τότε που έκλεισαν τα πανεπιστήμια, ώστε τώρα να χρειαστεί να κλείσουν οι εστίες; Απαιτούμε από την κυβέρνηση, όπως και από τις διοικήσεις των πανεπιστημίων και των εστιών, να απαντήσουν και να εξηγήσουν σε όλους τους φοιτητές τους λόγους για τους οποίους προβαίνουν τώρα σε αυτό το μέτρο!

Ως εδώ με την κυβέρνηση των

α(χ)ρίστων και ανεύθυνων!

Με τους συλλογικούς μας αγώνες να τους σταματήσουμε για να σώσουμε τις ζωές μας!

Κυβέρνηση-μνημονιακή αντιπολίτευση και ΜΜΕ μας βομβαρδίζουν νυχθημερόν με την «ατομική ευθύνη» για να μας τρομοκρατήσουν και να μας ενοχοποιήσουν. Πίσω από το «χαλάκι» της ατομικής ευθύνης συγκαλύπτουν την εγκληματική ανευθυνότητα των πολιτικών τους αποφάσεων! Ως εδώ!

Απαιτούμε να παραμείνουν ανοικτές οι εστίες και να συνεχίσουν να λειτουργούν κανονικά το εστιατόριο των εστιών, οι υπηρεσίες ύδρευσης, ηλεκτρισμού και όλες οι απαραίτητες για την αξιοπρεπή διαβίωση των φοιτητών, καθώς και να παρθούν τα απαραίτητα υγειονομικά μέτρα για την προστασία των φοιτητών! Ακόμη, αν χρειαστεί για υγειονομικούς λόγους να κλείσουν οι εστίες, το κρά-

τος οφείλει να παράσχει δωρεάν και ασφαλή υγειονομικά μετακίνηση των εστιακών φοιτητών προς τα σπίτια τους, καθώς και να τους παρέχει δωρεάν εξέταση για το αν έχουν προσβληθεί από τον ιό και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη!

ΝΑ ΜΗΝ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΕΣΤΙΕΣ

Να συνεχίσουν να λειτουργούν τα εστιατόρια και να παρέχονται ΔΩΡΕΑΝ όλες οι απαραίτητες υπηρεσίες (ύδρευση κ.α.) με όλα τα απαραίτητα μέτρα υγειονομικής περιθάλψης (καθαρισμοί, αντισηπτικά, γάντια κ.α.) για φοιτητές, εργαζόμενους και κτίρια. Δωρεάν μετακίνηση των φοιτητών προς τους τόπους κατοικίας τους σε κάθε άλλη περίπτωση.

Μαζικές, δημόσιες προσλήψεις εργαζομένων, με σταθερές σχέσεις εργασίας για την στελέχωση των υπηρεσιών αυτών, καθώς και για τη στελέχωση έκτακτων υπηρεσιών για την αντιμετώπιση της κατάστασης (π.χ. υγειονομικό προσωπικό).

Δωρεάν εξέταση όλων των εστιακών φοιτητών για το αν είναι φορείς του ιού COVID-19. Δωρεάν φροντίδα και υγειονομική περίθαλψη για όποιον έχει ανάγκη.

ΔΗΜΟΣΙΑ, ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ: Μαζικές και μόνιμες προσλήψεις στο χώρο της Υγείας με σταθερές εργασιακές σχέσεις, ανασυγκρότηση όλων των δομών υγείας με δραστική αύξηση της δημόσιας χρηματοδότησης στην υγεία, για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες.

Λεφτά για τις κοινωνικές ανάγκες και την αντιμετώπιση της κατάστασης, όχι για ΝΑΤΟ, τράπεζες, καταστολή και εξοπλισμούς.

<https://socialistiki-spoudastiki-pali.orgspot.com/>

Ακολουθεί η απόφαση του Συλλόγου Οικοτρόφων Νέων Εστιών ΕΜΠ:

ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ Η ΕΣΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΙΚΟΤΡΟΦΟΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ

Οι εστιακοί φοιτητές των Νέων Εστιών του Πολυτεχνείου, καταγγέλλουμε απερίφραστα την απόφαση της κυβέρνησης να κλείσει τις φοιτητικές εστίες όλης της χώρας εν μέσω πανδημίας. Αντί η κυβέρνηση να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα και να δώσει χρηματοδότηση, ούτως ώστε να προφυλαχθούν οι εστιακοί από την νέα πανδημία, επιλέγει την εύκολη λύση, να πετάξει χιλιάδες εστιακούς

έξω από τα σπίτια τους. Μάλιστα, πολλοί από αυτούς δεν μπορούν να γυρίσουν πίσω στις οικογένειές τους, είτε επειδή μένουν σε άλλη χώρα (πολλές από τις οποίες έχουν κλείσει τα σύνορά τους λόγω της επιδημίας), είτε επειδή δεν μπορούν να καλύψουν τα έξοδα μετακίνησης, είτε λόγω οικογενειακής κατάστασης το μόνο σπίτι που έχουν είναι στην εστία. Επιπλέον, πολλοί εργάζονται για να μπορούν να ανταποκριθούν στα έξοδα των σπουδών τους. Οι εστιακοί φοιτητές είναι μερικοί από αυτούς deliverables και εργαζόμενοι στα super market, που ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΣΕ ΑΝΤΙΣΘΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ για να μπορέσει να μείνει δυνατός ο λαός. Αυτούς αφήνει άστεγους η κυβέρνηση!

Είναι χαρακτηριστικό της υποκρισίας της, ότι η κυβέρνηση τις τελευταίες ώρες εξαπολύει απειλές για απαγόρευση της κυκλοφορίας σε περίπτωση που δεν σταματήσει το κύμα εξόδου προς τα χωριά. Αλήθεια, τότε γιατί αποφασίζει το κλείσιμο των εστιών και την υποχρεωτική μετακίνηση χιλιάδων φοιτητών προς τους τόπους καταγωγής τους; Ρωτάμε αλήθεια, ποιος παίρνει την ευθύνη εάν τις επόμενες μέρες χιλιάδες φοιτητές, που δεν έχουν κάνει το τεστ και δεν ξέρουμε αν είναι φορείς του ιού, κατευθυνθούν προς όλα τα μέρη της χώρας; Ποιος παίρνει την ευθύνη για την πιθανή διασπορά του ιού σε μέρη που δεν έχει ήδη φτάσει; Τι θα γίνει με τους φοιτητές που ανήκουν οι ίδιοι ή οι οικογένειές τους σε ευπαθείς ομάδες ή έχουν τεθεί σε καραντίνα; Με βάση τα παραπάνω, εγείρονται σημαντικά ερωτηματικά γύρω από τις πραγματικές προθέσεις της κυβέρνησης σχετικά με αυτήν την απόφαση.

Καλούμε κάθε εστιακό τις επόμενες ώρες να σηκώσει ανάρστημα, να μην αφήσει κανέναν βάλει χέρι στα σπίτια μας, να οργανώσουμε όλοι μαζί τον αγώνα!

Αυτό που έχουμε ανάγκη σήμερα είναι εστίες ανοιχτές που να πληρούν τις προϋποθέσεις προφύλαξης από την επιδημία. Η κατάσταση είναι κρίσιμη, είναι όμως πιο εύφορο από ποτέ το έδαφος κάθε εστιακός να βγάλει συμπέρασμα. Έχουμε πείρα και θα τα καταφέρουμε! Δεν θα τους περάσει!

Η απόφαση της κυβέρνησης για κλείσιμο των εστιών να μείνει στα χαρτιά!

Απαιτούμε:

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ ΟΥΤΕ ΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΕΣΤΙΩΝ

Επαρκή καθαριότητα στα κτίρια. Καθαρισμός κτιρίων 2 φορές την ημέρα. Άμεση πρόσληψη προσωπικού με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Απολύμανση όλων των κτιρίων εδώ και τώρα! Να παρθούν όλα τα μέτρα φιλοξενίας των οικοτρόφων όσο τα κτίρια πρέπει να μείνουν κενά μετά την απολύμανση.

Άμεση και δωρεάν διάθεση όλων των απαραίτητων υλικών προφύλαξης (σαπούνια, αλκοολούχα αντισηπτικά κλπ) σε κάθε όροφο κάθε κτηρίου και ατομικά σε όλους τους οικοτρόφους για την προσωπική τους υγιεινή.

Δωρεάν εκτέλεση του τεστ για τον Covid-19 στα πλαίσια του Ιατρικού Τμήματος ΕΜΠ

Το προσωπικό των εστιών να εφοδιαστεί δωρεάν με όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό για τη διασφάλιση της υγιεινής (σκουφιά, γάντια, μάσκες, κλπ).

Στηρίζουμε τις δίκαιες διεκδικήσεις των εργαζόμενων στα νοσοκομεία της χώρας. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στα αιτήματα και τους αγώνες των υγειονομικών!

Να λυθούν όλα τα προβλήματα που αφορούν την φοιτητική μέριμνα. Να παραμείνει η σίτιση των φοιτητών με αποφυγή συνάθροισης (συσκευασμένο φαγητό).

Να μην διακοπεί καμία από τις ήδη υπάρχουσες παροχές (νερό, ίντερνετ, ρεύμα κλπ).

Προχωράμε σε :

- Δημοσίευση της απόφασης στα ΜΜΕ

- Απαιτούμε από την διοίκηση του ΕΜΠ δέσμευση ότι δεν θα εφαρμοστεί η απαράδεκτη τροπολογία. Απαιτούμε συνάντηση του ΔΣ με την διοίκηση του ΕΜΠ για να μεταφέρουμε τα δίκαια αιτήματά μας.

23 Μαρτίου, 2020

Αγώνας Εστιακών στα Ιωάννινα: Παράδειγμα υπεράσπισης των δικαιωμάτων εν μέσω πανδημίας Κορονοϊού

Παρά τις δυσκολίες της περιόδου, μέσα σε συνθήκες διαρκώς εντεινόμενης αντιδημοκρατικής αναδίπλωσης, την οποία η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρεί να παγιώσει (με αποκορύφωμα την επιβολή της χουντικού τύπου απαγόρευσης της κυκλοφορίας), οι αγώνες δεν πρέπει να μπουκνούν στον πάγο. Ο Σύλλογος Οικοτρόφων Φοιτητών Εστιών Ιωαννίνων (Σ.Ο.Φ.Ε.Ι.-εστίες Δομπόλης) και ο Σύλλογος Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (Σ.Ε.Φ.Π.Ι.), μαζί με τη Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη (ΣΣΠ) και την Αντεπίθεση των Εργαζομένων (ΑτΕ), υπό αυτό το πρίσμα, βρίσκονται σε διαρκή κινητοποίηση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των φοιτητών.

Στις 10 Μάρτη, η εργολαβική εταιρία που είχε αναλάβει τη λειτουργία της Λέσχης στη Δομπόλη, επικαλούμενη οικονομικούς λόγους, προχώρησε σε 3 απολύσεις εργαζομένων (με αναγγελία μέσω sms!), ενώ δήλωσε ότι θα κάνει κι άλλες. Τα αντανακλαστικά

των φοιτητών και των εργαζομένων λειτούργησαν άμεσα. Μέσα από γενικές συνελεύσεις και κοινό συντονιστικό φοιτητών-εργαζομένων, αποφασίστηκε αγώνας διαρκείας, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Οι δύο Σύλλογοι Εστιακών Φοιτητών, οι εργαζόμενοι της Λέσχης και αλληλέγγυοι από τη ΣΣΠ και την ΑτΕ προχώρησαν σε κατάληψη και παρεμπόδιση της λειτουργίας της Λέσχης, έως ότου επαναπροσληφθούν όλοι οι απολυμένοι και φύγουν οι εργολάβοι από την εστία. Παράλληλα, πραγματοποιήθηκαν παρεμβάσεις στην πρυτανεία, συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας και δεκάδες παρεμβάσεις στα Μ.Μ.Ε. για την προπαγάνδη του αγώνα. Οι υπόλοιπες οργανώσεις, καθώς και τα διάφορα «αγωνιστικά» σωματεία της πόλης, για ακόμα μία φορά, αρκέστηκαν στο να καταγγείλουν τις απολύσεις και να «στηρίζουν» τον αγώνα από μακριά.

Ο αγώνας συνεχίστηκε και μετά την εγκληματική απόφαση της κυβέρνησης, στις 21 Μάρτη, για εκκένωση των εστιών,

με την οποία πετούσε στον δρόμο χιλιάδες εστιακούς φοιτητές και έκλεινε τις Λέσχες των ΑΕΙ. Με πρωτοβουλία της ΣΣΠ (συμμετέχει στο Ενωτικό Ψηφοδέλτιο), πραγματοποιήθηκαν δύο μαζικές γενικές συνελεύσεις στον Σ.Ε.Φ.Π.Ι., στις οποίες αποφασίστηκε η συνέχιση της διαμόνης των εστιακών στις εστίες με τις απαραίτητες συνθήκες (θέρμανση, ζεστό νερό, σίτιση κ.ά.). Έτσι, ο Σύλλογος πραγματοποίησε δύο παρεμβάσεις στην πρυτανεία και δεκάδες παρεμβάσεις στα ΜΜΕ. Παράλληλα, συγκροτήθηκε επιτροπή για την επίβλεψη της λειτουργίας των εστιών, την παροχή βοήθειας-αλληλεγγύης σε φοιτητές που έχουν ανάγκη, τις μετακινήσεις φοιτητών που ήθελαν να επιστρέψουν στις πόλεις τους, καθώς και τον συντονισμό με άλλες εστίες πανελλαδικά, που κινητοποιούνται σε αγωνιστική κατεύθυνση. Καταφέραμε, ως πρώτη νίκη, να παραμείνουν ανοιχτά τα φοιτητικά εστιατόρια σε Ιωάννινα, Άρτα, Πρέβεζα, τη δωρεάν μετακίνηση όλων των φοιτητών που ήθελαν να μεταβούν στις πό-

λεις καταγωγής τους και επιβάλαμε τη συνέχιση της λειτουργίας των εστιών με ρεύμα, νερό και ζεστό νερό.

Οι αγώνες αυτοί δείχνουν τον δρόμο στη νεολαία και τους εργαζόμενους και επιβεβαιώνουν ότι το σχέδιο και η πολιτική της ΟΚΔΕ αποτελούν τη μόνη ρεαλιστική λύση για την έξοδο από την κρίση. Καμία κυβέρνηση και καμία κατάσταση έκτακτης ανάγκης δεν έχουν το δικαίωμα να βάλουν ταφόπλακα στα δικαιώματά μας. Πρέπει να πάρουμε την κατάσταση από τα εγκληματικά και ανάξια χέρια της κυβέρνησης των «α(χ)ρίστων», για να μην θρηνησουμε κι άλλα θύματα! Να υπερασπιστούμε τις ζωές, τα δικαιώματα και τις ελευθερίες μας, με την επανалаειτουργία των σωματείων και τη δημιουργία επιτροπών σε κάθε χώρο δουλειάς, γειτονιά κ.ά. Με όπλο την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, με μαχητικά μέσα πάλης, να διασφαλίσουμε την υγεία και τα δικαιώματά μας, που θυσιάζονται για τα συμφέροντα των ελίτ και των πλουσίων.

Η «ευκαιρία» του κορωνοϊού και η απάτη της τηλεκπαίδευσης

Η χώρα, αλλά και όλος ο πλανήτης, βρίσκονται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Οι εργαζόμενοι τρέμουν από τη μία ότι θα θρηνήσουν απώλειες αγαπημένων τους προσώπων, όπως στην Ιταλία, κι από την άλλη τρέμουν τη (νόμιμη) καταδίκη τους από τον εργοδότη τους σε μισή ζωή (δηλαδή εκ περιτροπής εργασία). Παράλληλα, υπάρχει κι ένα υπουργείο όπου όλα φαίνεται να λειτουργούν «ρολόι». Και δεν αναφερόμαστε στον «τυχερό» υπουργό Ανάπτυξης, κ. Άδωνι, που όπου πάει βρίσκει τα πάντα (και αντισηπτικά!) και σε χαμηλές τιμές, αλλά στο υπουργείο Παιδείας.

Η υπουργός Νίκη Κεραμέως και το επιτελείο της επιδίδονται καθημερινά σε μια εκστρατεία εξωραϊσμού της τηλεκπαίδευσης, η οποία έχει ξεκινήσει να εφαρμόζεται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και σύντομα θα ακολουθήσει η πρωτοβάθμια. Κι αφού είναι πασίγνωστο στους εκπαιδευτικούς, αλλά και στους μαθητές, ότι το σύστημα «σέρνεται», αναρωτιέται κανείς αν υπάρχει λόγος για τόσο ζήλο και έπαινο: Ναι, υπάρχει. Δεν υπάρχει ούτε ένα έκτακτο μέτρο της κυβέρνησης που δεν εμπεριέχει και τους όρους της επόμενης μέρας, που δεν αντιμετωπίζεται ως «ευκαιρία»

για να εφαρμοστεί αποτελεσματικότερα η νεοφιλελεύθερη επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα. Όσο ελκυστικό περιτύλιγμα κι αν έχει η εξ αποστάσεως εκπαίδευση ειδικά όπως εφαρμόζεται τώρα είναι ένα μέτρο που στρέφεται ύπουλα εναντίον των εκπαιδευτικών αλλά και των μαθητών και των οικογενειών τους.

α) Η εξ αποστάσεως διδασκαλία ήταν εμμονή της κυβέρνησης και πριν την επιδημία και βασική επιταγή της ΕΕ και του ΟΟΣΑ. Μια καθολική εφαρμογή της τώρα (που θα χαρακτηριστεί... «απόλυτα επιτυχημένη») είναι το καλύτερο επιχείρημα για τη συνέχιση της εφαρμογής της αύριο, όταν δηλαδή θα «λύνει» το πρόβλημα της αδιοριστίας και της έλλειψης αναπληρωτών, ιδιαίτερα σε απομακρυσμένες περιοχές.

β) Η «ευγενική προσφορά» της πλατφόρμας σήμερα από ιδιώτη σημαίνει την πανάκριβη αγορά της αύριο, άρα ακόμη ένα πεδίο εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης, με παράλληλη εξυπηρέτηση «ημέτερων» ιδιωτών.

γ) Η τηλεκπαίδευση σημαίνει στην πράξη την απόλυτη καταστρατήγηση του ωραρίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Σημαίνει εφαρμογή των χειρότερων όρων του ιδιωτικού τομέα στο δημόσιο.

δ) Η τηλεκπαίδευση σημαίνει, αυτόνοτητα, ανισότιμη πρόσβαση των μαθητών στη γνώση και στη μόρφωση. ΔΕΝ έχουν όλες οι οικογένειες υπολογιστές, λάπτοπ, γρήγορη ή έστω απλή σύνδεση στο ίντερνετ. Αν μάλιστα τα μαθήματα προχωρήσουν από επαναληπτικά και «ασύγχρονα» (δηλαδή με παρουσίαση βίντεο και όχι ζωντανή αναμετάδοση του μαθήματος) σε «σύγχρονα» και κάλυψη νέας ύλης, πώς θα αντεπεξέλθει ένα σπίτι που δεν έχει έναν

αλλά περισσότερους μαθητές, και πιθανώς και ενήλικες που πρέπει να δουλεύουν εξ αποστάσεως;

ε) Η τηλεκπαίδευση (όπως και το τι θα γίνει με το σχολικό έτος) είναι ένα δώρο για τους φροντιστηριάρχες, που, αφού εκμεταλλεύονται όλες τις ευεργετικές για αυτούς διατάξεις προχωρώντας σε αναστολή λειτουργίας και απαλλασσόμενοι από την καταβολή μισθών και ασφαλιστικών εισφορών, αναγκάζουν παράλληλα τους εργαζόμενους τους να συνεχίζουν τα εξ αποστάσεως μαθήματα, αποσκοπώντας να τσεπώσουν και τα διδάκτρα από τους γονείς, τους οποίους θέλουν να πείσουν ότι το μάθημα συνεχίζεται κανονικά!

Δεν υπάρχει εκπαιδευτικός που θα αρνηθεί την παροχή οποιασδήποτε βοήθειας στους μαθητές του. Για όσους είναι εξοικειωμένοι με τον χώρο της εκπαίδευσης, είναι γνωστή η εικόνα εκπαιδευτικών που παραιτούνται το ωράριό τους για να λύσουν απορίες και να στηρίξουν τους μαθητές τους. Αλλά και όταν τα ίδια στελέχη της ΝΔ μαζί με το ΠΑΣΟΚ καταργούσαν την ενισχυτική διδασκαλία, αρκετοί καθηγητές αφιέρωναν προσωπικό χρόνο για να στήσουν αφιλοκερδώς και εθελοντικά τάξεις πρόσθετης στήριξης για παιδιά που δεν μπορούσαν να πάνε φροντιστήριο.

Δεν υπάρχει ζήτημα όπως εντέχνως παρουσιάζει η κυβέρνηση κάποιων «λίγων» εκπαιδευτικών που δεν θέλουν να δουλέψουν. Όπως επίσης δεν υπάρχει ζήτημα με τη χρήση της τεχνολογίας αυτής καθ' εαυτής. Η χρήση των σύγχρονων μέσων είναι κάτι που θα έβρισκε σύμφωνους όλους τους εκπαιδευτικούς, αν τιθόταν σε σωστή βάση, δηλαδή ως εργαλείο εμπλουτισμού της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Το εργαλείο αυτό, όμως, στα χέρια των νεο-

φιλελεύθερων, γίνεται ένας τρόπος υποκατάστασης της ζωντανής μάθησης και της κοινωνικοποίησης, που μόνο ένα σχολείο μπορεί να προσφέρει, από την οθόνη ενός υπολογιστή. Στα χέρια της Κεραμέως και του Μητσότακη, η γενίκευση της τηλεκπαίδευσης γίνεται δούρειος ίππος για την αλλοίωση, διάλυση και εν τέλει κατάργηση του δημόσιου σχολείου.

Αυτό που «καίει» σήμερα μαθητές και γονείς δεν είναι πώς θα βγει η ύλη. Είναι να αντιμετωπίσουν αυτή την κρίση, έχοντας την υγεία τους και τα δικαιώματά τους. Η κυβέρνηση, αντί να ενορχηστρώνει πάνω στην καταστροφή τις νέες επιθέσεις της, θα έπρεπε να απαλλάξει τις οικογένειες από ένα παραπάνω άγχος και δυσβάσταχτα έξοδα (φροντιστηρίων), ανακοινώνοντας μεγάλη μείωση της εξεταστέας ύλης στις πανελλαδικές, κατάργηση των προαγωγικών και απολυτήριων εξετάσεων για φέτος και προαγωγή όλων των μαθητών στην επόμενη τάξη. Παράλληλα, με εμπλουτισμό των τηλεοπτικών προγραμμάτων με εκπαιδευτική τηλεόραση, πρέπει να προσφέρει προτάσεις ποιοτικής ψυχαγωγίας για τους νέους, που βρίσκονται σε πρωτόγνωρη κατάσταση εγκλεισμού. Να εγγυηθεί την αναπλήρωση των χαμένων διδακτικών ωρών, μακροπρόθεσμα και αφού περάσει ο κίνδυνος του κορωνοϊού, που μπορεί να γίνει μόνο με άμεσους μαζικούς διορισμούς στην εκπαίδευση, ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν ολιγομελή και αποτελεσματικά τμήματα. Να παρέχει κάθε δυνατή ψυχολογική στήριξη στους μαθητές, όχι μόνο με ειδικούς, αλλά εγγυώμενη την οικογενειακή ηρεμία, ότι καμιά οικογένεια δεν θα καλείται να ζήσει με μισό μισθό.

■ Σμυρλής Γιάννης

Ανακοίνωση ΣΜΕΘ: Με ενότητα και αλληλεγγύη να προασπίσουμε την υγεία και τα δικαιώματά μας

Κανένας μόνος του – Επικοινωνούμε άμεσα με το Σωματείο για οποιαδήποτε περίπτωση εργοδοτικής αυθαιρεσίας

Το Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης, απευθύνει κάλεσμα σε όλους τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα σε αυτούς του κλάδου της ιδιωτικής εκπαίδευσης, να αντιμετωπίσουμε την δύσκολη κατάσταση που έχουμε μπροστά μας με ψυχραιμία, χωρίς πανικό, αλλά οπλισμένοι με αποφασιστικότητα και ταξική αλληλεγγύη. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους:

Α) Να προσπαθήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο να τηρούν τα μέτρα υγιεινής και αυτοπροστασίας.

Β) Να μην κάνουν καμιά υποχώρηση μπροστά στους εργοδοτικούς εκβιασμούς και απειλές. Να μη δεχτούν κανένα μέτρο που θέτει σε κίνδυνο την υγεία τους, να μη δεχτούν καμιά βλαπτική μεταβολή της σύμβασής τους. Ειδικά για τους εργαζόμενους στα φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης και Κέντρα Ξένων Γλωσσών του νομού Θεσσαλονίκης, καλούμε κάθε συνάδελφο να επικοινωνεί άμεσα μαζί μας για να καταγγείλει οποιοδήποτε περιστατικό παράνομης λειτουργίας φροντιστηρίου, καθυστέρησης καταβολής μισθού, προσπάθεια τροποποίησης σύμβασης.

Απαιτούμε από την κυβέρνηση να άρει τη δυνατότητα των φροντιστηρίων να πραγματοποιούν μαθήματα εξ' αποστάσεως. Γιατί:

Α) Η συντριπτική πλειοψηφία των φροντιστηρίων πραγματοποιεί τα μαθήματα αυτά στον ίδιο το χώρο του φροντι-

στηρίου, άρα δεν πρόκειται για εργασία από το σπίτι.

Β) Δεν έχουν όλα τα φροντιστήρια τη δυνατότητα παροχής τέτοιων υπηρεσιών (και κυρίως σε καμιά περίπτωση δεν την έχουν όλα τα σχολεία και άρα όλοι οι μαθητές). Επομένως πρόκειται για μια ακόμη ανισομερή πρόσβαση στο δικαίωμα στη μόρφωση. Το μόνο ενδεδειγμένο μέτρο για την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που περνάμε και που διασφαλίζει κατ' ελάχιστο τόσο την υγεία μαθητών και εκπαιδευτικών, όσο και την ισότητα των μαθητών στη γνώση είναι η γενναία μείωση της εξεταστέας ύλης για τα πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα και η προαγωγή των μαθητών των υπόλοιπων τάξεων στην επόμενη χωρίς εξετάσεις στο τέλος της φετινής χρονιάς.

Παράλληλα, το ΣΜΕΘ απευθύνει δημόσιο κάλεσμα στο Σύνδεσμο Φροντιστών Βορείου Ελλάδας και στην ΟΕΦΕ (παράρτημα Θεσσαλονίκης) για την άμεση πραγματοποίηση διμερούς συνάντησης με αποκλειστικό θέμα **την τήρηση όλων των απαραίτητων μέτρων για την προστασία της υγείας των εργαζόμενων** στα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης και στα κέντρα ξένων γλωσσών.

Ήδη από τις πρώτες ημέρες της απαγόρευσης λειτουργίας των φροντιστηρίων –μέτρο απολύτως απαραίτητο αλλά από μόνο του ανεπαρκές– έχουν καταγραφεί περιστατικά μη τήρησης τους

από εργοδότες ανά την Ελλάδα. Τέτοιες κινήσεις θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τους ίδιους τους μαθητές, τους καθηγητές, τις οικογένειες όλων των παραπάνω, αλλά και συνολικά τη δημόσια υγεία. Σαν Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης, απαιτούμε από κάθε εργοδότη ξεχωριστά, αλλά κυρίως από τα συλλογικά τους όργανα να επιδείξουν στοιχειώδη υπευθυνότητα.

Σαν σωματείο που εκπροσωπεί τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς του νομού Θεσσαλονίκης **απαιτούμε από τις εργοδοτικές ενώσεις:**

Α) Να μην διενεργηθεί κανένα μάθημα εξ' αποστάσεως. Όλοι οι εργαζόμενοι στα φροντιστήρια να δηλωθούν σαν δικαιούχοι του επιδόματος των 800 ευρώ (παρ' ότι πρόκειται για ένα πενιχρό βοήθημα) και το υπόλοιπο ποσό μέχρι την συμπλήρωση του μισθού να πληρωθεί από τους εργοδότες.

Β) Στις περιπτώσεις που ένα φροντιστήριο επιμένει στη διεξαγωγή των μαθημάτων, να οφείλει:

i) Να παρέχει με δικιά του ευθύνη και με δικά του έξοδα στον εργαζόμενο, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων εγκατάστασης, όλου του απαραίτητου εξοπλισμού ώστε ο εκπαιδευτικός να πραγματοποιεί το μάθημα **από το σπίτι και όχι από το χώρο του φροντιστηρίου.**

ii) Ακόμα και αν η δυνατότητα αυτή υπάρχει ο κάθε εργαζόμενος να έχει το δι-

καίωμα να επιλέγει αν θα πραγματοποιήσει τηλεμαθήματα ή όχι.

iii) Οι εργαζόμενοι που εργάζονται σε φροντιστήρια που πραγματοποιούν τηλεμαθήματα να πληρωθούν στο ακέραιο και χωρίς καθυστερήσεις το μισθό που προέβλεπε η σύμβασή τους πριν δοθεί η οδηγία για το κλείσιμο των φροντιστηρίων, ανεξάρτητα από τον αριθμό των διδακτικών ωρών που θα διδάξουν. Αυτονόητα πρέπει να πληρωθούν και το δώρο Πάσχα και τα όποια επιδόματα δικαιούνται.

Γ) Να υπάρξει ρητή δέσμευση της ΟΕΦΕ ότι κανένα φροντιστήριο-μέλος της δεν θα επιχειρήσει αλλαγή των συμβάσεων των εργαζομένων και βλαπτική μεταβολή τους.

Δ) Να υπάρξει ρητή δέσμευση της ΟΕΦΕ ότι τα φροντιστήρια-μέλη της θα ανανεώσουν αυτόματα τις συμβάσεις όλων των εργαζομένων τους για το επόμενο σχολικό έτος.

Για οποιαδήποτε περίπτωση εργοδοτικής αυθαιρεσίας απευθυνόμαστε στο Σωματείο στα τηλέφωνα: 698 337 1574 – 2310 265 730

Ωράριο γραφείων (Αριστοτέλους 32 4^{ος} όροφος): Τρίτη, Πέμπτη 10:00 – 13:00

21 Μαρτίου, 2020

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΣΜΕΘ)

Ανακοίνωση της ΟΚΔΕ: Πανδημία και ραγδαία χειροτέρευση της κρίσης Καπιταλισμός και κυβερνήσεις, ανίκανοι και επικίνδυνοι Μόνη διέξοδος η συλλογική οργάνωση και δράση, ο αγώνας των εργαζομένων

- Για να σπάσουμε την προπαγάνδα κυβέρνησης και ΜΜΕ για την «ατομική ευθύνη».
- Να νικήσουμε το φόβο και την παράλυση, να προστατεύσουμε την εργατική τάξη και την κ
- Για να μην πληρώσουμε τις συνέπειες, να υπερασπίσουμε όλα τα κοινωνικά και πολιτικά δικ
- Να επιβάλλουμε ένα πρόγραμμα σωτηρίας κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων.

Η πανδημία του κορονοϊού έχει δημιουργήσει μια έκτακτη κατάσταση. Η κρίση χειροτερεύει γρήγορα. Η υγεία του πληθυσμού οδηγείται σε οριακό σημείο, με κίνδυνο να χαθούν περισσότερες ζωές. Στην οικονομία, η κρίση άρχισε να εκτοξεύει την ανεργία, να φουσκώνει ένα κύμα αντεργατικών επιθέσεων. Όπως πάντα στις μεγάλες κρίσεις του καπιταλισμού, πάνω απ' όλα υποφέρουν οι εργαζόμενες και λαϊκές μάζες.

Οι οργανώσεις και αγωνιστές του εργατικού κινήματος οφείλουν να επέμβουν, να έχουν μια καθοριστική συμβολή. Στην αντιμετώπιση ενός φόβου και πανικού, που μόνο παραλύουν και αποδιοργανώνουν τις ζωντανές δυνάμεις της κοινωνίας. Βοηθώντας παντού, μέσα από τις κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις μας, με την ανάπτυξη της λαϊκής αυτοοργάνωσης. Κατευθύνοντας ή και επιβάλλοντας, αν χρειάζεται, μια συλλογική, ψύχραιμη, ορθολογική αντιμετώπιση της κατάστασης, τη σωστή εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων προστασίας. Αναδεικνύοντας τις αιτίες της κρίσης και τη μοναδική διέξοδο: την αγωνιστική επέμβαση των μαζών, για να πάρουμε στα χέρια μας τον έλεγχο μιας κατάστασης που εξελίσσεται απειλητικά. Πατι η μεγαλύτερη απειλή δεν είναι κάποια φυσική κατάρρα, αλλά ότι η **διαχείριση βρίσκεται στα ανίκανα, επικίνδυνα χέρια του καπιταλιστικού συστήματος και του αστικού κράτους**, των ιμπεριαλιστών (ΗΠΑ, ΕΕ), των τυφλών δυνάμεων της «ελεύθερης αγοράς», των νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων, των αστικών επιτελείων και κομμάτων, των ιδιωτικών ΜΜΕ. Χειρότερα από πανδημία, απειλείται μια συμφορά για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα – που **πρέπει να αποτρέψουμε πάση θυσία**.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΝΟΧΟΣ

Ο λόγος για κρίσεις όπως η σημερινή (όποιοι κι αν είναι απρόβλεπτοι παράγοντες κ.λπ.) δεν είναι καμία «βιβλική αποκάλυψη». Αλλά η ίδια η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, της **καπιταλιστικής οργάνωσης (αποδιοργάνωσης!) της κοινωνίας**, που αποκαλύπτεται χαοτική, εντελώς αναποτελεσματική. Η περιβαλλοντική καταστροφή, οι πόλεμοι, η προσφυγιά που εξαπλώνουν τις πιο άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Η διάλυση των συστημάτων υγείας και των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών από δεκαετίες νεοφιλελεύθερων πολιτικών (ιδιωτικοποίηση, ελ-

λείψεις προσωπικού, ελαστικές εργασιακές σχέσεις κ.λπ.). Γι' αυτό τέτοιες κρίσεις (δημόσιας υγείας, περιβαλλοντικές κ.λπ.) έχουν πυκνώσει τόσο πολύ. Είναι ακόμα η **αλαζονεία, τύφλωση, ανικανότητα των αστικών κυβερνήσεων, επιτελείων και ελίτ**. Κλεισμένοι στους γυάλινους πύργους τους, αντιμετωπίζουν τις εργαζόμενες και φτωχές λαϊκές μάζες σαν υπάνθρωπους. Γι' αυτό, ιδιαίτερα σε ΗΠΑ και ΕΕ, δεν είχαν καμία έγκαιρη και αποτελεσματική προετοιμασία. Σαν άλλοι θρησκόληπτοι, άφησαν πάλι τα πάντα στο «αόρατο χέρι της αγοράς» και στην «υγιή ιδιωτική πρωτοβουλία», σπέρνοντας στη συνέχεια τον πανικό όσο η κρίση εξελισσόταν. Το βράδι της Πέμπτης προς Παρασκευή, ενώ οι λαοί αγωνιούν και υποφέρουν, οι ΗΠΑ εξαπέλυσαν πυραυλικές επιθέσεις ενάντια σε φιλοϊρανικές δυνάμεις στο Β. Ιράκ! Αυτός είναι σήμερα ο καπιταλισμός, η αστική τάξη, η «ηγεσία» που **θέλουν να τους εμπιστευτούμε, να σταθούμε «όλοι μαζί»!** Σαθροί, ανίκανοι, επικίνδυνοι, δολοφονικοί.

Σήμερα όλοι καταλαβαίνουν ότι: **α)** Ο κίνδυνος θα ήταν δραστικά μικρότερος, αν υπήρχε εξαρχής επαρκής αριθμός ΜΕΘ, λειτουργικά δημόσια συστήματα υγείας. **β)** Όλες οι αστικές κυβερνήσεις, από τις ΗΠΑ μέχρι την ΕΕ, εξαρχής υποβάθμισαν το θέμα, αν δεν αδιαφόρησαν πλήρως και δεν εξαπάτησαν τον πληθυσμό. **γ)** Ειδικά με το σημερινό επίπεδο της επιστήμης και τεχνικής, τέτοιες κρίσεις θα μπορούσαν να ξεπερνούνταν με το ελάχιστο δυνατό κοινωνικό και ανθρώπινο κόστος, αν υπήρχε μια κοινωνική οργάνωση βασισμένη στη συνεργασία, συλλογικότητα και αλληλεγγύη, στη φροντίδα των βασικών αγαθών και υπηρεσιών για όλους, με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Αλλά αυτό γίνεται αδύνατο και οι κρίσεις ξεσπάνε καταστροφικές, όσο επικρατούν οι κανιβαλικές πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού, της «αγοράς», του κέρδους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Αιτία δεν είναι ο κορονοϊός.

Απειλή σαρωτικών επιθέσεων ενάντια στους εργαζόμενους.

Τα αστικά επιτελεία και οι νεοφιλελεύθεροι προσπαθούν να κρύψουν τις αιτίες της οικονομικής κρίσης πίσω από τον κορονοϊό, όπως κάνουν πάντα, προβάλλοντας κάποια δήθεν «αιτία». Για να αθώωσουν το καπιταλιστικό σύστημα και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Να ενοχοποιήσουν την εργατική τάξη, να βρουν πρόσχημα ακόμα πιο σκληρών επιθέσεων, να συνεχίζουν τον εξωφρενικό πλουτισμό των ελίτ! **Ο κορονοϊός πυροδότησε ή επιτάχυνε την οικονομική κρίση, αλλά δεν τη γέννησε.** Η διεθνής οικονομική κατάσταση ήδη χειρότερη σταθερά (πτώση ανάπτυξης και ύφεση, περιορισμός εμπορίου

και επενδύσεων, κραχ στα χρηματιστήρια, έκρηξη χρεών κ.ά.), όπως φαίνεται ιδιαίτερα στην έκρηξη των κοινωνικών ανισοτήτων. Γι' αυτό εξαπλώνονται διαρκώς, γίνονται όλο και πιο λυσσασμένοι όλοι οι ανταγωνισμοί.

Ρίζα του κακού είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Η «μεγάλη ύφεση» του 2008 μπαλώθηκε με τρισεκατομμύρια, που χαρίστηκαν από τα αστικά κράτη και τις κεντρικές τράπεζες σε τραπεζίτες και κερδοσκόπους, κεφάλαιο και πλούσιους («ποσοτική χαλάρωση» κ.ά.) Αυτοί οι ωκεανοί χρήματος πήγαν, ακόμα μια φορά, μόνο στην οικονομία της «φούσκας», στα χρηματιστήρια, σε κάθε είδους κερδοσκοπία και παρασιτισμό (παράγωγα, ομόλογα κρατών και επιχειρήσεων κ.λπ.). Παρότι απέτυχαν να γιατρέψουν την κρίση, το ταξικό συμφέρον τους υπαγορεύει να συνεχίσουν, ακόμα και σήμερα, τα ίδια και χειρότερα. Έτσι π.χ. η ΕΚΤ εκτόξευσε τις αγορές ομολόγων, δηλαδή αγοράζει σάπια «κόκκινα» δάνεια που κατέχουν τράπεζες, πολυεθνικές, μεγάλες επιχειρήσεις και διεθνείς τοκογλύφοι, για να τους σώσει από άμεσες χρεοκοπίες. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, ενώ υπόσχονται πρόσθετες ενισχύσεις δεκάδων δις. στο μεγάλο κεφάλαιο, φλυαρούν και μακρηγορούν για «ευελιξία» στο Σύμφωνο Σταθερότητας, που –ας μην υπάρχουν αυταπάτες– δεν πρόκειται σε τίποτα να ελαφρύνουν υπέρ των εργαζομένων. Ο ιερός νόμος τους είναι ταξικός, απλός, απαραβάτος: **όλα για να σώσουμε κεφάλαιο και πλούσιους – θα τα αρπάξουμε από τους εργαζόμενους!** Ακόμα, η έκρηξη των ανταγωνισμών μεγαλώνει το πρόβλημα, ακυρώνοντας κάθε συντονισμένη διεθνή προσπάθεια. Αυτό δείχνει το κλείσιμο των συνόρων, το μεγάλωμα της διεθνούς απομόνωσης μεταξύ κρατών και κυβερνήσεων.

Καπιταλιστές και κυβερνήσεις είχαν ήδη αρχίσει, πριν την πανδημία, να δείχνουν τα δόντια τους, με απολύσεις, μειώσεις μισθών, κατάργηση δικαιωμάτων, διαρκή αντεργατικά μέτρα. Τα μέτρα που παίρνουν τώρα (μείωση επιτοκίων, πακέτα ενίσχυσης του κεφαλαίου κ.λπ.) έχουν ξαναχρησιμοποιηθεί, έχουν εξαντλήσει την αποτελεσματικότητά τους. Είναι μάλλον απίθανο να περιορίσουν την οικονομική κρίση. Ακόμα κι αν η πανδημία αρχίζει να περιορίζεται, θα εμφανίσουν στους εργαζόμενους έναν λογαριασμό ακόμα πιο βαρύ. Στις δικές μας πλάτες θα προσπαθήσουν να φορτώσουν την πτώση τρισεκατομμυρίων στα χρηματιστήρια, τις «απώλειες» του κεφαλαίου και των πλουσίων. Δεν υπάρχει «μοιρασιά» της κρίσης, «εθνική» και πάνω από τάξεις. **Κάθε μέρα που περνάει τα πράγματα θα γίνονται πολύ χειρότερα, οι επιθέσεις των αφεντικών πολύ πιο άγριες.**

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΔ ΕΙΝΑΙ

ΟΝ και της νεολαίας

οινωνία.

αιώματά μας.

ΑΝΙΚΑΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Η επικίνδυνη προπαγάνδα της «ατομικής ευθύνης»

Ο ελληνικός καπιταλισμός είναι εντελώς αποδυναμωμένος, πράγμα που είχε ήδη αρχίσει να φαίνεται και τώρα φουντώνει. Οι επιπτώσεις στον τουρισμό δείχνουν μόνο ένα μικρό μέρος από το αδιέξοδο της νεοφιλελεύθερης/μνημονιακής «ανάπτυξης», που οδηγεί μόνο στον αρπακτικό πλουτισμό της ελίτ. Η αναπόφευκτη καθυστέρηση ή μείωση των κρατικών εσόδων θα ρίξει στα βράχια τη διαχείριση με τα αιματηρά «πλεονάσματα». Πολύ πιο γρήγορα από την ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης, που ήδη οδηγούσε εκεί, **ανοίγει ο δρόμος για νέα χρεοκοπία και νέο μνημόνια**. Είμαστε μόνο στην αρχή και ήδη οι καπιταλιστές περνάνε σε ακόμα μεγαλύτερες απολύσεις, απορρύθμιση ωραρίων, κατάργηση δικαιωμάτων κ.λπ. Ολόκληρα στρώματα της εργατικής τάξης και της κοινωνίας απειλούνται με αποσύνθεση. Πρέπει να ετοιμαστούμε για αντίσταση μέχρι εσχάτων.

Ταυτόχρονα, στη χώρα μας, τώρα εκδηλώνεται η έξαρση της πανδημίας, πράγμα που χειροτερεύει τους κινδύνους για τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, τη νεολαία. Ιδιαίτερα επικίνδυνη είναι η κατάσταση στους χώρους και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου οι ρατσιστές των ελληνικών κυβερνήσεων και της ΕΕ έχουν στοιβάξει κτηνωδώς χιλιάδες κατατρεγμένους πρόσφυγες.

Τα ΜΜΕ, οι κρατικοί μηχανισμοί, η κυβερνητική προπαγάνδα (μαζί με την εξωνημένη συνδικαλιστική ομάδα του Παναγόπουλου, που πρώτος είπε ότι το πρόβλημα «δεν είναι ταξικό») επιχειρούν να φουσκώσουν την εικόνα του Μητσοτάκη και της κυβέρνησής του (Κικίλιας, Κεραμέως κ.λπ.), ως στιβαρού, υπεύθυνου, αποτελεσματικού ηγέτη. **Τίποτα πιο ψεύτικο!** Τα μέτρα της ΝΔ (ακόμα κι όσα θα ήταν ή είναι αντικειμενικά αναγκαία), ήρθαν καθυστερημένα, μετά από μέρες «βλέποντας και κάνοντας» – και κυρίως έχουν έναν κίβδηλο, ταξικό και γι' αυτό αναποτελεσματικό χαρακτήρα. Έτσι, με το διάγγελμα Μητσοτάκη, τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου κ.λπ. ενδεικτικά και μόνο μέχρι στιγμής: **1) Δεν ορίζεται καμία υποχρέωση για τους εργοδότες (απολύμανση χώρων με δική τους ευθύνη και έξοδα, τήρηση μέτρων υγιεινής και ασφάλειας κ.λπ.). Πράγμα που έχει ήδη οδηγήσει σε εγκληματική στάση της εργοδοσίας, ακόμα και σε περιπτώσεις διαπιστωμένου κινδύνου, για να συνεχίζεται κανονικά η εργασία! 2) Δεν υπάρχει κανένα μέτρο ελέγχου της παραγωγής, της αγοράς και των τιμών, ενάντια στην κερδοσκοπία, για να εξασφαλιστεί η κάλυψη των βασικών**

ιατρικών ή διατροφικών αναγκών. 3) Δίνονται ξανά υπέρμετρες διευκολύνσεις στους καπιταλιστές (ελαφρύνσεις εισφορών κ.λπ.), που θα φορτωθούν πάλι στο κράτος και τελικά στους εργαζόμενους. 4) Αρπάζουν ένα μέρος από την κανονική άδεια των εργαζόμενων (με την «άδεια ειδικού σκοπού»). 5) Δίνονται υπερεξουσίες σε κράτος και εργοδοσία να επιβάλλουν, μονομερώς, ό,τι θέλουν για τον χρόνο και τον τόπο εργασίας, να προχωράνε σε μορφές **καταναγκαστικής εργασίας**. Π.χ. εξοντωτικά «ευέλικτο» ωράριο στο δημόσιο, πλήρως απορρυθμισμένη «εξ αποστάσεως εργασία» (φορτώνει στους εργαζόμενους την ευθύνη να δουλεύουν παράλληλα με τη φροντίδα παιδιών-ηλικιωμένων), μονομερής απόφαση εργοδοτών και «διευθυντικό δικαίωμα» για το ποιοι εργαζόμενοι ή τμήματα εργάζονται κανονικά, που και πως. Έτσι, έχει ανοίξει ο δρόμος για γενίκευση των απολύσεων και μειώσεων προσωπικού, αναγκαστικών αργιών, μερικής και ελαστικής εργασίας, μειώσεων μισθών, ακόμα μεγαλύτερης κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων και δικαιωμάτων κ.λπ. Οι εργαζόμενοι, που ήδη υποφέρουμε από ανεργία, μερική/ελαστική εργασία, πενιχρούς μισθούς, χρέη, πλειστηριασμούς και εξώσεις κινδυνεύουμε να βρεθούμε σε απόγνωση.

Τα μέτρα ιδιαίτερα σε Υγεία και Παιδεία αποκαλύπτουν πόσο σαραβαλιασμένη αλλά και επικίνδυνη είναι η κυβέρνηση της ΝΔ. Ο Άδωνις τολμάει να ξεστομίζει ότι η κερδοσκοπία σε αντισηπτικά και μάσκες είναι ομαλή λειτουργία της «ελεύθερης αγοράς»! Ο Κικίλιας εμπαίζει ότι εξασφάλισε πληρωμή των υπερωριών του νοσοκομειακού προσωπικού(!), δεν τολμάει να ψελλίσει ότι θα γίνουν όσες μόνιμες προσλήψεις με πλήρη δικαιώματα χρειαστεί, μην και παραβιάσει τη δημοσιονομική πειθαρχία. Αντί να επιτάξει εδώ και τώρα μαζικά τις ιδιωτικές/ιδιωτικοποιημένες υποδομές υγείας, κάνει εκκλήσεις για αιτήσεις εργασίας «για δύο χρόνια» σε ένα διαλυμένο δημόσιο σύστημα. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία Αττικό και Ρίου έχουν αποκαλύψει ένα μέρος αυτής της τραγικής κατάστασης. Η Κεραμέως ανέχεται και αναπαράγει θρησκοληψίες αντί να κλείσει τις εκκλησίες. Ο Μητσοτάκης μπουρδολογεί για «δημοσιονομικό χώρο», όχι για να προστατέψει την κοινωνία, αλλά για να έχει δισεκατομμύρια να χαρίσει στους επιχειρηματίες και πλούσιους, σε εξοπλισμούς και καταστολή. Όλοι αυτοί, που έχουν διαλύσει και διαλύουν καθημερινά τη δημόσια υγεία και παιδεία, εμφανίζονται «πατριικά» να μας κατευθύνουν στη δημιουργική απασχόληση και φροντίδα των παιδιών και ηλικιωμένων!

ΚΙΝΔΥΝΟΣ – ΘΑΝΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

Έχουν εξαπολύσει μια τεράστια, μαύρη προπαγάνδα για το «μένουμε σπίτι», όχι για να προστατέψουν αλλά για να εκφοβίσουν τον πληθυσμό πέρα από όποιο αναγκαίο περιοριστικό μέτρο. Για την «ατομική ευθύνη», για να συγκαλύψουν και να περάσουν τη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών και των συλλογικών δικαιωμάτων μας. Η έμφαση στην «ατομική ευθύνη» είναι η άλλη όψη του «απαγορεύεται το απαγορεύεται για το κεφάλαιο» και του «όλα στους πλούσιους». Όμως γίνονται ακόμα πιο επιθετικοί και απειλητικοί: **φταίει ο λαός που είναι απαίδευτος, καλοπερασάκιας, ανεύθυνος... και κυρίως δεν πειθαρχεί, δεν συμμορφώνεται στις υποδείξεις των πεφωτισμένων κρατικών και κυβερνητικών αρχών!** Εέ-

λουν έτσι να εκμεταλλευτούν την πανδημία και την κρίση, για να κάνουν μεγάλα βήματα προς την κατάργηση των δημοκρατικών ελευθεριών, όπως π.χ. απαγόρευση των διαδηλώσεων (την έχουν προετοιμάσει), δρακόντειους περιορισμούς για τις κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις του εργατικού κινήματος, στρατιωτικοποίηση και αστυνόμευση της δημόσιας ζωής (έκτακτη συγκρότηση ειδικών «κέντρων επιχειρήσεων» με υπερεξουσίες κ.λπ.).

Πρέπει να ορθώσουμε αποφασιστικό φραγμό σ' αυτά τα σχέδια! Εργαζόμενοι, Φτωχοί, Νέοι, δεν είμαστε εμείς ούτε οι ένοχοι για όλα αυτά τα δεινά, ούτε τέρατα αντικοινωνικής συμπεριφοράς και ανευθυνότητας, όπως επιχειρούν να μας παρουσιάσουν. Εμείς είμαστε οι μόνοι που πραγματικά νοιαζόμαστε για την κοινωνία, όχι οι κυβερνήσεις, οι διεφθαρμένοι κρατικοί αξιωματούχοι, οι εργοδότες, οι πλούσιοι. Εμείς είμαστε οι μόνοι που, με δημοκρατική συζήτηση, με όποιο τρόπο χρειαστεί, μπορούμε να αποφασίσουμε πως, με ποιον τρόπο και σε ποια έκταση θα χρησιμοποιήσουμε όλα τα εργαλεία του εργατικού κινήματος και των αγώνων μας. Αλλά και εμείς είμαστε οι πρώτοι και οι μόνοι που δεν πρέπει να διστάσουμε μπροστά σε οποιαδήποτε κινητοποίηση και αγώνα επιβάλλεται από τα πράγματα, για να σώσουμε τα δικαιώματά μας, τις ίδιες τις ζωές μας, όσο η κρίση χειροτερεύει! Αυτός ο δρόμος είναι ο μόνος που πραγματικά μπορεί να προστατεύσει, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τους εργαζόμενους και την κοινωνία!

ΝΑ ΕΠΙΣΤΕΥΤΟΥΜΕ ΜΟΝΟ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Συλλογική κινητοποίηση, οργάνωση, δράση των εργαζόμενων και της νεολαίας

Για ένα ριζοσπαστικό Πρόγραμμα Έκτακτης Ανάγκης

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η νεολαία πρέπει να ενωθούμε, να κινητοποιηθούμε, να αγωνιστούμε. Δεν υπάρχει καμία λύση μέσα στην παράλυση της «ατομικής ευθύνης», μέσα στον φόβο της «πειθαρχίας στις αρχές». Πρέπει να φέρουμε στην επιφάνεια **ένα Πρόγραμμα Έκτακτης Ανάγκης, με ριζικά και αποτελεσματικά αιτήματα** όπως π.χ.: Άμεση κατάργηση του Συμφώνου Σταθερότητας και των «πλεονασμάτων». Παύση πληρωμών του χρέους. Πάγωμα και διαγραφή χρεών για εργαζόμενους και λαϊκά στρώματα. – Μαζική δημόσια χρηματοδότηση στην υγεία, για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες. Προσλήψεις σε όλους τους κρίσιμους τομείς (νοσοκομεία, εφοδιαστική αλυσίδα κ.λπ.) με σταθερές εργασιακές σχέσεις. – Έκτακτη φορολογία

Πρώτα οι Άνθρωποι Όχι τα Κέρδη και το Σύστημα

Κυβέρνηση, ΕΕ, Κεφάλαιο: υπεύθυνοι για την απειλητική εξάπλωση της πανδημίας

ΔΕΝ ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΤΗ ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ

ΟΧΙ στην ενοχοποίηση της κοινωνίας με την «ατομική ευθύνη»

Αγώνας ενάντια στην Πανδημία ΣΗΜΑΙΝΕΙ αγώνας ενάντια στη χουντική τύπου «απαγόρευση της κυκλοφορίας»

ΝΑΙ σε πραγματικά μέτρα προστασίας

Χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις στην Υγεία. Επίταξη-Εθνικοποίηση δομών, υλικών, τροφίμων

Αναστολή όσων εργασιών δεν εξυπηρετούν βασικές ανάγκες. Πλήρης μισθός-ασφάλιση από κράτος και εργοδότες

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ σε αντεργατικά μέτρα. Εργατικός έλεγχος για αυστηρή επιβολή μέτρων προστασίας όσων εργάζονται. Καθολική, αναδρομική απαγόρευση απολύσεων

Ο.Κ.Δ.Ε.
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

www.okde.gr

σε κεφάλαιο πλούσιους. – Επίταξη/Εθνικοποίηση όλων των ιδιωτικών δομών υγείας. – Έλεγχος στις τιμές, διατίμηση σε όλα τα βασικά είδη, επίταξη/εθνικοποίηση των μεγάλων εμπορικών καταστημάτων και αλυσίδων, καθώς και των εισαγωγών/εξαγωγών, παραδειγματική τιμωρία κάθε κερδοσκόπου. – Παύση και παραδειγματική τιμωρία σε κάθε πατά ή θρησκοληπτο ενεργεί ανεύθυνα. Υποχρεωτικά μέτρα και λουκέτα ενάντια στην ανευθυνότητα της Εκκλησίας. – Πα τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα: Αυστηρότατη τήρηση και υποχρεώσεις των εργοδοτών για συνθήκες υγιεινής, με δικά τους έξοδα, βαριές ποινές σε όσους δεν συμμορφώνονται. Άδειες με έξοδα των εργοδοτών. – Απαγόρευση των απολύσεων. Καμία μείωση δικαιωμάτων (ωράριο, συνθήκες εργασίας κ.λπ.) – Όχι στο δικτατορικό «διευθυντικό δικαίωμα» κράτους και εργοδοτών. Εργατικός έλεγχος με επιτροπές εργαζόμενων σε κάθε απόφαση σχετική με τη ρύθμιση της εργασίας και την προστασία των χώρων εργασίας και των εργαζόμενων.

Αυτές τις λύσεις πρέπει να επιβάλλουμε, δηλαδή να αγωνιστούμε για να περάσει ο έλεγχος της έκτακτης κατάστασης από τα ανίκανα χέρια των αστικών νεοφιλελεύθερων επιτελείων στους εργαζόμενους. Η σημερινή πανδημία δείχνει τα όρια και την αποτυχία όλων των μηχανισμών και των ιδεολογημάτων της «ελεύθερης αγοράς». Όσο η κρίση χειροτερεύει, τόσο θα έρχεται η ανάγκη μιας ριζικής τομής στο δολοφονικό τρελοκομείο του καπιταλισμού, δηλαδή της μόνης πραγματικής λύσης, μιας κυβέρνησης των εργαζόμενων και μιας σοσιαλιστικής διεξόδου. Οι αγωνιστές της οργάνωσής μας θα κάνουν το παν σ' αυτή την κατεύθυνση, καλώντας και παίρνοντας πρωτοβουλίες προς όλες τις δυνάμεις του εργατικού κινήματος.

14 Μαρτίου 2020

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

«Νέο Εργατικό Δίκαιο»

Διαλύουν εργασιακές σχέσεις - τσακίζουν δικαιώματα Δεν θα πληρώσουμε εμείς την κρίση τους

Η δήλωση του Υπ. Εργασίας Γ. Βρούτση στις 24/3 «νομοθετούμε ένα νέο Εργατικό Δίκαιο, είναι κάτι πρωτοφανές» μόνο απαραίτητη δεν πέρασε. Το ξέσπασμα και την επιδείνωση της καπιταλιστικής κρίσης λόγω της πανδημίας του κορονοϊού θα πληρώσουν με τον πιο σκληρό τρόπο οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Μέτρα «στήριξης και προστασίας» - εμπαιγμός εργαζομένων και φτωχών

Στην ΠΙΝΠ ΦΕΚ Α' 68/20-3-2020. Για τους εργαζόμενους στους οποίους έχει γίνει προσωρινή αναστολή της σύμβασης εργασίας από τις επιχειρήσεις (δηλαδή με διοικητική εντολή ή έχουν κλείσει ή έχουν χαρακτηριστεί πληττόμενες) προβλέπεται:

- **Αποζημίωση των 800 ευρώ μέχρι και τέλος Απριλίου. Δηλαδή 400 ευρώ το μήνα.** Η αποζημίωση απευθύνεται σε 500.000 εργαζόμενους, ενώ ήδη από μέσα Μάρτη οι εργαζόμενοι των επιχειρήσεων που σταμάτησαν την λειτουργία τους ήταν πάνω από 1,5 εκ.! Μέχρι και τις 28/3, 250.000 είναι οι επιχειρήσεις που έχουν κάνει αναστολή σύμβασης εργασίας στους εργαζόμενους τους. Για το αν φτάνουν τα 400 ευρώ το μήνα, αφού είναι πολύ χαμηλότερο ποσό από τον μισθό πολλών εργαζομένων, το γνωστό φασιστοειδές νεοφιλελεύθερο σκουπίδι, υπ. Ανάπτυξης Α. Γεωργιάδης: «Και πολλά είναι τα 400 ευρώ όταν μένετε μέσα!»

- Αναστολή καταβολής φορολογικών υποχρεώσεων και των δόσεων ρυθμίσεων φορολογικών οφειλών.

- Πλήρης κάλυψη των ασφαλιστικών τους οφειλών, επί του ονομαστικού τους μισθού, για 45 ημέρες.

- Παροχή έκπτωσης 25% επί των βεβαιωμένων οφειλών ΔΟΥ και των δόσεων ρυθμίσεων βεβαιωμένων φορολογικών οφειλών εφόσον καταβληθούν στην προβλεπόμενη τους ημερομηνία.

- Αναστολή πληρωμών χρεολυσίων δανείων προς τις τράπεζες για τους «συνεπείς» (;) δανειολήπτες.

- Καταβολή του 60% του μισθώματος της οικίας τους για τους εργαζόμενους στις επιχειρήσεις που το κράτος ανέστειλε προσωρινά τη λειτουργία τους, από την στιγμή που αυτή είναι α' κατοικία.

- Απαγόρευση των απολύσεων και ρήτρα διατήρησης των θέσεων εργασίας για όσο διάστημα ισχύει η αναστολή των συμβάσεων εργασίας.

Καμία ρήτρα απαγόρευσης των απολύσεων δεν μπορεί να επιβληθεί μέσα στην «ελεύθερη αγορά» και την κυριαρχία της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας», στο Μνημονιακό καθεστώς και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης Εργασίας.

Για τους **ανέργους** προβλέπεται:

- Παράταση καταβολής του επιδόματος ανεργίας, και του επιδόματος μακροχρονίως ανέργων και του βοηθήματος ανεργίας σε ελεύθερους επαγγελματίες/αυτοαπασχολούμενους για 2 μήνες, σε όσους το δικαίωμα επιδότησης που έληξε ή θα λήξει το πρώτο τρίμηνο του 2020.

- Αποζημίωση ύψους 800 ευρώ για όσους έχουν αποχωρήσει οικειοθελώς ή έχουν απολυθεί από 1/3/2020 έως 20/3/2020 εφόσον δεν λαμβάνουν επίδομα ανεργίας.

Διαλύουν εργασιακά δικαιώματα, μετατρέπουν τους εργαζόμενους σε δούλους

Με την ΠΙΝΠ ΦΕΚ Α' 55/11-03-2020:

Με σωρεία αντιδραστικών και αντεργατικών μέτρων που διαλύουν πλήρως τις σταθερές εργασιακές σχέσεις, τα δικαιώματα των εργαζομένων, την ίδια την έννοια της εργασίας:

- Αναστέλλεται η υποχρέωση του εργοδότη να καταχωρεί στο «ΕΡΓΑΝΗ» κάθε αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας των εργαζομένων, καθώς και την υπεργασία και την υπερωρία. Ο εργοδότης μπορεί να δηλώνει τα παραπάνω, το πρώτο 10ήμερο του επόμενου μήνα, απ' αυτόν που παράχθηκε η εργασία.

- Προβλέπεται η τηλε-εργασία. Μέτρο που παρά τον αναγκαστικό του χαρακτήρα λόγω της πανδημίας, ήταν σταθερή επιδίωξη νεοφιλελεύθερων και εργοδοτών πολλά χρόνια, επειδή σκορπίζει και κατακερματίζει την συγκέντρωση της εργατικής τάξης. Και ήρθε για να μείνει.

Στην ΠΙΝΠ ΦΕΚ Α' 68/20-3-2020, προβλέπεται σωρεία αντιδραστικών και αντεργατικών μέτρων που διαλύουν πλήρως τις σταθερές εργασιακές σχέσεις, τα δικαιώματα των εργαζομένων, την ίδια την έννοια της εργασίας:

i) **Άρθρο 9:** Προβλέπεται η δυνατότητα στους εργοδότες των επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα που λειτουργούν, να επιβάλλουν στους εργαζόμενους μονομερώς καθεστώς εκ περιτροπής εργασίας. Συγκεκριμένα όλοι οι εργοδότες όλου του ιδιωτικού τομέα θα μπορούν για 6 μήνες:

- να επιβάλλουν εργασία δύο (2) εβδομάδων τον μήνα στους εργαζόμενους, κάθε εργαζόμενος να απασχολείται είτε δυο εβδομάδες συνεχόμενες είτε μια εβδομάδα εργασίας με μια εβδομάδα αργίας εναλλάξ.

- να επιβάλλουν μείωση 50% στους μισθούς των εργαζομένων, δηλαδή για μηνιαίο μισθό 700 ευρώ, οι απολαβές θα είναι 350 ευρώ, για 800 ευρώ, θα είναι 400 ευρώ κοκ. Πολύ χαμηλότερα δηλαδή από τον χαμηλότερο κατώτατο μνημονιακό μισθό και στις περισσότερες και από το επίδομα ανεργίας!

- να επιβάλλουν μονομερώς το μέτρο αυτό της μερικής απασχόλησης.

- ο Υπ. εργασίας μπορεί να ρυθμίζει αυτοβούλως και όπως νομίζει όλα τα παραπάνω.

Μετά από την κοινωνική κατακραυγή που ακολούθησε της δημοσίευσης, το Υπ. Εργασίας δήλωσε πως θα εκδοθεί υπουργική απόφαση, με την οποία το διάστημα εφαρμογής της εκ περιτροπής εργασίας θα μειωθεί στους... τρεις μήνες και θα διευκρινίζεται πως το μέτρο αφορά μόνο τις πληττόμενες επιχειρήσεις που εντάσσονται στους καταλόγους των Κωδικών Αριθμών Δραστηριότητας (ΚΑΔ). Όμως το μήνυμα έχει σταλεί και οι εργοδότες σε μικρές αλλά και μεγάλες επιχειρήσεις έχουν αποθρασυνθεί προχωρώντας σε μαζικές απολύσεις και σε εκ περιτροπής εργασία.

ii) **Άρθρο 10:** Οι επιχειρήσεις μπορούν να μεταφέρουν προσωπικό από επιχείρηση σε επιχείρηση του ίδιου ομίλου, χωρίς καμία δέσμευση ως προς τα δικαιώματά τους, ή διασφάλιση επιστροφής στην ίδια θέση, με τα ίδια δικαιώματα.

iii) **Άρθρο 11:** Δίνεται η δυνατότητα στις εταιρείες που συνεχίζουν να λειτουργούν να αναστείλουν τις συμβάσεις εργασίας μέρους ή και του συνόλου του προσωπικού τους!

iii) **Άρθρο 12:** Προβλέπεται η αναστολή της απαγόρευσης του χουντικού τύπου μέτρου της πολιτικής επιστράτευσης και επίταξης απεργών.

Στα αζήτητα και η καταβολή Δώρου Πάσχα

Για τους εργαζόμενους των επιχειρήσεων που έχει ανασταλεί η λειτουργία τους ή παρουσιάζουν **ζημιές** ο εργοδότης μπορεί να καθυστερήσει να καταβάλει το δώρο Πάσχα, μέχρι και την καταβολή το επιδόματος αδειάς (ή τις 30 Ιούνη σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες εξαγγελίες), όποτε εκείνος επιλέξει.

Τα μέτρα ήρθαν για να μείνουν και θα ακολουθήσουν και άλλα σκληρότερα. Όσο επιδεινώνεται η κρίση τόσο βίαιες θα γίνονται οι επιθέσεις εναντίον των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών. Είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να μην αφήσουμε τη διαχείριση της πανδημίας και της οικονομικής κρίσης σε αυτούς που μας έφεραν σ' αυτή την κατάσταση. Με την συλλογικότητα και την αλληλεγγύη μας, κόντρα στο επικίνδυνο παραμύθι της «ατομικής ευθύνης», παραμένουμε ενωμένοι. Υπερασπιζόμαστε και διεκδικούμε τα δικαιώματά μας, την αξιοπρέπεια, τη ζωή μας.

■ Άννα Ασλανίδη

< συνέχεια από το εξώφυλλο
Έφυγε από τη ζωή ο Μανώλης Γλέζος

το 1989. Παράλληλα, συνεργάστηκε με το ΠΑΣΟΚ σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις. Το 1981 εκλέχτηκε βουλευτής Αθηνών, το 1984 ευρωβουλευτής και το 1985 βουλευτής Β' Πειραιά.

Στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές του 1986 εξελέγη κοινοτάρχης Απειράνθου, του χωριού όπου γεννήθηκε. Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2002 κατήλθε επικεφαλής του συνδυασμού «Ενεργοί Πολίτες» για τη διευρυμένη Νομαρχία Αθηνών-Πειραιώς, που υποστηρίχθηκε από τον Συνασπισμό και εξελέγη νομαρχιακός σύμβουλος, ενώ ο συνδυασμός του συγκέντρωσε 11%. Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2010 εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Πάρου, επικεφαλής του συνδυασμού «Κίνηση Ενεργών Πολιτών Πάρου».

Το 2012 στις διπλές εκλογές της 6ης Μαΐου και της 17ης Ιουνίου εκλέχτηκε βουλευτής Επικρατείας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Με το ίδιο κόμμα εξελέγη ευρωβουλευτής στις ευρωεκλογές της 25ης Μαΐου 2014, ως το 2015. Τέλος, αντιτάχθηκε στην μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούλιο του 2015 και συμμετείχε στη δημιουργία της Λαϊκής Ενότητας, της οποίας ήταν επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας, κατά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, αλλά δεν κατάφερε να εκλεγεί.

Ακόμα ήταν επί σειρά ετών πρόεδρος του εθνικού συμβουλίου διεκδίκησης των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα για τα εγκλήματα κατά την περίοδο της κατοχής και πρόεδρος της επιτροπής ίδρυσης βιβλιοθηκών βοηθώντας να δημιουργηθούν δεκάδες βιβλιοθήκες σε απομονωμένα νησιά του Αιγαίου και μικρά χωριά της Ελλάδας.

Έχει μείνει χαρακτηριστική η εικόνα του Μανώλη Γλέζου, όπου κατά τη συμμετοχή του στη μεγαλειώδη κινητοποίηση του ελληνικού λαού ενάντια στη ψήφιση του 2^{ου} Μνημονίου, στις 12/2/2012, «έφαγε δακρυγόνα» από την πρώτη γραμμή του αγώνα, αν και 90 χρονών!

Το πείσμα αυτού του ανθρώπου, ιδιαίτερα η στράτευση του στην αριστερά έως τα βαθιά γεράματα και η αφιέρωσή της ζωής του στον αγώνα για μια καλύτερη κοινωνία, ξεπερνάει τις λανθασμένες πολιτικές του επιλογές και την ταύτισή του με τον χώρο του ρεφορμισμού (υπήρξε ένας από τους πιο καθαρόαιμους εκφραστές του). Ο Μανώλης Γλέζος με το ήθος και την αυτοθυσία που τον χαρακτήριζε σε όλη του τη ζωή, αποτελεί παράδειγμα και έμπνευση για τους σημερινούς αγωνιστές και ιδιαίτερα για τη νεολαία, μπροστά στις μεγάλες δυσκολίες της εποχής μας και στους αγώνες που έρχονται.

Η ΟΚΔΕ εκφράζει τα ειλικρινή της συλλυπητήρια στους συγγενείς και τους φίλους του.

ΟΚΔΕ, 1 Απριλίου, 2020

Κορονοϊός Νεοφιλελευθερισμός και Κράτος

Η πανδημία του κορονοϊού συνεχίζει να εξαπλώνεται σε ολόκληρο τον πλανήτη με το επίκεντρο αυτή την στιγμή να βρίσκεται κυρίως στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ οι οποίες συγκεντρώνουν τον μεγαλύτερο αριθμό κρουσμάτων και θανάτων και ο κορονοϊός εμφανίστηκε αρχικά στην Κίνα.

Μια ματιά στους παράγοντες για την πιο συχνή εμφάνιση νέων μεταδοτικών ασθενειών και μάλιστα ζωνόσων –καθώς υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι ο Covid-19 είναι ένας ιός που μεταδίδεται στους ανθρώπους από τα ζώα– δείχνει τα εξής:

α) Η επιταχυνόμενη κλιματική αλλαγή και η καταστροφική οικοσυστημάτων διαταράσσει την ισορροπία διάφορων παθογόνων και μη μικροοργανισμών και ιών που παρασιτούν σε ζώα. Δημιουργείται έτσι ευνοϊκό περιβάλλον για την μεταφορά τους στον άνθρωπο.

β) Η βασιζόμενη στο κέρδος καπιταλιστική παραγωγή στην βιομηχανία τροφίμων δημιουργεί πιο ευνοϊκές συνθήκες για την δημιουργία παθογόνων ιών για των

άνθρωπο.

Με ιδιαίτερο ζήλο η πλειοψηφία των κυβερνήσεων σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα εφάρμοζαν εδώ και αρκετά χρόνια προγράμματα διάλυσης και συρρίκνωσης των δημόσιων συστημάτων υγείας με κεντρικό στοιχείο την μείωση της κρατικής δαπάνης και την ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα που άφησε τα νοσοκομεία με τεράστιες ελλείψεις και κενά σε υποδομές, εξοπλισμό, προσωπικό, ιατροφαρμακευτικό υλικό και ΜΕΘ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι από το 2011 έως το 2018 η Κομισιόν ζήτησε 63 φορές από κράτη - μέλη της να μειώσουν τις δαπάνες για την Υγεία ή και να εντείνουν τις ιδιωτικοποιήσεις. Το μόνιμο προσωπικό στα χρόνια των μνημονίων 2010-2019, μειώθηκε κατά 25.000 στα Νοσοκομεία, ενώ οι κενές οργανικές θέσεις ξεπερνάνε τις 45.000. Η σωρευτική μείωση από το 2009 μέχρι σήμερα, της δημόσιας χρηματοδότησης για την Υγεία πλησιάζει το 50%.

Ο ιός εξαπλώνεται και οι κυβερνήσεις «κλειδώνουν» το ένα τρίτο του πληθυσμού του πλανήτη

Όσο υπεύθυνος είναι ο ίδιος ο ιός για την μεταδοτικότητα του και την θνησιμότητα που προκαλεί, άλλο τόσο και ακόμα περισσότερο ατομικά και πολιτικά υπεύθυνοι είναι η κυβέρνηση, οι καπιταλιστές και η ΕΕ για την εξάπλωσή του και την μετατροπή του σε πανδημία. Ακόμη και σε ατομικό επίπεδο η υγεία, ακόμη και η ασθένεια ενός συγκεκριμένου προσώπου είναι σε μεγάλο βαθμό κοινωνικά/ταξικά προσδιορισμένη.

Από εκεί και πέρα τόσα χρόνια νεοφιλελευθέρων επιθέσεων από τους «μένουμε

ευρώ και μνημόνιο» απέναντι σε κάθε τι συλλογικό και δημόσιο δεν μπορούσε παρά να καταλήξει στην πολιτική του «μένουμε σίτι-πεθαίνουμε σίτι». Η «ατομική ευθύνη» την οποία παπαγαλίζουν νυχθημερόν δεν είναι τίποτα άλλο από την λυσσαλέα προσπάθειά τους να απαλλαγούν από την δική τους ευθύνη για να ενοχοποιήσουν τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα για την πανδημία.

Η καραντίνα ενισχυμένη από την χυνυκού τύπου «απαγόρευση της κυκλοφορίας», επειδή το σύστημα υγείας δεν μπορεί να αντέξει, βασίζεται στην «ισοπέδωση της επιδημικής καμπύλης» (άπλωμα των κρουσμάτων στον χρόνο) προκειμένου να μετριάσει η πίεση που ασκείται στην ικανότητα νοσηλείας στα νοσοκομεία. Τα ίδια νοσοκομεία που αυτοί έκλεισαν, υπονόμισαν και άφησαν και συνεχίζουν να αφήνουν απροετοίμαστα με μειωμένο τον κρατικό προϋπολογισμό, για να δεχθούν ψίχουλα από δωρεές και φιλανθρωπίες διάφορων επιχειρηματιών.

Έτσι, ο αριθμός των διαθέσιμων ΜΕΘ και εξοπλισμού δεν αυξάνεται παρά ελάχιστα και κυρίως μέσα από μια εσωτερική αναδιάρθρωση (μεταφορά προσωπικού, μετατροπή ήδη υπαρχουσών μονάδων), δεν γίνονται μαζικοί διορισμοί με αποτέλεσμα γιατροί και νοσηλευτές να δουλεύουν στα «κόκκινα», χωρίς τα απαραίτητα μέσα ατομικής προστασίας ή να βγαίνουν εκτός μάχης μετά από μετάδοση και στους ίδιους, δεν πραγματοποιούνται μαζικά τεστ για τον πληθυσμό, δημόσια περιφερειακά ιατρεία και κέντρα υγείας κλείνουν, προγραμματισμένα χειρουργεία και θεραπείες αναβάλλονται.

Νεοφιλελευθερισμός και Ανθρωπισμός

εγκλεισμού του πληθυσμού, όπως και στη χώρα μας, και συνοδεύονται από μια άγρια επίθεση στα δικαιώματα της πλειοψηφίας της κοινωνίας, των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Από την άλλη ενισχύουν τους καπιταλιστές και τα κέρδη τους με κάθε μέσο.

Όλη η παραπάνω πολιτική επιβάλλεται με το ιδεολόγημα της «ατομικής ευθύνης». Η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία απεχθάνεται καθετί που σχετίζεται με μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης. Έτσι, το κράτος πρόνοιας και τα κοινωνικά αγαθά, η δημόσια υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια, που με τους αγώνες τους επέβαλαν οι εργαζόμενοι, θεωρούνται η κατ' εξοχήν αιτία της οικονομικής κρίσης. Μαζί με τα συνδικάτα, είναι αυτά που εμποδίζουν την απόλυτη ελευθερία της λειτουργίας της αγοράς. Στην κοινωνία – ζούγκλα, που επιβάλουν οι νεοφιλελεύθεροι, δεν θα πρέπει να υπάρχουν δικαιώματα. Ο καθένας με «ατομική ευθύνη», «επιλογή» και «ελευθερία», θα φροντίζει να αγοράζει υγεία, ασφάλιση, παιδεία, να διαπραγματεύεται ατομικά την πώληση της εργατικής του δύναμης στην αγορά εργασίας.

«Απαγορεύεται το απαγορεύεται για το κεφάλαιο» είναι το απόλυτο δόγμα τους. Τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα τους θεωρούν αγράμματους, αμφισβητούν διαρκώς τη μόρφωση και ει-

δίκευσή τους, τους καθυβρίζουν «τεμπέληδες», «συντεχνίες που δρουν σε βάρος της κοινωνίας» κ.ά. Η ίδια η εργασία που αποτελεί τη βάση της κοινωνικοποίησης, δεν έχει για τους νεοφιλελεύθερους καμιά αξία, ακόμη και με την «αστική ηθική». Και η παραπάνω ιδεολογία συμπληρώνεται με την ελεημοσύνη προς ακραίες καταστάσεις φτώχειας, προσφυγιάς κ.λπ., μέσω φιλανθρωπικών γκαλά.

Ο μισανθρωπισμός και η αντικοινωνική διάσταση της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας επιβάλλεται με την κατάργηση και των πιο στοιχειωδών δημοκρατικών, πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κυβερνούν ουσιαστικά με ολοκληρωτικό κράτος με κοινοβουλευτικό μανδύα, μετατρέποντας το κράτος σε «ομάδα ενόπλων», με τη διαρκή ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών.

Η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία είναι η ιδεολογία του πιο γκριζού κομματιού του κεφαλαίου που κυριαρχεί, του κεφαλαίου της κερδοσκοπίας και του παρασιτισμού, του χρήματος που αποκτιέται με κάθε νόμιμο ή παράνομο μέσο. Γι' αυτούς, το «χρήμα που παράγει χρήμα» είναι καθολική αξία και όλα τα μέσα για την απόκτησή του είναι θεμιτά, η κλοπή, η μίζα, η βία, ο πόλεμος, η εκπόρνευση του ανθρώπινου σώματος και της συνείδησης κ.ά. Όλα αυτά, που ακόμη και για την αστική ηθική ανήκαν στη σφαίρα της ανηθικότητας, τα έχουν υπερβεί. Δεν

Την ίδια στιγμή, η στήριξη του ιδιωτικού τομέα με 30 εκ. ευρώ της κυβέρνησης στους κλινικάρχες εν μέσω πανδημίας, αποτελεί πραγματικό σκάνδαλο. Προβλέπει: α) αύξηση 100% της τιμής αποζημίωσης των ιδιωτικών κλινικών ΜΕΘ (από 800 σε 1.600 €), β) υπερκοστολόγηση των ιδιωτικών εργαστηρίων για τεστ ανίχνευσης του κορονοϊού και γ) δυνατότητα επέκτασης των ιδιωτικών ΜΕΘ.

Η επιδημική καμπύλη και η καμπύλη της καπιταλιστικής ανάπτυξης

Η επιδιωκόμενη εξομάλυνση της επιδημικής καμπύλης παροξύνει την οικονομική κρίση αν και δεν είναι η αιτία της. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ κάθε μήνας καραντίνας στις μεγάλες οικονομίες θα μειώνει κατά 2% τον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης. Αν υποθέσουμε ότι η Κίνα περιόρισε μέσα σε δύο μήνες περίπου την επιδημία, τότε ο χρεοκοπημένος ελληνικός καπιταλισμός θα χρειαστεί περισσότερο χρόνο εφόσον τα μέσα που διαθέτει είναι λιγότερα και η οικονομική βάση του πιο σαθρή (η βαριά «βιομηχανία του τουρισμού» θεωρείται βέβαιο ότι θα κατακρημνιστεί). Άρα, περισσότερη καραντίνα θα σημάνει και περισσότερη ύφεση και πτώση του ΑΕΠ που μπορεί να φτάσει ή ξεπεράσει το 8% για το 2020. Με τις ενέσεις του Μητσοτάκη που δεν αρκούν ούτε για την αναπλήρωση των μισθών των εργαζομένων για 1 μήνα, ούτε για να συνεχίσουν τη λειτουργία τους όλες οι επιχειρήσεις, ένα νέο μνημόνιο θα ακολουθήσει. Η υγεία όμως του καπιταλιστικού συστήματος και του ελληνικού καπιταλισμού είναι σε κακή κατάσταση για να σωθεί με μπαλώματα. Ο κορονοϊός επιταχύνει και παροξύνει την κρίση του. Οι νεοφιλελεύθεροι δεν ενδιαφέρονται για την διάσωση των «αγαπημένων μας προσώπων», αλλά για την διάσωση των επιχειρήσεών τους και των κερδών τους.

υπάρχει ούτε καν η αστική ηθική για τους νεοφιλελεύθερους. Ακόμη και ο αστικός ή μικροαστικός ανθρωπισμός των προηγούμενων εποχών, κυρίως πριν την κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού, που ενδιαφερόταν για την κοινωνία και την πρόοδο της ανθρωπότητας, έστω και αν η λύση που πρότεινε ήταν σε ένα επίπεδο ηθικών εκκλήσεων έχει τελειώσει.

Οι νεοφιλελεύθεροι κήρυξαν το τέλος της ιστορίας, ουσιαστικά το τέλος της κινητήριας δύναμης της ιστορίας, δηλαδή της πάλης των τάξεων, και κυρίως της πάλης της εργατικής τάξης για ένα άλλο κοινωνικό σύστημα. Η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία και πολιτική είναι ο πραγματικός και άμεσος κίνδυνος για την ανθρωπότητα. Αντίπαλός της είναι το εργατικό κίνημα και η επαναστατική μαρξιστική πολιτική, που έχει στο κέντρο της έναν πραγματικό ανθρωπισμό δηλαδή τη σωτηρία, την εξέλιξη και την πρόοδο της ανθρωπότητας και την ανάπτυξη μιας πραγματικά ελεύθερης προσωπικότητας του ατόμου μέσα από την κοινωνία. Έχει ένα επιστημονικό σχέδιο για μια εναλλακτική κοινωνία που θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, θα αξιοποιήσει την επιστήμη και την τεχνολογία για τις ανάγκες των ανθρώπων, θα αποκαταστήσει την ισορροπία με τη φύση. Η τάξη που μπορεί να επιτύχει και να εφαρμόσει αυτό το σχέδιο είναι η εργατική τάξη και η πολιτική οργάνωση της κοινωνίας με τα όργανα αυτοοργάνωσης των συνεταιρισμένων παραγωγών, που θα παίρνουν όλες τις αποφάσεις για την οικονομία και την κοινωνία.

Νέα ρατσιστικά, κατασταλτικά μέτρα του υπ. Μετανάστευσης... με φόντο τον κορονοϊό

Δραματικές οι συνθήκες στους καταυλισμούς

Η φετινή Παγκόσμια Μέρα κατά του Ρατσισμού βρήκε την υφήλιο σε πρωτοφανείς συνθήκες. Ενώ ο κόσμος αντιμετωπίζει την κρίση της πανδημίας του COVID-19, οι κίνδυνοι για τους μετανάστες στα ελληνικά νησιά πολλαπλασιάζονται. Στα τέλη Μάρτη, ο πληθυσμός των καταυλισμών ήταν περίπου 37.000, ενώ οι εγκαταστάσεις έχουν συνολική χωρητικότητα μόλις 6.095 ατόμων. Χιλιάδες ηλικιωμένοι, άνθρωποι με χρόνιες ασθένειες, παιδιά, έγκυες γυναίκες, νέες μητέρες και άτομα με ειδικές ανάγκες, είναι παγιδευμένοι σε επικίνδυνες και απάνθρωπες συνθήκες. Με εξαιρετικά περιορισμένη πρόσβαση σε νερό, τουαλέτες και μπάνιο, χωρίς θέρμανση, με τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό προσωπικό και στοιχειώδη μέσα προστασίας, οι συνέπειες της πανδημίας του κορονοϊού θα μπορούσαν να είναι καταστροφικές.

Σκληραίνουν την πολιτική εγκλεισμού, ετοιμάζουν τα κλειστά κέντρα-φυλακές

Με άκρως συνοπτικές διαδικασίες επικυρώθηκαν από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής δύο Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου για την υποτιθέμενη προστασία των μεταναστών και της δημόσιας υγείας από τον κορονοϊό. Στην πραγματικότητα, αξιοποιούν την κατάσταση για να επιταχύνουν τη δημιουργία κλειστών κέντρων-φυλακών.

Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα μέτρα, από τις 21 Μαρτίου έως και τις 21 Απριλίου **περιορίζεται η κυκλοφορία** των μεταναστών στα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) και στις Δομές Φιλοξενίας. Το δικαίωμα εξόδου από τις δομές προβλέπεται μόνο από τις επτά το πρωί ως τις επτά το απόγευμα και σε εκπροσώπους οικογενειών ή ομάδων που διαμένουν στα hot spots, μόνο προκειμένου να καλύψουν τις βασικές ανάγκες τους στα πλησιέστερα αστικά κέντρα. Σε περιπτώσεις όπου δεν διατίθενται μέσα μεταφοράς, επιτρέπεται η έξοδος έως 100 ατόμων την ώρα, σε ομάδες μικρότερες των 10 ατόμων.

Προβλέπεται η λειτουργία χώρων πώλησης ειδών πρώτης ανάγκης εντός των δομών, για τον περιορισμό των μετακινήσεων. Μέσα στην περίμετρο των ΚΥΤ αναπτύσσονται υγειονομικές μονάδες, υποτίθεται για την αντιμετώπιση κρουσμάτων του κορονοϊού και τον υγειονομικό έλεγχο στους εργαζόμενους. Ο έλεγχος εφαρμογής αυτών των μέτρων πραγματοποιείται από προσωπικό της ΕΛΑΣ, η οποία θα διενεργεί ελέγχους, θα ρυθμίζει την κυκλοφορία οχημάτων και θα επιβάλλει διάφορους τεχνικούς φραγμούς.

Επίσης υπερψηφίστηκε η **επίταξη ακινήτων** στα νησιά (που αποτέλεσε αιτία πολέμου με το γνωστό όργιο καταστολής των ΜΑΤ!), προκειμένου να δημιουργηθούν κλειστά κέντρα κράτησης-φυλακές. Και βεβαίως, το προσωρινό **πάγωμα της χρηματικής βοήθειας** σε όσους ζητούν άσυλο και η **αναστολή της υποβολής αιτήσεων χορήγησης ασύλου** για τους νεοαφιχθέντες, δηλαδή η ποινικοποίηση της μετανάστευσης που οδηγεί χιλιάδες κατατρεγμένους (ακόμη και ανήλικους!) στη φυλακή για 4 χρόνια. Τέλος, προαναγγέλθηκε νέο νομοσχέδιο που θα επιταχύνει τη διαδικασία ασύλου, βλ. επιτάχυνση της μαζικής απόρριψης των αιτήσεων, ενώ στελέχη της κυβέρνησης αναμοχλεύουν εκ νέου προτάσεις για ξερονησία και ακατοίκητα νησιά.

Τα μέτρα, που εξήγγειλε η κυβέρνηση δεν είναι απλώς ανεπαρκή (όπως τα χαρακτήρισε στην ανακοίνωσή του το ΚΚΕ). **Θέλουν μόνο να αξιοποιήσουν την πανδημία για να προωθήσουν τα αντιμεταναστευτικά, ρατσιστικά, κατασταλτικά σχέδιά τους.** Είναι η συνέχεια του πραγματικού πολέμου που έχουν κηρύξει ενάντια στους κατατρεγμένους αυτούς ανθρώπους, με κάθε μέσο. Ο ίδιος ο υπουργός Μηταράκης, παρουσιάζοντας τα μέτρα, μίλησε και πάλι για «ασύμμετρη απειλή» και απάντηση σε «αυτούς που προσπαθούν να παραβιάσουν τα σύνορα», δίνοντας το στίγμα της πολιτικής σκληρής καταστολής που θα ακολουθήσει.

Για την υγεία και την ζωή των μεταναστών δεν τους καίγεται καρφί! Αυτό δείχνουν οι ισχυρές αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις και η άγρια καταστολή στα σύνορα, οι ασκήσεις με πραγματικά πυρά, οι νεκροί στο φράχτη του Έβρου και τα νερά του Αιγαίου, οι ξυλοδαρμοί, οι αγνοούμενοι. Αυτό δείχνουν οι καταγγελίες στρατευμένων για την χρήση του στρατού σε βρόμικες αποστολές ενάντια στους πρόσφυγες, με συστηματική βία, επαναπροωθήσεις και

συλλήψεις. Οι καταδιώξεις από την αστυνομία και τις φασιστικές πολιτοφυλακές, που αλωνίζουν με τον αέρα που τους δίνει η αντιδραστική πολιτική των αστικών κομμάτων. Και βεβαίως, τα ίδια τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, κλειστά και ανοικτά, που είναι υγειονομικές βόμβες για την εξάπλωση του κορονοϊού, εξαιτίας του υπερσυνωστισμού, της παντελούς έλλειψης ειδών προστασίας και ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής.

Μόνη διέξοδος ο κοινός διεθνιστικός αγώνας ντόπιων-μεταναστών και όλων των λαών της περιοχής

Η ελληνική κυβέρνηση, σε ρόλο μαντρόσκυλου της ΕΕ-Φρούριο, κρατάει τα σύνορα σφραγισμένα απέναντι στους μετανάστες και μένει πιστή στην εφαρμογή της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Στο κλίμα «εθνικής ομοψυχίας», συνδράμουν σύσσωμα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ πλειοδοτούν στη γραμμή του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού και υπερασπίζονται το κλείσιμο των συνόρων, ο Βελόπουλος ζητάει και νάρκες. Η ΕΕ, συνυπεύθυνη με τις ΗΠΑ για το μακελειό στην ευρύτερη περιοχή, δεν κάνει βήμα πίσω στην πολιτική μη αποδοχής προσφύγων στο έδαφός της, εγκλωβίζοντας χιλιάδες ανθρώπους. Είναι εξοργιστικό, ότι η Σύνοδος Κορυφής στις 18 Μαρτίου κατέληξε χωρίς συγκεκριμένες αποφάσεις για το προσφυγικό σε ό,τι αφορά την Ελλάδα. Πέρα από τα 700 εκατομμύρια ευρώ ως οικονομική ενίσχυση και την ενισχυμένη συνδρομή της Frontex, η ΕΕ γυρνά την πλάτη στους ξεριζωμένους από τους πολέμους και την φτώχεια που και η ίδια έσπειρε, μαζί και στην ελληνική κυβέρνηση που έλιζε σε περισσότερα.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, χίλιοι διακόσιοι μετανάστες, φυλακισμένοι στο κέντρο κράτησης Κορίνθου, προχώρησαν σε απεργία πείνας. Ακόμη, το Σάββατο 14/3 περίπου 1000 άτομα διαδήλωσαν στη Μυτιλήνη, παρά το γενικότερο κλίμα φόβου λόγω κορονοϊού και την απαγόρευση διαδηλώσεων, εκφράζοντας την αντίθεση τους στην άγρια αντιμεταναστευτική πολιτική.

Η πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης και συνολικά της ΕΕ που λέει «να κάνουμε στους μετανάστες το βίο άβιωτο για να σταματήσουν να έρχονται», πέρα από το απάνθρωπο περιεχόμενό της, είναι και πρακτικά αναποτελεσματική καθώς όσο συνεχίζονται οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, οι δικτατορίες, η φτώχεια και η πείνα τόσο χιλιάδες θα αναζητούν μια καλύτερη ζωή μεταναστεύοντας. Απαιτείται σήμερα περισσότερο από ποτέ ένα **μαζικό αντιπολεμικό κίνημα που θα βάλει φρένο στις πολεμικές επιχειρήσεις** στην ευρύτερη περιοχή, στην κούρσα των εξοπλισμών, στην πολεμοχαρή προπαγάνδα. Για να ανοίξει άμεσα η ΕΕ τα σύνορά της για τους πρόσφυγες, για να υπερασπιστούμε την ειρήνη, την αλληλεγγύη, την ίδια την ζωή των ευρωπαϊκών λαών.

Κοινή πάλη ντόπιων και μεταναστών ενάντια στην κυβέρνηση του ρατσισμού, της φτώχειας και του πολέμου. Καμία ελληνική συμμετοχή στους πολεμικούς σχεδιασμούς, να κλείσουν όλες οι βάσεις ΗΠΑ-NATO, να αποχωρήσουν οι ξένοι στρατοί και η FRONTEX. Έξω από NATO και ΕΕ.

Αντί των έκτακτες συνθηκών επιβάλλον τη λήψη ειδικών μέτρων προστασίας των χιλιάδων μεταναστών. Είναι απολύτως αναγκαίο το άνοιγμα των συνόρων για την υποδοχή των μεταναστών, αλλά και προς τις χώρες της Ευρώπης ή όπου αλλού επιθυμούν να μετακινηθούν, καταργώντας στην πράξη τις Συμφωνίες «Δουβλίνο». Καμία νέα κλειστή δομή, να εκκενωθούν άμεσα τα hot spots και να μεταφερθούν οι μετανάστες σε ανθρώπινες συνθήκες στην ενδοχώρα. Να παρασχεθεί άσυλο και σε όσους επιθυμούν ταξιδιωτικά έγγραφα για να συνεχίσουν το ταξίδι τους.

Η κοινωνία «αφοπλίζεται», το αστικό κράτος επιτίθεται

Το κράτος με αφορμή την πανδημία του Κορονοϊού επιχειρεί να βυθίσει την κοινωνία σε μια παράκρουση φόβου και αποπροσανατολισμού. Για να επιβληθεί ένα όλο και πιο σκληρό Κράτος Έκτακτης Ανάγκης ενάντια στους αγώνες και τις οργανώσεις των εργαζομένων και της νεολαίας. Στις 19 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε έφοδος της αντιπρομοκρατικής σε συνεργασία με τις ελληνικές μυστικές υπηρεσίες, με στόχο μέλη της Επιτροπής αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, που κατηγορούνται ως τρομοκράτες, καθώς και αλληλέγγυους (στις επιχειρήσεις συμμετείχαν όλες οι μονάδες της ελληνικής αστυνομίας, αντιπρομοκρατική, ΕΚΑΜ, ΟΠΚΕ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ ακόμα και άνδρες του Στρατού Ξηράς). Ενώ ολόκληρη η κοινωνία «αφοπλίζεται» και απομονώνεται, το κράτος εξοπλίζεται και δρα.

Στόχοι ήταν ένα σπίτι στην οδό Αυλώνος στα Σεπόλια και τα γραφεία της Επιτροπής Αλληλεγγύης για Τούρκους Πολιτικούς Κρατούμενους στην οδό Τζαβέλα στα Εξάρχεια. Από τα Σεπόλια έχουν προσαχθεί 9 άτομα και από την οδό Τζαβέλα 17 άτομα. Ανάμεσά τους βρίσκονται και δύο γυναίκες ελληνικής καταγωγής που συμμετέχουν σε κινήσεις αλληλεγγύης. Ας σημειωθεί πως κάποιιοι από τους προσαχθέντες έχουν συλληφθεί κι άλλες φορές τα τελευταία χρόνια, όπως πρόσφατα με τον περιβόητο σχεδιασμό επίθεσης κατά του τούρκου προέδρου Ερντογάν κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα, χωρίς βέβαια να έχει αποδειχθεί ποτέ τίποτα γύρω από εκείνη την υπόθεση.

Σύμφωνα με καταγγελίες συντρόφων τους και αλληλέγγυων, από τις 13:00 το μεσημέρι που προσήχθησαν με μεταγωγική κλούβα στον προαύλιο χώρο των δικαστηρίων της Ευελπίδων, μέχρι και τις 19:00 που τελείωσε η διαδικασία, οι κατηγορούμενοι κρατούνταν μέσα στην κλούβα με τις χειροπέδες δεμένες πίσω από την πλάτη. Η κατάσταση αυτή, η οποία συνιστά βασανιστήριο, δεν έπαψε ούτε με τις διαμαρτυρίες τους. Υπό τις συνθήκες αυτές ένας εκ των συλληφθέντων, ηλικίας 67 ετών, έχασε τις αισθήσεις του, οπότε και κλήθηκε διασώστης του ΕΚΑΒ, ο οποίος υποχρεώθηκε να εξετάσει τον άνδρα πεσμένο στον διάδρομο του αστυνομικού οχήματος, και με τις χειροπέδες πισθάγκωνα, υπό την έντονη επιτήρηση των αστυνομικών.

Στις 24 Μαρτίου, οι 11 από τους συλληφθέντες πέρασαν από ανακριτή και εισαγγελέα και κρίθηκαν προφυλακιστέοι, με τον «αντι»τρομοκρατικό νόμο, 187Α, για συγκρότηση και συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, οπλοκατοχή καθώς και κάποια πλημμελήματα. Στη συνέχεια, τους διασκόρπισαν σε διάφορες φυλακές ανά την Ελλάδα (τακτική που έχει ξαναχρησιμοποιηθεί εις βάρος τους σε προηγούμενες συλλήψεις), καθιστώντας δύσκολη την επικοινωνία μεταξύ τους και με τους δικηγόρους τους.

Οι μυστικές υπηρεσίες και οι κρατικοί μηχανισμοί της Ελλάδας έχουν πολλές φορές συνεργαστεί άσφρα με αυτούς της Τουρκίας, παραδίδοντάς τους αγωνιστές (που στην Τουρκία κινδυνεύουν με βασανιστήρια ή θάνατο).

Η επίθεση αυτή από πλευράς κατασταλτικών μηχανισμών διαδραματίστηκε μέσα στο γενικότερο περιβάλλον της κοινωνικής και ταξικής επίθεσης που δεχόμαστε, υπό το φόβο της εξάπλωσης του κορονοϊού. Ένα περιβάλλον που περιγράφεται από την προσπάθεια μετακύλισης των ευθυνών του κεφαλαίου και του κράτους του, στην ατομική ευθύνη και στον αόρατο εχθρό. Ένα περιβάλλον διαλυμένης υγειονομικής περιθαλψής, εργασιακής αβεβαιότητας και ελέγχου τις καθημερινότητας.

Νίκος Α.

Παγκόσμια οικονομική κρίση: Ο Αρμαγεδώνας ξεκίνησε

Επιταχυνόμενη και ενισχυμένη από την πανδημία, η κρίση θεωρείται έτσι που η Μεγάλη Ύφεση του 2008 σε λίγο θα θυμίζει παιδική χαρά. Τα αστικά νεοφιλελεύθερα επιτελεία, προσπαθώντας να αθωώσουν το σύστημα και τις πολιτικές τους, την αποδίδουν στην «εξωγενή» αιτία του κορονοϊού. Πρόκειται για απάτη. Η εξάπλωση της πανδημίας οφείλεται στον ίδιο τον νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό (περιβαλλοντική καταστροφή, διάλυση συστημάτων υγείας κ.λπ.), ενώ η κρίση είχε αρχίσει πριν εμφανιστούν κρούσματα.

Ο 10ετής «οικονομικός κύκλος» που τέλειωσε το 2019 ήταν ο πιο αναμικτός εδώ και 50 χρόνια. Το βούλιαγμα στην στασιμότητα συγκαλυπτόταν όλο και πιο δύσκολα από την έκρηξη των χρεών, ενώ φούντωναν οι ανισότητες, οικονομικοί πόλεμοι, πολιτικοστρατιωτικές συγκρούσεις. Κράτη και κεντρικές τράπεζες ουσιαστικά αγόραζαν χρόνο, χαρίζοντας ωκεανούς χρήματος στη ζάπλουτη ελίτ του 1% ή 0,1% (φοροαπαλλαγές, «ποσοτική χαλάρωση», επιτόκια ως και αρνητικά κ.λπ.), κυρίως παράσιτα του χρηματοπιστωτικού τομέα. Τρισεκατομμύρια τρομπάριζαν με εύφλεκτο αέριο τα πλασματικά κεφάλαια-«φούσκες» σε μετοχές, ακίνητα κ.ά. Η σπίθα που θα οδηγούσε στην έκρηξη ήταν θέμα χρόνου. Η τεράστια αύξηση του χρέους της Κίνας επίσης δυσκολευόταν να συντηρήσει την ανάπτυξή της.

Τον Δεκέμβριο του 2018, είχαμε κραχ στη Γουόλ Στριτ, η πρώτη ομοβροντία. Το 2019 εκδηλώθηκε υπερπαραγωγή σε κρίσιμους τομείς και δραστηριότητα της κινέζικης βιομηχανικής ανάπτυξης, τον Σεπτέμβριο διατραπέυκη κρίση ρευστότητας. Τον Φεβρουάριο, ξεκίνησε γενικό ξεπούλημα (μετοχών, χρυσού

κ.ά.), η χειρότερη χρηματιστηριακή πτώση από τον Οκτώβριο του 2018 και στον μήνα 17/2-17/3 συγκρίσιμη με τις μεγάλες κρίσεις του 1929, 1987, 2008 ή μεγαλύτερη. Πουλώντας μαζικά, τράπεζες, funds, μεγάλες τεχνολογικές εταιρίες κ.ά. επεδίωξαν κατοχύρωση κερδών ή ρευστό, πριν και οι δικές τους μετοχές ρουφηχτούν στον στρόβιλο.

Πέρα από την αβεβαιότητα για την πανδημία, η κατάσταση χειροτερεύει δραματικά, είναι άγνωστο που και πως θα σταματήσει:

α) Καραντίνα στο 1/4 ή και 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού (λόγω ανικανότητας των κυβερνήσεων για μαζικά τεστ, χαρτογράφηση κρουσμάτων κ.λπ.) σημαίνει ότι ο παγκόσμιος καπιταλισμός θα φυτοζωεί, με τεράστια κομμάτια της οικονομίας στην «κατάψυξη», ύφεση μάλλον χειρότερη από τις πρώτες εκτιμήσεις για -12% στο α' τρίμηνο (2πλάσια στην Ευρωζώνη), μείωση εταιρικών πωλήσεων-κερδών και κρατικών εσόδων, ζημιές, χρεοκοπίες, λουκέτα. Μεγάλες επιχειρήσεις σε αερομεταφορές, λιανικό εμπόριο, αυτοκινητοβιομηχανία κ.ά. πλήττονται σφοδρά. Ο ενεργειακός τομέας βαρύνεται πρόσθετα με την κατακρήμνιση των τιμών του πετρελαίου και, όπως και ο χρηματοπιστωτικός, δεν θα αποφύγει ηχηρά «κανόνια».

β) Οι απατεωνιές περί «γρήγορης ανάκαμψης» ήδη εγκαταλείπονται. Για απροσδιόριστο διάστημα, πολλά τμήματα της παγκόσμιας οικονομίας θα είναι «νεκρά», ένα μέρος δεν θα επανέλθει. Δεν υπάρχει βάσιμη ελπίδα ότι, μετά το πρώτο σοκ, η ζημιά θα περιοριστεί από μια αναπήδηση της κατανάλωσης, ιδιαίτερα όσο αυξάνεται η ανεργία. Ελπίδες για επανεκκίνηση της Κίνας είναι αμφίβολο αν θα ευοδωθούν ακόμα και για την ίδια, που, σε κάθε περίπτωση, είναι επιστημονική φαντασία ότι θα ρυμουλκήσει τον υπόλοιπο καπιτα-

λιστικό κόσμο όπως μετά το 2008.

γ) Η στενότητα χρήματος αυξάνει τα επιτόκια, φέρνοντας χρεοκοπίες επιχειρήσεων, ιδιαίτερα όσων είχαν μετατραπεί σε ναρκομανείς δανειών όλο και πιο δύσκολα εξυπηρετούμενων.

δ) Παροξύνεται ο κατακερματισμός της παγκόσμιας αγοράς και οικονομίας, κομματιάζοντας τις παραγωγικές και εφοδιαστικές «αλυσίδες» (μέχρι και με απαγόρευση εξαγωγών βασικών διατροφικών και υγειονομικών ειδών, διαγράφοντας τον εφιάλτη των ελλείψεων), εντείνοντας την έλλειψη διεθνούς συντονισμού, τους ανταγωνισμούς, το «ο σώζων εαυτό σωθήτω».

ε) Η ΕΕ δύσκολα θα επιβιώσει. Προγράμματα περίπου 1% του ΑΕΠ της ΕΕ ή 2% του ΑΕΠ των χωρών-μελών (με παράβλεψη του Συμφώνου Σταθερότητας, αλλά όχι άρση του «ορίου» των ευρωσυνθηκών) είναι αστεία στη σημερινή κατάσταση. Η επιμονή των «σκληρών» για «Κορονο-Μνημόνια» μέσω του ESM, ενάντια σε κάθε απόπειρα αμοιβαίου χρέους (ενώ η Γερμανία ρίχνει «πακέτο» 25% του ΑΕΠ στη δική της οικονομία), οδηγεί πρώτη την Ιταλία στα πρόθυρα της εξόδου.

«Το κράτος να μας σώσει!»

Στην κραυγή του κεφαλαίου ανταποκρίνονται όσο απλόχερα μπορούν κυβερνήσεις και κεντρικές τράπεζες, με θηριώδεις «διασώσεις», όπως τα 2,2 τρισ. δολάρια του Τραμπ στις ΗΠΑ (πάνω από 11% του ΑΕΠ) και τα 750 δισ. της ΕΚΤ για ομόλογα. Ορκίζονται να κάνουν «ότι χρειαστεί» για να σώσουν το καπιταλιστικό σύστημα.

Λίγο-πολύ αυτά είχαν δοκιμαστεί και μετά το 2008, η αποτελεσματικότητά τους είχε ήδη εξανεμιστεί. Η φιλολογία για «κεϋνσιανισμό» ή «χρήμα ελικόπτερο» (ιδέα νεοφιλε-

λεύθερης καταγωγής) δεν αγγίζει τον δομικό πυρήνα του νεοφιλελευθερισμού, που γίνεται πιο κτηνώδης. Μπορεί π.χ. να δοθούν χρήματα απευθείας ή διευκολύνσεις σε νοικοκυριά ή άνεργους, αλλά: **α)** Με το σταγονόμετρο, όσο φαίνεται εφικτό ότι αυτό θα βοηθήσει να επιβιώσουν τα πιο κρίσιμα κομμάτια του κεφαλαίου. **β)** Δίπλα σ' αυτά τα επιδόματα πτωχοκομείου, ο δεσποτισμός του κεφαλαίου σε βάρος της μισθωτής εργασίας ενισχύεται. **γ)** Δεν διαφαίνεται καμία αντιστροφή της γενικευμένης ιδιωτικοποίησης ή μεταβολή στην οικονομική δραστηριότητα του κράτους π.χ. με έργα υποδομής ή στην παραγωγή.

Η ενίσχυση του κεφαλαίου (και αφού τα επιτόκια έχουν ισοπεδωθεί) δεν είναι άλλο από γυμνή εκτόξευση των κρατικών χρεών σε «μνημονιακά» επίπεδα 150% του ΑΕΠ. Λύση καταδικασμένη: το χρέος δεν είναι μαγικό ραβδί, που απογειώνει με κρατική διαταγή μια καπιταλιστική (δηλαδή ιδιωτική) οικονομία που παρασέρνεται στη δίνη της κατάρρευσης. Ακόμα, αυτά τα ποσά έχουν δύο πηγές: **1)** Κράτη (ήδη καταχρεωμένα) και κεντρικές τράπεζες τα δανειζόνται από το χρηματοπιστωτικό σύστημα - και πρέπει ή να αποπληρωθούν με ασύλληπτη απαλλοτρίωση πλούτου, με το αίμα και τη ζωή των εργαζομένων, ή να διαγραφούν (με τον πόλεμο ή την επανάσταση) και αυτό να καταρρεύσει. **2)** Το κρατικό «τυπογραφείο χρήματος», που σημαίνει άνοιγμα προς τον πληθωρισμό και απώλεια γρήγορα κάθε ελέγχου.

Το άγριο ξετύλιγμα της κρίσης είναι μαθηματικά βέβαιο. Ήδη το τσουνάμι της ανεργίας χτυπάει δολοφονικά. Στις ΗΠΑ, στην κρίση του 2008 είχαμε 800.000 νέους άνεργους κάθε μήνα, τώρα 3,3 εκ. μέσα σε μια βδομάδα. Οι εκτιμήσεις για 25 εκ. χαμένες θέσεις εργασίας παγκόσμια μάλλον θα ξεπεραστούν. Μόνο ο αγώνας μέχρις εσχάτων μπορεί να σώσει τη διεθνή εργατική τάξη.

■ Σταύρος Σκεύος

Ελληνική οικονομία: Στην «εντατική» χωρίς αναπνευστήρα

Μετά την κρίση του 2008, ο ελληνικός καπιταλισμός, χρεοκοπημένος, διασωληνώθηκε στα Μνημόνια ΕΕ-ΔΝΤ για 9 χρόνια. Αυτή η διαχείριση της κρίσης οδήγησε σε παραγωγική και κοινωνική καταστροφή. Χάθηκαν 50 δισ από το ΑΕΠ, 500.000 θέσεις εργασίας, ενώ 500.000 άνθρωποι μετανάστευσαν. Χάθηκαν 100 δισ καταθέσεων, τα χρέη (δημόσια, ιδιωτικά) εκτοξεύτηκαν, ρουφώντας τη δημόσια και λαϊκή περιουσία και εισόδημα. Το σύστημα Υγείας, η Παιδεία, οι ΟΤΑ κ.τ.λ. συρρικνώθηκαν δραματικά. Το 45% του πληθυσμού κινείται στα όρια της φτώχειας, κυνηγημένο από κατασχέσεις/πλειστηριασμούς.

Το ψέμα της «κανονικότητας»

ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούσαν να πείσουν ότι βγήκαμε από τα μνημόνια, μπήκαμε σε μια «κανονικότητα». Αναμικά ποσοστά ανάπτυξης λόγω τουρισμού και λογιστική διαχείριση χρεών και ανεργίας, ήταν η βάση του ψεύτικου αφηγήματος. Τα υπερπλεονάσματα η απόδειξη της «επιτυχίας».

Στην πραγματικότητα, μέσα σε ένα ιδιαίτερα δυσμενές διεθνές περιβάλλον (εμπορικός πόλεμος, πολεμικές συγκρούσεις, προσφυγικό, ύφεση ΕΕ, Brexit κ.ά.), ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν ήδη, πριν χτυπήσει η τωρινή κρίση, πολύ αποδυναμωμένος: ΑΕΠ στο -23% από το 2008, επενδύσεις στο -60%, πραγματική ανεργία πολύ πάνω από το επίσημο 16%, κατανάλωση αφυδατωμένη από τα 13 δισ των υπερπλεονασμάτων, χρέη προς εφορία 105 δισ και προς ασφαλιστικά ταμεία 30 δισ, χρέος νοικοκυριών και επιχειρήσεων 120% του ΑΕΠ,

δημόσιο χρέος 180% του ΑΕΠ. Οι τράπεζες με 45% «κόκκινα» δάνεια, το χρηματιστήριο σε ύψος επίσημης χρεοκοπίας, η βιομηχανική παραγωγή ριζικά μειωμένη όπως και η αγροτική/κτηνοτροφική. Τα επόμενα χρόνια πρέπει να αποπληρωθούν στους δανειστές 45-50 δισ. Ο ελληνικός καπιταλισμός δεν ήταν μόνο χρεοκοπημένος βαθιά, αλλά ήταν προφανές πως ένα «ατύχημα» της συγκυρίας θα οδηγούσε σε απόλυτο εκτροχιασμό.

Η νέα πραγματικότητα

Η πανδημία πυροδότησε τη νέα παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, που ήταν ήδη στα πρόθυρα νέας έκρηξης. Στο εσωτερικό της ΕΕ, είναι σαφές ότι αυτή δεν θα σώσει κανέναν, διαγράφοντας ή διαμοιράζοντας χρέη. Το σχέδιό της παραμένει να δανειζει και να φορτώνει στα χρέη των κρατών/λαών αυτά τα δάνεια, αλλά και τις ενισχύσεις των καπιταλιστικών ομίλων. Μέσα σ' αυτή την κατάσταση, τα μεγέθη ενίσχυσης του ελληνικού καπιταλισμού είναι αστεία μπροστά στα προβλήματα, ενώ όποια «βοήθεια» ή «ευελιξία» θα συνοδευτεί από νέα, απίστευτα σκληρά Μνημόνια, όπως κι αν ονομαστούν.

Η νεοφιλελεύθερη διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού παρόξυνε τις αιτίες της κρίσης του. Αντί να στηριχτεί η εγχώρια παραγωγή, να τονωθεί η κατανάλωση, να γίνουν δημόσιες επενδύσεις, να κρατικοποιηθεί ο τραπεζικός τομέας, έγιναν τα αντίθετα. Ονόμασαν το ζημιογόνο ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων και τα καζίνο «ξένες επενδύσεις». Ρήμαξαν την ιδιωτική κατανάλωση με φόρους, κατασχέσεις, πλειστηριασμούς και υπερπλεονάσματα. Χάρισαν στις τράπεζες 45 δισ και

μετά τις δώρισαν σε ξένα funds και τραπεζίτες που απαλλοτριώνουν κάθε περιουσιακό στοιχείο και εισόδημα. Επέλεξαν το αδιέξοδο «μοντέλο» μιας οικονομίας «εξωστρεφούς» και με «βαριά βιομηχανία» τον τουρισμό, δηλαδή τους τομείς που τώρα αποδεικνύονται οι πιο ευάλωτοι (παύση μεταφορών και μετακινήσεων κ.λπ.). Έτσι, ο ελληνικός καπιταλισμός θα δεχτεί τώρα ένα συντριπτικό χτύπημα.

Ραγδαίες εξελίξεις

Η αιμορραγία είναι άμεση. Ο τουρισμός αποτελεί το 12% του ΑΕΠ και μαζί με εστίαση και έμμεσες εργασίες 20% (περίπου 35 δισ). Η τουριστική σεζόν θα είναι ανύπαρκτη. Η ναυτιλία (7% του ΑΕΠ) περιορίζεται δραματικά και βαρδιά καμπανάκι αδυναμίας ακόμα και να εξυπηρετεί βασικά εσωτερικά δρομολόγια. Οι αεροπορικές εταιρείες απολούν μαζικά. Γενικά, το 40% της λεγόμενης «εξωστρεφούς» οικονομικής δραστηριότητας θα πληγεί σημαντικά. Οι πρώτοι υπολογισμοί δείχνουν πτώση του ΑΕΠ 15 δισ (-8%) το 2020, το ΔΝΤ θεωρεί ίσως και διπλάσια! Τσουνάμι χρεοκοπιών είναι μπροστά μας και κυρίως απολύσεων και επιβατικής εκτίναξης της ανεργίας, ακόμα και ένα κραχ σαν της Αργεντινής το 2000 (που, όμως, είχε το πλεονέκτημα του εθνικού νομίσματος και προχώρησε σε αναδιάρθρωση χρεών).

Η διεθνής κρίση βάζει τέλος και στην «ευνοϊκή συγκυρία» της πλημμύρας κεφαλαίων που, αναζητώντας πεδία τοποθέτησης, είχαν συμπέσει σε ιστορικά χαμηλά τα επιτόκια των κρατικών ομολόγων. Οποιοσδήποτε νέος δανεισμός του ελληνικού κράτους θα πληρωθεί τοκογλυφικά.

Μετά την μνημονιακή λαίλαπα, θα χαθεί

ένα επιπλέον 30-50% των αξιών και εισοδημάτων. Οι συνέπειες σε κατανάλωση και παραγωγή θα είναι βαριές, ανάλογα και με την εξέλιξη της παραγωγής και των τιμών των πρώτων υλών διεθνώς. Ο ελληνικός καπιταλισμός θα αδυνατεί να προσφέρει βασικές υπηρεσίες (υγειονομικές πρώτα, επισιτιστικές κ.λπ.), να εξασφαλίσει την έστω και φτωχική διαβίωση του πληθυσμού, ντόπιων και προσφύγων.

Η κυβέρνηση των «αρίστων και θωρακισμένων» της ΝΔ διαχειρίζεται επικοινωνιακά την κατάσταση στηριζόμενη στην «τύχη» και την αστυνομοκρατία. Τα 12 δισ που έχει εξασφαλίσει δεν φτάνουν ούτε για το καλοκαίρι. Το «μαξιλαράκι» των 33 δισ (η κυβέρνηση ξορκίζει το ενδεχόμενο να τα αγγίξει, άλλωστε τα 15 είναι δεσμευμένα σε λογαριασμό των δανειστών) μπορεί να συγκρατήσει λίγο την κατάσταση, όμως θα αφήσει το κράτος γυμνό. Αυτά αν γλυτώσουμε μια έξαρση της πανδημίας και άμεση κατάρρευση του συστήματος υγείας. Η γενική οικονομική απορρύθμιση είναι δεδομένη, ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους: απολύσεις, τηλεργασία, vouchers, έκρηξη ημιαπασχόλησης και κάθε δουλικής σχέσης εργασίας, μείωση μισθών σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, σκάσιμο φούσκας ακινήτων/ενοικίων κ.λπ., γενίκευση φτώχειας και κίνδυνο εκτεταμένης κρίσης Υγείας και Επισιτισμού.

Από τον ελληνικό καπιταλισμό, τα νεοφιλελεύθερα επιτελεία του και τους πάτρωνές τους ΕΕ-ΗΠΑ, δεν έχουμε να περιμένουμε παρά μόνο μαυραγοριτισμό και θάνατο. Αδήριτη ανάγκη να πάρουμε οι εργαζόμενοι τη λειτουργία της οικονομίας και της κοινωνίας στα χέρια μας.

■ Άγγελος Φουρντοζής

Η Τουρκία και η Ρωσία συγκρούονται σε βάρος του συριακού λαού

■ Κώστας Δικαίος

Τον περασμένο Φεβρουάριο έγινε μια σφοδρή σύγκρουση στην πόλη Ιντλίμπ της Συρίας – την τελευταία ζώνη αποκλιμάκωσης στον συριακό εμφύλιο.

Τον Σεπτέμβριο του 2018 στο Σότσι της Ρωσίας είχε γίνει μια συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Ρωσίας με βάση την οποία σταμάτησε η προέλαση του Συριακού στρατού έξω από την Ιντλίμπ και εγκαταστάθηκαν τουρκικά φυλάκια στην περίμετρο, πράγμα που διέσωσε τα υπολείμματα των ισλαμιστών ανταρτών και τους τουρκμάνους αντάρτες – που στηρίζει η Τουρκία – από την καταστροφή, ενώ η Τουρκία ανέλαβε την ευθύνη να περιορίσει και να αποπλύνει τους τζιχαντιστές στην περιοχή. Η συμφωνία είχε πολλαπλούς στόχους:

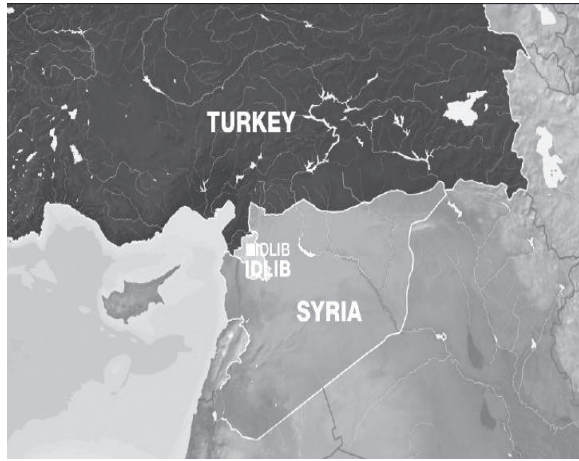
α) να δώσει στην Τουρκία την δυνατότητα να παραμείνει στην διαδικασία της Αστάνα (Τουρκία, Ιράν, Ρωσία) για την συνολική διευθέτηση του Συριακού, παραμένοντας μακριά από τους Δυτικούς ιμπεριαλιστές και τα συμφέροντά τους στην περιοχή.

β) να ενισχύσει την συνεργασία Ρωσίας – Τουρκίας σε γενικότερο γεωπολιτικό επίπεδο (αγωγού, οπλικά συστήματα S-400, πυρηνικό εργοστάσιο) ακόμα και να την εντάξει πιο βαθιά σε ένα άξονα Ρωσίας – Κίνας – Ιράν.

γ) να προετοιμάσει μια πολιτική λύση στην Συρία που θα έδινε την δυνατότητα στην Ρωσία να εμφανιστεί σαν τον ιμπεριαλισμό που δεν καταστρέφει μόνο ή συντηρεί τις κρίσεις για να κυριαρχεί (όπως κάνουν οι ΗΠΑ και οι Ευρωπαίοι) αλλά που έχει σταθερή στρατηγική (σε αντίθεση με τις παλιωδίες των επιτελείων των ΗΠΑ και την έλλειψη σχεδίου της ΕΕ) που δίνει προοπτικές ξεπεράσματος και ανάπτυξης.

δ) στα πλαίσια αυτά είχαν δοθεί εγγυήσεις από την Ρωσία στην Τουρκία τόσο σε ότι αφορά την αποτροπή δημιουργίας Κουρδικού μορφώματος στην Βορειοανατολική Συρία. Σε αντίθεση με τις ΗΠΑ που εξακολουθούν να επεμβαίνουν στην πετρελαιοφόρα περιοχή ανατολικά του Ευφράτη, και να «στηρίζουν» τους Κούρδους όταν δεν τους εγκαταλείπουν όπως π.χ. τον Οκτώβριο απέναντι στην Τουρκική εισβολή στη Ροζάβα. Όσο και ως προς το Ισραήλ σε ότι αφορά την ιρανική εμπλοκή στην Συρία.

Ο Τουρκικός καπιταλισμός υπερεκτιμώντας τις δυνάμεις του προσπάθησε να απαντήσει στην εξάντληση του τουρκικού «οικονομικού θαύματος» με μια γεωπολιτική «φυγή προς τα εμπρός» και συγκροτώντας μέτωπο με την εθνικιστική ακροδεξιά στο εσωτερικό. Άνοιξε πολλά μέτωπα γύρω του (Νοτιοανατολική Μεσόγειος, ΑΟΖ Ελλάδας – Κύπρου, παλαιστινιακό σε σχέση με την απόρριψη της συμφωνίας ΗΠΑ-Ισραήλ, Λιβύη που ήρθε επίσης σε σύγκρουση με τα Ρωσικά συμφέροντα, προσφυγικό ώστε να αναγκάσει την ΕΕ να τον στηρίξει) τα οποία είναι δύσκολο να διαχειριστεί. Ειδικά στην Συρία στον θύλακα της Ιντλίμπ όχι μόνο δεν περιορίσε τους τζιχαντιστές αλλά επιχείρησε να εγκαταστήσει χιλιάδες τουρκμάνους πρόσφυγες ώστε να αλλοιωθεί ο πληθυσμός και να αποτελέσει στοιχείο ισχυρής διαπραγματεύσεως σε μια μελλοντική λύση του Συριακού. Με τις 3 στρατιωτικές επεμβάσεις που έχει εξαπολύσει στη Συρία, με την δικαιολογία της απόθλιψης των Κούρδων «τρομοκρατών» των YPG από τα σύνορα, ελέγχει πια ένα μεγάλο τμήμα της Συριακής επικράτειας, πράγμα που δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτό από Άσαντ και Ρωσία – Ιράν. Παράλληλα η ζώνη αποκλιμάκωσης της Ιντλίμπ περιλάμβανε και σημαντικούς οδικούς άξονες και κόμβους που δεν επέτρεπαν την επικοινωνία ανάμεσα στα «απελευθερωμένα» τμήματα (αυτοκινητόδρομοι M4 και M5 που συνδέουν την Λατάκεια στις ακτές, με

την Δαμασκό και το Χαλέπι).

Επομένως η επίθεση του Άσαντ και της ρωσικής αεροπορίας στην Ιντλίμπ ήταν θέμα χρόνου να γίνει. Η απάντηση του Ερντογάν ήταν μάλλον η πιο σημαντική «προβολή ισχύος» από όσες έχει επιχειρήσει μέχρι σήμερα που τον έφερε μέχρι και σε σύγκρουση με την Ρωσία.

Όστόσο οι δυνατότητες της Τουρκίας στην περιοχή ήταν μικρές. Ο εναέριος έλεγχος ήταν στα χέρια της Ρωσίας, οι δυνάμεις των Τουρκμάνων ανταρτών που ελέγχει η Τουρκία είχαν μειωθεί εξαιτίας της αποστολής χιλιάδων από αυτούς στην Λιβύη(!), οι υπόλοιποι τζιχαντιστές δεν συνεργάζονται άμεσα – ούτε καν μεταξύ τους, πόσο μάλλον με τους Τούρκους – παρά την θανάσιμη απειλή για αυτούς από την επίθεση του Άσαντ, καμία από τις χώρες του ισλαμικού κόσμου (Σ. Αραβία, Κατάρ, Εμιράτα κ.λπ.) δεν έχει πλέον βλέψεις όχι μόνο στην ανατροπή του Άσαντ αλλά ούτε καν έστω στην διατήρηση ενός θύλακα αντίστασης. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές αδυνατούν να «βοηθήσουν» παρά τις απειλές με το προσφυγικό (πράγματι κοντά στο 1 εκ. νέοι πρόσφυγες έχουν προστεθεί στα 3,6 εκ. από την αρχή του εμφυλίου, πράγμα που δεν μπορεί να διαχειριστεί η Τουρκία της κρίσης). Οι ΗΠΑ αν και στηρίζαν τον Ερντογάν σε μια προσπάθεια να διατηρήσουν μια εστία φθοράς για την Ρωσία, πρακτικά πρόσφεραν μόνο πολεμοφόδια αφήνοντας το κόστος της σύγκρουσης στην Τουρκία.

Έτσι η τέταρτη εισβολή στην Συρία με την επωνυμία «Ασπίδα της Άνοιξης» ήταν πολύ δύσκολο να αποφύγει μια άσχημη κατάληξη για τον Τουρκικό καπιταλισμό. Οι νεκροί τούρκοι στρατιώτες δεν οδήγησαν σε διαφοροποίηση μόνο την τουρκική αντιπολίτευση αλλά επέφεραν και μια πτώση της δημοτικότητας του Ερντογάν, η οποία είχε ανακάμψει μετά την εισβολή στην Ροζάβα, ενώ στο πεδίο παρά την μεταφορά χιλιάδων στρατιωτών και υλικού (άρματα, θωρακισμένα, αντιαεροπορικά κ.λπ.) δεν κατόρθωσαν να σταματήσουν τον Άσαντ από το να καταλάβει τους M5 και M4!

Με αυτά τα δεδομένα η συμφωνία μεταξύ Πούτιν και Ερντογάν ήταν επιβεβλημένη. Το γόητρο της Τουρκίας διασώθηκε αφού παραμένει στην Ιντλίμπ και μάλιστα ενισχύει την στρατιωτική της παρουσία. Παρόλα αυτά τα κέρδη του καθεστώτος Άσαντ διατηρούνται (ελεγχόμενα από Ρωσοτουρκικές περιπολίες αλλά χωρίς τζιχαντιστές) και σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει επιστροφή στην παλιά οριοθέτηση, όπως ζητούσε η Τουρκία. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι ψαλιδίστηκαν τα τουρκικά σχέδια, η Ρωσία επέλεξε να μην έρθει σε πλήρη ρήξη με αυτά αλλά να πιέσει την Τουρκία για την εκκαθάριση των τζιχαντιστών και για την συνολική πολιτική λύση του Συριακού. Διαφορετικά σύντομα μια νέα σύγκρουση μεταξύ τουρκικού καπιταλισμού και ρωσικού ιμπεριαλισμού θα ξαναρχίσει συσσωρεύοντας νέα δεινά για τον Συριακό λαό.

στον κόσμο...

Όσο ο κορονοϊός εξαπλώνεται, ξεσκεπάζονται δύο αλήθειες που η άρχουσα τάξη αγκομαχάει να κουκουλώσει. Πρώτον, η διαχείριση και αυτής της κρίσης είναι ταξική, είτε έχει να κάνει με τα θύματα του κορονοϊού, είτε με τις οικονομικές και πολιτικές επιλογές που παίρνουν οι κυβερνήσεις και αφορούν αποκλειστικά την περιστολή των εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και το φόρτωμα της κρίσης για άλλη μια φορά στις πλάτες μας. Δεύτερον, εκδηλώνεται η πλήρης ανικανότητα και αδιαφορία της αστικής τάξης να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης καταφεύγοντας σε κοντόφθαλμες κινήσεις που ικανοποιούν τα επιχειρηματικά συμφέροντα και ρίχνουν στον Καιάδα την υπόλοιπη κοινωνία. **Απέναντι σε αυτή την κατάσταση έχουν ξεσπάσει ήδη αγώνες σε όλο τον κόσμο.**

Στην Ισπανία και την πόλη Βιτόρια-Γκαστές, 5.000 εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της Mercedes ανάγκασαν την εργοδοσία να κλείσει το εργοστάσιο στις 16/3. Τα μέτρα προστασίας ήταν αδύνατον να τηρηθούν στο εργοστάσιο και η εργοδοσία, καλά προφυλαγμένη στα γραφεία της, αρκέστηκε σε κάτι λίγα αντισηπτικά και μάσκες. Το πρώτο κρούσμα εργαζόμενης θετικής στον κορονοϊό παρουσιάστηκε στις 5/3 και υπήρξε μάλιστα προσπάθεια συγκάλυψης, ενώ δεν μπήκαν καν σε προληπτική καραντίνα οι συνάδελφοί της στο ίδιο τμήμα. Όσο οι μέρες περνούσαν, ο φόβος και ο θυμός των εργαζομένων συσσωρεύονταν, με το σωματείο (ESK) να μην δείχνει την απαραίτητη πυγμή και την εργοδοσία να προσπαθεί να κερδίσει χρόνο. Μετά από αλληπάλληλες αναβολές της εργοδοσίας για συνάντηση με επιτροπή του σωματείου, οι εργάτες έκλεισαν την τελευταία γραμμή παραγωγής, μπλοκάροντας έτσι την λειτουργία όλου του εργοστασίου και επέβαλλαν το κλείσιμό του. Μέχρι τις 20/3, υπήρχαν 4 επιβεβαιωμένα κρούσματα και 154 εργάτες με συμπτώματα.

Στην Ιταλία, που βιώνει μια ανθρωπιστική κρίση άνευ προηγουμένου, με δεκάδες χιλιάδες ασθενείς και νεκρούς, η ένωση των μεγαλοβιομηχάνων, Confindustria, δείχνει το πραγματικό και κυνικό πρόσωπο του καπιταλισμού, ζητώντας με επιστολή στον πρωθυπουργό Κόντε να ανασταλεί η απόφαση για κλείσιμο βιομηχανιών που δεν είναι «απαραίτητες» (λίστα που όλο και λιγοστεύει), προειδοποιώντας με μεταφορά των επιχειρήσεων εκτός Ιταλίας. Το συνδικάτο USB κάλεσε σε απεργία στις 28/3, ζητώντας το κλείσιμο των βιομηχανιών και την λήψη των απαραίτητων μέτρων προστασίας των εργαζομένων σε όλες τις επιχειρήσεις. Στην απεργία συμμετείχε ο βιομηχανικός τομέας της Λομβαρδίας και του Λάτσιο, με αιχμή τους εργάτες μετάλλου, τον τομέα χημικών, την κλωστοϋφαντουργία και τους τραπεζοϋπαλλήλους. Στις 28/3, πραγματοποιήθηκε επίσης απεργία στον κλάδο των εμποροϋπαλλήλων, με αίτημα να παραμένουν κλειστά τις Κυριακές και να μειωθεί το ωράριο όλων των καταστημάτων τροφίμων και των σουπερ-μάρκετ.

Στις ΗΠΑ όλο και φουντώνουν οι απεργίες, οι μαζικές αποχωρήσεις ή απουσίες και οι διαμαρτυρίες των εργαζομένων που διαπιστώνουν ότι οι ζέες τους αξίζουν λιγότερο από τα καπιταλιστικά κέρδη. Στο Πίτομπουργκ της Πενσυλβάνια, στις 25/3, εκατοντάδες εργαζόμενοι στην καθαριότητα προχώρησαν σε άγρια απεργία απαιτώντας εξοπλισμό για την προστασία τους και επίδομα επικινδυνότητας ενώ έδωξαν γραφειοκράτη του σωματείου που εμφανίστηκε για να τους «συνετίσει». Σε άγρια απεργία προχώρησαν και 40 εργαζόμενοι σε φάρμα πουλερικών στην Τζόρτζια, με τα ίδια αιτήματα. Στην Αλαμπάμα, στις 23/3, απήργησαν οι οδηγοί στα Μ.Μ.Μ., και στο Ντιτρόιτ δεν πραγματοποιήθηκαν δρομολόγια, καθώς «αρρώστησαν» οι οδηγοί. Τέλος, εργαζόμενοι αποχώρησαν από το εργοστάσιο της Chrysler, από την Amazon στην Νέα Υόρκη και από τα ναυπηγεία Bath Iron Works, όταν διαπίστωσαν ότι συνάδελφοί τους είχαν προσβληθεί από τον κορονοϊό.

Γαλλία: Δημοτικές εκλογές

Την Κυριακή 15 Μάρτη, έλαβε χώρα ο πρώτος γύρος των δημοτικών εκλογών. Ο δεύτερος γύρος που θα λάμβανε χώρα στις 22 Μάρτη, αναβλήθηκε επί αόριστον, ως μέρος των μέτρων για τον περιορισμό της πανδημίας. Οι παλιές δημοτικές αρχές, οι οποίες εκλέγονται κάθε εξαετία, θα παραμείνουν στο πόστο τους, μέχρι την διεξαγωγή του δεύτερου γύρου στην βάση των αποτελεσμάτων της 15 Μάρτη.

Οι εκλογές έλαβαν χώρα την επομένη του ξαφνικού λουκέτου των επιχειρήσεων επισιτισμού και εμπορίου και δύο μέρες πριν την επιβολή απαγόρευσης κυκλοφορίας. Αυτά αποτέλεσαν μία πρόσθετη αιτία για την εξαιρετικά χαμηλή συμμετοχή, η οποία καταβαραθρώθηκε στο 45% (από 60% - 70% περίπου τις τελευταίες τρεις δεκαετίες). Σε αυτές τις συνθήκες, η επιμονή στην διεξαγωγή του δεύτερου γύρου, που χαρακτηρίζεται από χαμηλότερα ποσοστά συμμετοχής, θα κατέληγε σε παρωδία που θα έθετε οξύ ζήτημα νομιμοποίησης των αποτελεσμάτων.

Σε γενικές γραμμές, το κόμμα του Μακρόν, «Δημοκρατία εν Κινήσει» (République en Marche) που για πρώτη φορά συμμετέχει σε δημοτικές εκλογές, αποτυγχάνει να καθιερωθεί σε τοπικό επίπεδο, πληρώνοντας σε κάποιο βαθμό την αντιλαϊκή πολιτική του και τον τεχνητό χαρακτήρα του, αποσπώντας αποτελέσματα που κυμαίνονται στο 15-20%, με ελάχιστες εξαιρέσεις πρωτοκλασάτων κυβερνητικών στελεχών, που είχαν ήδη παρουσία ως δήμαρχοι ή ως τοπικά στελέχη. Για τον δήμο του Παρισιού (2,5 εκ. κάτοικοι), η

Anne Hidalgo, νυν δήμαρχος, που στηρίζεται κυρίως από το Σοσιαλιστικό Κόμμα, αναδείχθηκε πρώτη, νικώντας την πρώην υπουργό Υγείας Agnès Buzyn, που παρατήθηκε από την υπουργία της λίγο πριν τις εκλογές για να αντικαταστήσει τον αρχικό υποψήφιο του μακρονικού κόμματος Benjamin Griveaux. Ο τελευταίος παρατήθηκε μετά από δημοσιοποίηση βίντεο σεξουαλικού περιεχομένου, που κατέστρεψε την εικόνα συντεού και μετρημένου οικογενειάρχη που πλάσαρε.

Το κόμμα της Μαρίν Λεπέν, Εθνική Συσπείρωση (Rassemblement National) που έτσι κι αλλιώς έχει μικρή παρουσία σε επίπεδο δημοτικών, δεν κατάφερε κάποια επιτυχία. Κυριάρχησε από τον πρώτο γύρο σε 8 δήμους, που είχε κερδίσει και το 2014, στην μεγάλη τους πλειοψηφία μικρά χωριά ή κωμοπόλεις κάτω των 50.000 κατοίκων. Με βάση τα αποτελέσματά του, ίσως κυριαρχήσει σε ακόμη λίγες μικρές κωμοπόλεις, ενώ η μόνη πόλη, άνω των 100.000 κατοίκων, που μοιάζει να μπορεί να κατακτηθεί στον δεύτερο γύρο, είναι το Perpignan, όπου ο υποψήφιος του κόμματος απέσπασε 36,5%. Σε γενικές γραμμές, τα εκλογικά του αποτελέσματα σε τοπικό επίπεδο παραμένουν σε μεγάλη αναντιστοιχία με αυτά των προεδρικών. Το 2014 κατέβασε 600 υποψηφίους δημάρχους σε σύνολο 35.000 δήμων, εξέλεξε 14 και μόνις 1600 δημοτικούς συμβούλους σε έναν συνολικό όγκο 500.000 περίπου. Εξάλλου, το 30% των δημοτικών συμβούλων του παρατήθηκε τα επόμενα χρόνια ενώ φέτος υποστήριξε μόνις 400 περίπου υποψηφίους δημάρχους.

Τέλος, σε διάφορες πόλεις, τα αποτελέσματα των Οικολόγων, μόνων τους ή σε συ-

νασπισμό με το ΚΚΓ, το ΣΚ ή άλλους ήταν σημαντικά, ιδιαίτερα σε κάποιες μεγάλες πόλεις.

Για τις υποψηφιότητες της άκρας αριστεράς και αριστεράς, πρέπει να σημειώσουμε τα παρακάτω. Το Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα (NPA) δεν είχε ενιαία στρατηγική και παρουσία στις εκλογές. Κάθε τάση και φράζια έπραξε κατά το δοκούν, διαλύοντας έτσι κάθε έννοια πειθαρχίας, ομοιογενούς πολιτικής, ενιαίας πολιτικής γραμμής και εν τέλει κόμματος. Κάθε υποψηφιότητα είχε διαφορετικό πρόγραμμα, διαφορετικά συνθήματα, σύνθεση και εν τέλει πολιτικές συμμαχίες. Χαρακτηριστικό είναι ότι ένα μεγάλο κομμάτι του NPA συνεργάστηκε με το Μέτωπο της Αριστεράς, όπως στο Μπορντώ, όπου ο επικεφαλής του συνδυασμού ο Πουτού, υποψήφιος του NPA στις προεδρικές εκλογές, κατάφερε να αποσπάσει 11,7% και να προκριθεί στον δεύτερο γύρο. Εντούτοις, τα αποτελέσματα του NPA σε γενικές γραμμές κυμαίνονται πολύ χαμηλότερα και το Μπορντώ και το Σαν Ετιέν, μία πόλη 150-200 κατοίκων, όπου απέσπασε 7,5%, είναι από τα λίγα αξιόλογα, παρότι όχι αποκλειστικά δικά του. Η Lutte Ounvière παρουσίασε υποψηφίους σε 240 πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά, στην συντριπτική τους πλειοψηφία με ενιαία συνθήματα και τίτλο «Να κάνουμε να ακουστεί το στρατόπεδο των εργαζομένων» και απέσπασε 46.000 ψήφους, δηλαδή 1,5%. Κατάφερε να εκλέξει 16 υποψηφίους. Παρουσίασε ένα πρόγραμμα, εστιασμένο στα μεγάλα προβλήματα της εργατικής τάξης της χώρας, συνδέοντας τα τοπικά προβλήματα με την ταξική πολιτική της κυβέρνησης και της

μπορζουαζίας και καλώντας στο προεκλογικό της υλικό σε αγώνες και στην οικοδόμηση του επαναστατικού κόμματος.

Σε κάθε περίπτωση, οι εκλογές δεν εξέφρασαν, λόγω των έκτακτων συνθηκών και της πάγιας αποπολιτικοποίησης και διαχειριστικού υποβιβασμού τους από τα αστικά και ρεφορμιστικά επιτελεία, τις βαθιές ανακατατάξεις που συμβαίνουν στην γαλλική κοινωνία τα τελευταία χρόνια. Η απόφαση της κυβέρνησης και του Μακρόν συγκεκριμένα να διατηρήσει σε αυτές τις συνθήκες τις εκλογές, επικαλούμενος «την ανάγκη να διασφαλιστεί η συνέχεια της δημοκρατικής μας ζωής και των θεσμών μας», μάλλον υποκρύπτει την επιθυμία να εκμεταλλευτεί την συγκυρία, για να αποτρέψει την έκφραση της λαϊκής οργής. Εξάλλου, όσο σωστή είναι από αφηρημένη άποψη η φράση και η στάση αυτή, τόσο είναι ελλειπής διότι αγνοεί ότι το θεμέλιο των δημοκρατικών δικαιωμάτων έγκειται στα κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα, και άλλο τόσο είναι υποκριτική, διότι παραβλέπει ότι είναι ο ίδιος και τα αστικά νεοφιλελεύθερα επιτελεία που γελοιοποιούν και καταπατούν συστηματικά κάθε έννοια δημοκρατικών δικαιωμάτων και λειτουργίας των αστικοδημοκρατικών και κοινοβουλευτικών θεσμών.

■ Κωνσταντίνος Σηφάκης

Χιλή: Ο αγώνας συνεχίζεται... κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες

Η μεγαλειώδης εξέγερση που ξεκίνησε τον περασμένο Οκτώβρη έδωσε μια ιστορική ευκαιρία στους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα στην Χιλή να αλλάξουν ριζικά τους ταξικούς συσχετισμούς υπέρ τους με μια πλατιά κοινωνική αντεπίθεση ικανή να συντρίψει το μεταδικτατορικό καθεστώς και να ανοίξει τον δρόμο για ιστορικές κατακτήσεις και ανατροπές. Η χειμαρρώδης εισβολή των λαϊκών μαζών στο προσκήνιο έχει σπείρει τον τρόμο στα αστικά επιτελεία αναγκάζοντας τους να ροκανίζουν χρόνο προετοιμάζοντας την επόμενη μέρα. Έτσι την βίαιη καταστολή και την καθολική άρνηση της κυβέρνησης Πινιέρα για παραχώρηση νέου Συντάγματος ακολούθησε η προσπάθεια για «διάλογο» και «ευρύτερη συναίνεση». Συσπειρώνοντας όλες τις δυνάμεις του το αστικό πολιτικό σύστημα κατάφερε να καταλήξει στις 15 Δεκεμβρίου στην λεγόμενη «Συμφωνία για την κοινωνική ειρήνη και το νέο Σύνταγμα» η οποία αποτελεί έναν «οδικό χάρτη» για

συνταγματική μεταρρύθμιση. Την συμφωνία υπέγραψαν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα (Χριστιανική Δημοκρατία, Δημοκρατική Επανάσταση, Εθνική Ανανέωση, Σοσιαλιστικό Κόμμα, Ανεξάρτητη Δημοκρατική Ένωση κ.α) η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων εναλλάσσεται σε κυβερνήσεις συνασπισμού τα τελευταία 30 χρόνια. Δεν υπέγραψαν το ΚΚ Χιλής και οι Πράσινοι.

Η συμφωνία προβλέπει δημοψήφισμα με δύο ερωτήματα, ΝΑΙ ή ΟΧΙ σε νέο Σύνταγμα και σε περίπτωση ΝΑΙ με ποιο τρόπο θα πραγματοποιηθεί, μέσω Συντακτικής Συνέλευσης ή Μεικτής Συντακτικής Επιτροπής, κατά 50% εκλεγμένης από τους πολίτες και κατά 50% από βουλευτές (οι οποίοι θα παραιτηθούν από την θέση τους σε περίπτωση που εκλεγούν στην Επιτροπή). Το όποιο όργανο θα έχει διάρκεια ζωής εννέα μηνών.

Η συμφωνία αυτή επιδιώκει ένα νέο «κοινωνικό συμβόλαιο» και μια «δημοκρατική επικύρωση» που θα νομιμοποιούν το ακραίο νεοφιλελεύθερο μοντέλο που όμως δεν αποδέχθηκαν ποτέ οι λαϊκές μάζες. Έτσι, η αστική τάξη θέλει να ανανεώσει το Σύνταγμα του 1980, προσαρμόζοντας το στις σημερινές ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου και «περνώντας ξυστά» από τα αιτήματα των μαζών για εκδημοκρατισμό της κοινωνίας και κοινωνική δικαιοσύνη.

Όπως καθιερώθηκε από τα μεγάλα γεγονότα του περασμένου Οκτώβρη, κάθε Παρασκευή χιλιάδες άνθρωποι πλημμυρίζουν την πλατεία Ιταλίας στο Σαντιάγο (ονομαζόμενη «Πλατεία Αξιοπρέπειας» από τους διαδηλωτές). Ζητάνε την παραίτηση της κυβέρνησης Πινιέρα, το σταμάτημα της βάνουσης καταστολής, βαθιές κοινωνικές αλλαγές. Τις κινητοποιήσεις δεν μπόρεσε να σταματήσει ούτε η πανδημία του κορονοϊού

η οποία έχει εμφανιστεί στην χώρα. Παρά την απαγόρευση από την κυβέρνηση, στις 13 Μαρτίου χιλιάδες διαδήλωσαν, εξοργισμένοι από τον θάνατο του 48χρονου Cristián Valdebenito που σκοτώθηκε την Παρασκευή 6 Μαρτίου από ρίψη δακρυγόνου στο κεφάλι. Το ζήτημα της ακραίας καταστολής εξαργυώνει όλο και περισσότερο την νεολαία και τους εργαζόμενους και είναι ένας από τους παράγοντες που οξύνουν ακόμη περισσότερο την πολιτική και κοινωνική κρίση. Από την αρχή της εξέγερσης, τον Οκτώβρη του 2019, πάνω από 11.300 συνελήφθησαν και κρατήθηκαν προσωρινά, ενώ 2.500, στην μεγάλη τους πλειοψηφία νεολαίοι, ακόμη και ανήλικοι φυλακίστηκαν προληπτικά (!) μέσω φαστ τρακ διαδικασιών από εκείνες που θυμίζουν την δικτατορία του Πινοσέτ.

Με αφορμή τον κίνδυνο από την εξάπλωση του κορονοϊού και βρίσκοντας μια καλή ευκαιρία να χτυπήσει το κίνημα, η κυβέρνηση Πινιέρα ανακοίνωσε μέτρα περιορισμού της οικονομικής δραστηριότητας παρόμοια με εκείνα που παίρνονται στην Ευρώπη, χωρίς φυσικά να αγγίζει τους σημαντικούς παραγωγικούς τομείς, όπου συγκεντρώνεται η πλειοψηφία των εργαζομένων. Παράλληλα κατέβασε τον στρατό στους δρόμους απαγορεύοντας καθολικά την κυκλοφορία και φυσικά τις συγκεντρώσεις. Την ίδια ώρα ανακοίνωσε την αναβολή του Δημοψηφίσματος που είχε προγραμματιστεί για τις 26 Απριλίου με νέα ημερομηνία την 25^η Οκτώβρη.

Η σημαντικότερη εξέλιξη ωστόσο είναι πως η πλειοψηφία των εργατικών οργανώσεων (ομοσπονδίες, πρωτοβάθμια σωματεία κ.λπ.) και των κοινωνικών οργανώσεων (φοιτητικοί και μαθητικοί Σύλλογοι, κινήματα γειτονιάς, ανέργων, ακτημόνων κ.λπ.)

έχουν συσπειρωθεί σε ένα μεγάλο κοινωνικό – ταξικό μέτωπο την λεγόμενη «Κοινωνική Ενότητα» η οποία παρουσίασε ένα πρόγραμμα αντιμετώπισης της κρίσης στην κυβέρνηση, απειλώντας την πως αν δεν προχωρήσει άμεσα σε αναγκαία μέτρα θα προχωρήσει σε πανεθνική γενική απεργία και καθολικό πάγωμα της παραγωγής. Στην ανακοίνωση της γράφει πως «τα μέτρα που ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση έχουν καθυστερήσει, είναι διστακτικά και μερικά, έχοντας πρώτα προνοήσει το συμφέρον του ιδιωτικού τομέα πάνω από την υγεία του λαού της Χιλής». [...] «καλούμε τους κατοίκους της Χιλής να ζητήσουν την άμεση εφαρμογή εθνικής προληπτικής καραντίνας και την άμεση παύση εργασίας, παραγωγής και οικονομικών δραστηριοτήτων σε όλες τις υπηρεσίες και τομείς που δεν είναι απαραίτητοι για την εξασφάλιση των βασικών συνθηκών για τη ζωή και την υγεία του πληθυσμού». [...] «Εάν δεν τηρηθεί αυτή η απαίτηση, δεν θα υπάρξει κανένας άλλος τρόπος από την άμεση γενική απεργία για να διασφαλιστεί η υγεία των εργαζομένων, των οικογενειών τους και του πληθυσμού εν γένει». Το πρόγραμμα το οποίο προτείνει περιλαμβάνει έλεγχο των τιμών στα βασικά προϊόντα, αναβολή όλων των υποχρεώσεων από τους εργαζόμενους προς τράπεζες και οργανισμούς, εγγύηση και επιδότηση από το κράτος των βασικών προϊόντων του οικογενειακού καλαθιού για χαμηλοσυνταξιούχους, όσους αμείβονται με τον κατώτατο μισθό και τους ανέργους. Απαιτεί τέλος από την κυβέρνηση τον σεβασμό των κινητοποιήσεων υπενθυμίζοντας της πως ολοκληρώνονται 5 μήνες από την αρχή της κοινωνικής εξέγερσης της 18^{ης} Οκτωβρίου.

■ P. B.

Η σφαγή της Τιεν Αν Μεν

Η Κίνα βρισκόταν τον 19^ο αιώνα σε μεγάλη καθυστέρηση σε σχέση με τις χώρες της Δύσης. Η νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης έφερε νέα δεδομένα. Μετά τη νίκη της κινέζικης επανάστασης, το 1949, διαμορφώθηκε ένα γραφειοκρατικά παραμορφωμένο εργατικό κράτος, από τον Μάο Τσετούνγκ και την ηγεσία του ΚΚ Κίνας, που δεν στηρίχτηκε ποτέ στην αυτοοργάνωση του κινέζικου εργατικού κινήματος. Η συλλογική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και η «ατομική» διαχείρισή τους από μια ομάδα γραφειοκρατών δημιουργούσαν μια μεγάλη αντίφαση, η οποία ολοένα και οξυνόταν. Ο Μάο προσπάθησε να αντιμετωπίσει την κατάσταση με φιλόδοξα όσο και αντιφατικά εγχειρήματα, όπως η ραγδαία και απότομη εκβιομηχάνιση («Μεγάλο Άλμα προς τα μπρος») και η λεγόμενη Πολιτιστική Επανάσταση, χωρίς όμως ιδιαίτερη επιτυχία.

Μετά τον θάνατο του Μάο και του Τσου Εν Λάι, στην εσωκομματική διαμάχη επικράτησε ο Ντενγκ Χσιαοπίνγκ και από το 1978

άρχισε να εφαρμόζει την πολιτική του, τη λεγόμενη φιλελευθεροποίηση. Αρχικά, επέτρεψε την περιορισμένη διείσδυση ξένων εταιρειών και προώθησε την αποκέντρωση του οικονομικού σχεδιασμού, παραχωρώντας σημαντικές εξουσίες στους κατά τόπους διευθυντές. Η νέα πολιτική, παρ' ότι οδήγησε σε ραγδαία οικονομική ανάπτυξη κατά τις αρχές της δεκαετίας του '80, συνοδεύτηκε από μεγάλες σπατάλες πολύτιμων πόρων, που οφείλονταν στη χαλάρωση του κεντρικού οικονομικού σχεδιασμού και στον ανταγωνισμό μεταξύ των τοπικών γραφειοκρατών. Παράλληλα, άρχισαν να χάνονται ή να αμφισβητούνται βασικές κατακτήσεις της εργατικής τάξης, που είχαν θεμελιωθεί από την επανάσταση, ενώ γίνονταν μαζικές απολύσεις.

Η κατάσταση αυτή γρήγορα προκάλεσε την αντίδραση των λαϊκών μαζών, παρά τη βάρβαρη καταστολή από το καθεστώς. Η διακίνηση παράνομων εντύπων από τις αρχές της δεκαετίας του '80, κυρίως από φοιτητές και διανοούμενους, εξελίχθηκε από το 1986 και μετά σε μαζικές διαδηλώσεις, με όλο και μεγαλύτερη συμμετοχή εργατών. Έλειπε μόνο η αφορμή για ένα ξέσπασμα, που θα έθετε σε άμεση αμφισβήτηση τη γραφειοκρατική εξουσία.

Αυτή δόθηκε με τον θάνατο του Χου Γιάνγκ τον Απρίλη του 1989, στελέχους του ΚΚ που είχε τη φήμη του πολιτικά δημοκράτη και «αντιγραφειοκράτη». Χιλιάδες φοιτητές συμμετείχαν σε διαδηλώσεις στη μνήμη του, ζητώντας ελευθερία του λόγου και των συγκεντρώσεων, κατάργηση της λο-

γοκρισίας, το δικαίωμα ίδρυσης ανεξάρτητων συνδικάτων και τη λήψη μέτρων ενάντια στα προνόμια και τη διαφθορά της κρατικής και κομματικής ηγεσίας. Παρά την κυβερνητική απαγόρευση, 150.000 άνθρωποι διαδήλωσαν στο Πεκίνο την ημέρα της κηδείας του Χου, κρατώντας κόκκινες σημαίες και τραγουδώντας τη Διεθνή. Στο τέλος του Απρίλη, οι φοιτητές, μπροστά και στις απειλές του καθεστώτος για αιματηρή καταστολή, αποφάσισαν να οργανώσουν μαζικές εξομήσεις σε χώρους δουλειάς για να ζητήσουν βοήθεια από τους εργάτες.

Η συμμετοχή εργατών και ανέργων, αν και συχνά παραβλέπεται σκοπίμως, μαζικοποιήσε τις διαδηλώσεις και οι απεργίες συνεχώς επεκτεινόταν. Στα μέσα Μάη, οι διαδηλωτές ανέρχονταν σε εκατοντάδες χιλιάδες και οι απεργίες άρχισαν να εξαπλώνονται σαν ένα τεράστιο κύμα σε όλη τη χώρα, απαιτώντας (εκτός των άλλων) και την ίδρυση ανεξάρτητων συνδικάτων. Στις 20 Μάη, το καθεστώς κήρυξε στρατιωτικό νόμο και συγκέντρωσε εκατοντάδες χιλιάδες στρατιώτες για να καταπνίξει την εξέγερση. Οι εργάτες και οι φοιτητές, στήνοντας οδοφράγματα ώστε να σταματήσουν τον στρατό και να μπορέσουν να μιλήσουν με τους φαντάρους, πέτυχαν σε πολλές περιπτώσεις να συναδελφωθούν μαζί τους. Για αρκετές μέρες, η κυβέρνηση είχε χάσει τον έλεγχο, και το κέντρο του Πεκίνου, γύρω από την πλατεία Τιεν Αν Μεν, βρισκόταν στα χέρια των εργατών και των φοιτητών. Η έλλειψη όμως πολιτικής πείρας του κινήματος και μιας συγκροτημένης πολιτικής δύναμης, που θα κατεύθυνε την ορμητικότητα των μαζών προς τον στόχο της κατάληψης της εξουσίας, επέτρεψε στους γραφειοκράτες να ανασυγκροτήσουν τις δυνάμεις τους. Ένα

τρομερό κύμα αντεπαναστατικής τρομοκρατίας σάρωσε ολόκληρη την Κίνα, με δεκάδες χιλιάδες φυλακίσεις και εκτελέσεις αγωνιστών, και κορυφώθηκε με τη σφαγή των εργατών και φοιτητών από τα τανκς στην πλατεία Τιεν Αν Μεν του Πεκίνου, τη νύχτα της 3^{ης} προς 4^η Ιούνη του 1989. Σε άλλες πόλεις, οι οδομαχίες συνεχίστηκαν για αρκετές μέρες, ενώ ο συνολικός αριθμός των θυμάτων της εξέγερσης δεν έγινε ποτέ γνωστός.

Η έκβαση αυτής της αντιγραφειοκρατικής εξέγερσης έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη του εργατικού κινήματος. Η σημασία της έγκειται πρώτον στο μέγεθος της εργατικής τάξης της Κίνας (1 δισεκατομμύριο). Δεύτερον, στο ότι συνδύασε την υπεράσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών με την προώθηση της εργατικής δημοκρατίας, από τους χώρους δουλειάς μέχρι την κεντρική εξουσία, γεγονός που θα μπορούσε να αποτελέσει έμπνευση και ελπίδα για το παγκόσμιο προλεταριάτο, αν δεν καταπνιγόταν η εξέγερση. Τρίτον, η αποτυχία της εξέγερσης, σε συνδυασμό με τη σχεδόν ταυτόχρονη κατάρρευση του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ στην Ευρώπη, σήμανε και την απώλεια της τελευταίας ευκαιρίας για πολιτική επανάσταση ενάντια στα γραφειοκρατικά σταλινικά καθεστώτα. Οι καπιταλιστές εκμεταλλεύτηκαν σε όλες τις περιπτώσεις τις διαθέσιμες και την αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης για να παρουσιάσουν την καπιταλιστική παλινόρθωση σαν λαϊκή απαίτηση. Με παρόμοιο τρόπο, αλλά για διαφορετικούς λόγους, τα διάφορα σταλινικά ΚΚ (συμπεριλαμβανομένου του ΚΚΕ) παρουσίασαν κι αυτά την εξέγερση της Τιεν Αν Μεν σαν μια φιλοκαπιταλιστική κίνηση.

■ Αφροδίτη Χ.

Η Πορτογαλική «Επανάσταση των Γαριφάλων»

Τον Απρίλη του 1974, η λαϊκή εξέγερση που έμεινε στην ιστορία με το όνομα «Επανάσταση των Γαριφάλων» ανέτρεψε το δικτατορικό καθεστώς της Πορτογαλίας, το μακροβιότερο της σύγχρονης εποχής. Κομμάτι του παγκόσμιου επαναστατικού κύματος της περιόδου του '68, αποτελεί την πιο πρόσφατη επαναστατική απόπειρα της εργατικής τάξης στη δυτική Ευρώπη.

Η Πορτογαλία, αν και σημαντική αποικιοκρατική δύναμη, ήταν η πιο καθυστερημένη οικονομικά και κοινωνικά χώρα της δυτικής Ευρώπης, καθώς η αστική της τάξη αποδείχθηκε ανίκανη να επιβάλει ριζικές μεταρρυθμίσεις απέναντι στο αντιδραστικό μπλοκ γαιοκτημόνων-εκκλησίας-στρατού. Το 1926 επιβλήθηκε η φασιστική δικτατορία του Αντόνιο Σαλαζάρ, ο οποίος κυβέρνησε μέχρι το 1968. Ο διάδοχός του Μαρσέλο Καετάνο συνέχισε να κρατά τη χώρα μακριά από τον αστικό εκσυγχρονισμό και έξω από την ΕΟΚ (σημερινή ΕΕ). Παράλληλα, η χούντα προσπαθούσε λυσοσασμένα να καταπνίξει τα ένοπλα κινήματα εθνικής απελευθέρωσης στις πορτογαλικές αποικίες (Αγκόλα, Μοζαμβίκη κ.ά.), με τρομακτικό κόστος σε ανθρώπινες ζωές αλλά και οικονομικούς πόρους: οι στρατιωτικές δαπάνες έφταναν στο 40% του προϋπολογισμού (!), τη στιγμή που το 25% των Πορτογάλων ζούσε σε συνθήκες ακραίας φτώχειας.

Τα νέα κομμάτια της αστικής τάξης που είχαν αναδειχθεί κατά την περίοδο του μεταπολεμικού κύματος καπιταλιστικής ανάπτυξης δυσφορούσαν απέναντι σε αυτή την κατάσταση, γεγονός που βρήκε σύντομα την αντανάκλασή του και μέσα

στον στρατό. Δυσανεστημένοι κατώτεροι και μεσαίοι αξιωματικοί δημιούργησαν το «Κίνημα Ενόπλων Δυνάμεων» (ΚΕΔ) και, αφού εξασφάλισαν την ανοχή των περισσότερων στρατηγών, στασίασαν κατά της δικτατορίας στις 25 Απρίλη 1974. Το καθεστώς είχε πια σαπίσει και κατέρρευσε μέσα σε λίγες ώρες. Το ΚΕΔ συγκρότησε προσωρινή κυβέρνηση, με συμμετοχή του Σοσιαλιστικού Κόμματος (ΣΚ) και του Κομμουνιστικού Κόμματος (ΚΚ), που έσπευσαν να περιφρουρήσουν τη «δημοκρατική ομαλότητα».

Πάντα όμως οι μεγάλες πολιτικές ανατροπές, ιδιαίτερα όταν συνδυάζονται με ωρίμανση των κοινωνικών συνθηκών, κρύβουν ανεπιθύμητες για τους καπιταλιστές «παρενέργειες». Η ανατροπή της χούντας αποδείχτηκε το σύνθημα που περίμενε ένας βασανισμένος λαός για να εισβάλει δυναμικά στο προσκήνιο. Από τις πρώτες μέρες κατέκλυσε τους δρόμους, καλώντας τους φαντάρους να σταθούν στο πλευρό του και βάζοντας γαριφάλια στις κάνες των όπλων – «Επανάσταση των Γαριφάλων». Ακολούθησε ένα τεράστιο απεργιακό κύμα, που ανάγκασε την προσωρινή κυβέρνηση να αυξήσει τον κατώτατο μισθό κατά 30%. Οι εργάτες όμως δεν σταμάτησαν εκεί και προχώρησαν σε μαζικές καταλήψεις εργοστασίων. Πολλοί καπιταλιστές εγκατέλειψαν τα εργοστάσια και φυγάδευσαν τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό, ενώ οι εργάτες συνέχισαν την παραγωγή από μόνοι τους. Μαχητικοί αγώνες των τραπεζούπαλλήλων ανάγκασαν την κυβέρνηση να εθνικοποιήσει τις τράπεζες. Μια τεράστια διαδήλωση στις φυλακές επέβαλε την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων. Άστεγοι καταλάμβαναν άδεια σπίτια, βίλες, ξενοδο-

χεία και δημόσια κτήρια, ενώ οι εργάτες γης έπαιρναν τα κτήματα των γαιοκτημόνων. Στις γειτονίες στήθηκαν λαϊκές συνελεύσεις, αυτοδιαχειριζόμενα ιατρεία, πολιτιστικά κέντρα. Δύο εφημερίδες και ένας ραδιοφωνικός σταθμός καταλήφθηκαν από τους εργαζομένους τους και ο δεύτερος, με πρωτοβουλία των αγωνιστών της επαναστατικής αριστεράς, έγινε η φωνή του αγώνα.

Η κυβέρνηση και το ΚΕΔ έστειλαν στρατό για να καταστείλουν τις απεργίες και τις καταλήψεις, όμως σε πολλές περιπτώσεις οι φαντάρους ενώνονταν με τους εξεγερμένους. Έτσι, δημιουργήθηκε ριζοσπαστικό κίνημα μέσα στον στρατό, το SUV (Στρατιώτες Ενωμένοι θα Νικήσουν). Παράλληλα, συγκροτήθηκαν εργοστασιακές επιτροπές, που σύντομα άρχισαν να συντονίζονται μεταξύ τους. Όλα αυτά έδειχναν ότι η Πορτογαλία είχε πλέον εισέλθει σε μια αυθεντική επαναστατική κατάσταση. Οι καπιταλιστές, με το ταξικό τους ένστικτο, το κατάλαβαν πολύ γρήγορα και οργάνωσαν δύο απόπειρες πραξικοπήματος, τον Σεπτέμβριο του 1974 και τον Μάρτη του 1975, με επικεφαλής τον φασίστα στρατηγό Σπίνολα. Όμως, η άμεση αντίδραση των εργαζομένων, με τεράστιες διαδηλώσεις, οδοφράγματα και συναδέλφωση με τους φαντάρους τσάκισαν τα πραξικοπήματα και ο Σπίνολα διέφυγε με ελικόπτερο στην Ισπανία.

Αυτό που έλειπε ήταν ένα ισχυρό επαναστατικό κόμμα, που θα κατεύθυνε τις εξεγερμένες μάζες προς την κατάληψη της εξουσίας. Οι ιμπεριαλιστές, μπροστά στο άμεσο ενδεχόμενο μιας νικηφόρας σοσιαλιστικής επανάστασης στη δυτική Ευρώπη, εξαπέλυσαν – με την αποφασιστική στήριξη της διεθνούς σοσιαλδημοκρατίας αλλά

και των «ευρωκομμουνιστικών» ΚΚ Ιταλίας και Ισπανίας – τεράστια προπαγανδιστική εκστρατεία περί επιβολής «κομμουνιστικής δικτατορίας» στην Πορτογαλία. Το σταλινικό ΚΚ Πορτογαλίας και ο ηγέτης του Αλβάρο Κουνιάλ χαρακτήριζαν «αριστεριστικές προβοκάτσιες» τις καταλήψεις και το κίνημα μέσα στον στρατό και επικεντρώθηκαν στην εκστρατεία τους για τις εκλογές του Απρίλη του 1975, όπου όμως ηττήθηκαν κατά κράτος από το ΣΚ του Μάριο Σοάρες. Η νέα κυβέρνηση οργάνωσε μεθοδικά την αστική αντεπίθεση και τον Νοέμβριο του 1975 έδιωξε από τον στρατό τον Οτέλο ντε Καρβάλιο, πρωταγωνιστή της εξέγερσης και προσκείμενο στην επαναστατική αριστερά, και άλλους αριστερούς αξιωματικούς. Το SUV οργάνωσε ανταρσία σε πολλές μονάδες, την οποία σύντομα καταδίκασε το ΚΚ και κάλεσε τον λαό να μείνει στα σπίτια του. Οι μικρές δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς – με κορμό το πορτογαλικό τμήμα της 4^{ης} Διεθνούς – δεν αρκούσαν για να στηρίξουν τους εξεγερμένους. Η κυβέρνηση καταδίωξε ανελέητα όλους τους αριστερούς αξιωματικούς και φαντάρους και τους πιο ριζοσπαστικούς αγωνιστές και άρχισε να ξηλώνει τις κατακτήσεις της επανάστασης.

Η πορτογαλική επανάσταση, η πιο πρόσφατη στη δυτική Ευρώπη, δίνει ανεκτίμητης αξίας διδάγματα για το επαναστατικό δυναμικό της σύγχρονης εργατικής τάξης, τη δυνατότητα ανατροπής καθεστώτων που μοιάζουν άτρωτα, τον προδοτικό ρόλο των κάθε είδους ρεφορμιστών, την αναγκαιότητα οικοδόμησης ισχυρών επαναστατικών κομμάτων και μιας επαναστατικής Διεθνούς.

■ Πάννης Χαλάς